

รายงานการวิจัย

ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลภาษาอังกฤษเป็น
ภาษาไทยของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา
The Comprehension of English Syntax and Grammar That Affects English-Thai
Translation among English Majors at Burapha University

ดร. สมภพ ไญญโสมานัง

ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โครงการวิจัยได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
มหาวิทยาลัยบูรพา

งานวิจัยชิ้นนี้มอบให้

คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว

ผู้เป็นที่รักยิ่ง

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับแรงบันดาลใจมาจากที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนรายวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย แล้วพบปัญหาเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ของผู้เรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพงานแปลอยู่บ่อยครั้ง และพยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตัวเอง เช่น การเลือกใช้ตำราเรียนที่มีความหลากหลาย การเลือกบทความที่อยู่ในความสนใจของนิสิตและเท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบัน การสอนวิชาการแปลที่เน้นการสื่อสาร หรือแม้แต่การเขียนเอกสารประกอบการบรรยาย เป็นต้น การวิจัยครั้งนี้เป็นความพยายามอย่างหนึ่งของผู้วิจัยที่จะเข้าใจปัญหาอย่างแท้จริง เพื่อให้การแก้ปัญหาสามารถดำเนินการได้อย่างมีระบบและประสิทธิภาพ

งานวิจัยครั้งนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดีจากพี่ น้อง และเพื่อน ผู้เป็นปียมิตรที่ทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ ขอขอบคุณภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้เงินสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุภัทร เมฆพ่ายพ ดร.ณิชา กลิ่นขจร ดร.นิตา จำปาทิพย์ ผู้อ่านและตรวจสอบงานวิจัยครั้งนี้ ดร.กนกพร ต้นวันนะ อาจารย์ธงชัย อรรถนพวงศา อาจารย์นันทนา สิทธิรักษ์ อาจารย์วรางคณา แซ่เจ็ง ผู้ให้คำแนะนำตั้งแต่ต้น ขอขอบคุณ คุณณัฐจิรา จิตติวัลรัตน์ คุณกุลนารี จินหลี่ คุณธนทรัพย์ โกกอง ที่ช่วยเหลือทางด้านเทคนิคด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร.สุภัศตรา แก้วประดิษฐ์ ทรัพย์ชุกุล อาจารย์รัตนาวี วังวอน ดร.นิสร่า คำมณี เพื่อนที่คอยรับฟังปัญหาในการวิจัยครั้งนี้ นับตั้งแต่วันแรกจนวันปิดโครงการ สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวที่ให้ความรักความอบอุ่นใจเสมอมา หากงานวิจัยนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

สมภาพ ไญยโสมานัง

มกราคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 115 คน โดยใช้แบบทดสอบการแปลในการวัดความเข้าใจของนิสิต ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลใน 2 ขั้นตอนคือก่อนและหลังทดสอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาว่าตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษใดมากน้อยกว่ากัน พบว่าก่อนทดสอบ ตัวอย่างมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด 5 ลำดับแรกคือ Articles (ข้อ 22.2 ข้อผิดพลาด 114 ครั้งเท่ากับร้อยละ 99.1) Ellipses (ข้อ 9 ข้อผิดพลาด 113 ครั้งเท่ากับร้อยละ 98.3) Non-count nouns (ข้อ 23.1 ข้อผิดพลาด 113 ครั้งเท่ากับร้อยละ 98.3) Non-count nouns (ข้อ 3.2 ข้อผิดพลาด 112 ครั้งเท่ากับร้อยละ 97.4) และ Articles (ข้อ 22.3 ข้อผิดพลาด 108 ครั้งเท่ากับร้อยละ 93.9) หลังทดสอบ ตัวอย่างมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด 5 ลำดับแรกคือ Non-count nouns (ข้อ 23.1 ข้อผิดพลาด 113 ครั้งเท่ากับร้อยละ 98.3) Articles (ข้อ 22.3 ข้อผิดพลาด 108 ครั้งเท่ากับร้อยละ 93.9) Non-count nouns (ข้อ 3.2 ข้อผิดพลาด 106 ครั้งเท่ากับร้อยละ 92.2) Ellipses (ข้อ 29 ข้อผิดพลาด 101 ครั้งเท่ากับร้อยละ 87.8) และ Ellipses (ข้อ 9 ข้อผิดพลาด 99 ครั้งเท่ากับร้อยละ 86.1)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนและหลังทดสอบมาวิเคราะห์หาความแตกต่าง โดยมีการวิเคราะห์ 4 รูปแบบจำแนกตามลักษณะของข้อมูล ในการทดสอบแบบที่ 1 พบว่าประเด็นเรื่อง Punctuation, Articles, Nouns, Passive voice, Present participial phrases, Past participial phrases, Ellipses และ Empty/ dummy subjects มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบมากกว่าก่อนทดสอบ ประเด็นเรื่อง Modals มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบน้อยกว่าก่อนทดสอบ ในขณะที่ประเด็นเรื่อง Verb tenses มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบไม่แตกต่างจากก่อนทดสอบ ในการทดสอบแบบที่ 2 พบว่ากลุ่ม 1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบไม่แตกต่างจากก่อนทดสอบ ส่วนกลุ่ม 2, 3, 4 และ 5 มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบแตกต่างจากก่อนทดสอบ ในการทดสอบแบบที่ 3 พบว่ากลุ่ม 1, 2, 4 และ 5 มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบไม่แตกต่างจากก่อนทดสอบ ส่วนกลุ่ม 3 มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบแตกต่างจากก่อนทดสอบ และในการทดสอบแบบที่ 4 พบว่ากลุ่ม 1 2 3, กลุ่ม 4 และกลุ่ม 5 มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบไม่แตกต่างจากก่อนทดสอบ

Abstract

The research sought to determine the comprehension of English syntax and grammar that had an effect on English-Thai translation among 115 English majors at Burapha University. The data were obtained from the translation tests on syntactic and grammatical points, collected in two phases as for pre-test scores and post-test scores.

The data were statistically analyzed to identify each type of errors and the frequency distribution of a data value. The pre-test analysis revealed the top five most frequent syntactic and grammatical errors on translation, a reflection of their comprehension levels, were articles (Item 22.2, $f=114$, 99.1% or sample proportion=0.991), ellipses (Item 9, $f=113$, 98.3% or sample proportion=0.983), non-count nouns (Item 23.1, $f=113$, 98.3% or sample proportion=0.983), non-count nouns (Item 3.2, $f=112$, 97.4% or sample proportion=0.974), and articles (Item 22.3, $f=108$, 93.9% or sample proportion=0.939), respectively. The top five most frequent syntactic and grammatical errors on translation were also identified in the post-test analysis as follows: non-count nouns (Item 23.1, $f=113$, 98.3% or sample proportion=0.983), articles (Item 22.3, $f=108$, 93.9% or sample proportion=0.939), non-count nouns (Item 3.2, $f=106$, 92.2% or sample proportion=0.922), ellipses (Item 29, $f=101$, 87.8% or sample proportion=0.878), and ellipses (Item 9, $f=99$, 86.1% or sample proportion=0.861), respectively.

A comparison of the differences between the post-test and pre-test scores was made. To calculate difference scores, four different tests were designed, based on data sets. Test 1 indicated the post-test scores were greater than the pre-test scores on punctuation, articles, nouns, passive voice, present participial phrases, past participial phrases, ellipses and empty/ dummy subjects. The post-test scores were less than the pre-test ones on modals while verb tenses showed no difference scores between the two analyses. Based on Test 2, Group 1 illustrated no difference scores between the post-test and the pre-test scores while Groups 2, 3, 4, and 5 showed difference scores between the post-test and the pre-test scores. Test 3 revealed that there existed no difference scores between the post-test and the pre-test analyses in Groups 1, 2, 4, and 5. In Group 3, the difference scores between the post-test and the pre-test analyses were identified. Finally, in Test 4, Groups 1 2 3, 4 and 5 yielded no difference scores between the two analyses.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
 บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย.....	2
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	2
สมมุติฐานในการวิจัย.....	3
ขอบเขตของโครงการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
นิยามศัพท์.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวความคิดเรื่องการแปล: ความหมายกับการสื่อสาร.....	5
โครงสร้างและไวยากรณ์กับการแปล.....	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
คำอธิบายรายวิชา.....	20
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	22
รูปแบบการวิจัย.....	22
ประชากรและตัวอย่าง.....	22
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	23
การเก็บข้อมูล.....	25
สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
4 ผลการวิจัย.....	27
ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล	
ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test).....	28
ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล	
ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test) โดยการใช้การทดสอบ	
Paired t-test (แบบที่ 1).....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบบรรยาย 5 กลุ่มและรายชื่อ (แบบที่ 2).....	33
	ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบบรรยาย 5 กลุ่ม (แบบที่ 3).....	38
	ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบบรรยาย 3 กลุ่ม (แบบที่ 4).....	42
5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	46
	สรุปและอภิปรายระดับความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ที่ส่งผลต่อการแปล.....	46
	สรุปและอภิปรายผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test).....	56
	เกณฑ์การวัดผลและระดับความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ที่ส่งผลต่อการแปล.....	62
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยและการเรียนการสอนด้านการแปลและศาสตร์อื่นๆ.....	66
	บรรณานุกรม.....	68
	ภาคผนวก.....	70
	ภาคผนวก 1 แบบทดสอบ.....	71
	ภาคผนวก 2 ตารางลักษณะข้อมูล.....	73

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 คะแนนความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test).....	28
2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test) โดยการใช้การทดสอบ Paired t-test (แบบที่ 1).....	32
3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA).....	34
4 การทดสอบของ Tukey.....	34
5 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA).....	35
6 การทดสอบของ Tukey.....	35
7 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 1.....	36
8 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 2.....	36
9 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 3.....	37
10 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 4.....	37
11 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 5.....	38
12 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA).....	38
13 การทดสอบของ Tukey.....	39
14 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA).....	39
15 การทดสอบของ Tukey.....	40
16 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 1.....	40
17 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 2.....	41
18 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 3.....	41
19 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 4.....	42
20 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 5.....	42
21 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA).....	43
22 การทดสอบของ Tukey.....	43
23 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA).....	43
24 การทดสอบของ Tukey.....	44
25 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 1 2 3.....	44
26 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 4.....	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
27 การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 5.....	45
28 ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test) ด้วยวิธี Paired t-test และ Tukey แบบที่ 2 และ 3.....	58
29 ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test) ด้วยวิธี Paired t-test และ Tukey แบบที่ 2 3 และ 4.....	60
30 คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล ก่อนทดสอบ แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่มและรายข้อ (แบบที่ 2).....	74
31 คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล หลังทดสอบ แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่มและรายข้อ (แบบที่ 2).....	75
32 คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล ก่อนทดสอบ แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่ม (แบบที่ 3).....	76
33 คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล หลังทดสอบ แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่ม (แบบที่ 3).....	77
34 คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล ก่อนทดสอบ แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 3 กลุ่ม (แบบที่ 4).....	78
35 คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล หลังทดสอบ แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 3 กลุ่ม (แบบที่ 4).....	79

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การแปลเป็นกระบวนการทางภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีความสำคัญในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคที่มีการติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวางและทันทั่วถึง ระหว่างกลุ่มคนที่มีภูมิหลังทางภาษาและวัฒนธรรมอันแตกต่างกัน และยังถือว่าเป็นยุคที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ข่าวสารจึงเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การแปลจึงมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ในฐานะที่เป็นเครื่องมือส่งผ่านสารไปยังกลุ่มคนที่มีข้อจำกัดทางด้านภาษา เพราะในยุคนี้สังคมต้องเรียนรู้เพื่อให้เท่าทันกับเปลี่ยนแปลงของโลก การแปลจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้สังคมอื่นๆ

อย่างไรก็ดี การแปลจะช่วยส่งเสริมการสื่อสารและการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อการแปลนั้นมีคุณภาพ การแปลที่มีคุณภาพจะต้องมีลักษณะเป็นงานแปลที่ถ่ายทอดสารหรือความหมายของต้นฉบับได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ไม่บิดเบือน คือความหมายของต้นฉบับและฉบับแปลตรงกัน พร้อมทั้งภาษาฉบับแปลยังต้องมีความสละสลวย (วรนาถ วิมลเฉลา, 2543, หน้า 13) ผู้แปลจึงต้องมีความรู้ภาษาต้นฉบับเป็นอย่างดี เพื่อจะได้วิเคราะห์และเข้าใจสารได้ถูกต้อง พร้อมทั้งจะต้องมีความรู้ภาษาฉบับแปลเพื่อจะได้ถ่ายทอดสารได้ถูกต้องตามระเบียบวิธีของภาษาฉบับแปล ยังผลให้ภาษามีความเป็นธรรมชาติ ทั้งนี้ ผู้แปลจะสร้างสรรค์งานแปลให้มีคุณภาพได้จะต้องมีการเรียนรู้และฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน

สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะเปิดสอนรายวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ด้วยเห็นว่าเป็นทักษะการสื่อสารที่ผู้เรียนภาษาพึงมีเพราะมีคุณค่าทางวิชาการและวิชาชีพ ในการเรียนรายวิชานี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้อิทธิพลด้านภาษาและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการแปล โดยเฉพาะเมื่อต้นฉบับและฉบับแปลมีความต่างเชิงภาษาและวัฒนธรรมอย่างมาก โครงการวิจัยนี้จะมุ่งศึกษาความต่างเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ ด้วยมีสมมุติฐานว่าโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษนั้นส่งผลต่อความหมาย โดยที่ความหมายไม่ได้ปรากฏตามตัวอักษรเสมอไป แต่ความหมายอาจสอดแทรกในโครงสร้างและไวยากรณ์ เช่น

- a. My brother introduced me to his fiancé, a teacher, and a real lady.
พี่ชายของฉันแนะนำให้ฉันรู้จักคู่หมั้นของเขาคนหนึ่ง ครูคนหนึ่ง และสุภาพสตรีแท้อีกหนึ่ง
- b. My brother introduced me to his fiancé - a teacher, and a real lady.
พี่ชายของฉันแนะนำให้ฉันรู้จักกับคู่หมั้นของเขา ผู้เป็นทั้งครูและสุภาพสตรีแท้

(วรรณถ วิมลเฉลา, 2543, หน้า 88)

จากตัวอย่างทั้ง 2 นี้ ผู้เขียนใช้ถ้อยคำอันเดียวกันเพื่อสื่อความหมาย หากแต่มีความต่างที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) ซึ่งทำให้ความหมายของทั้ง 2 ประโยคแตกต่างกันไป ประโยค a. พี่ชายแนะนำให้รู้จักกับบุคคล 3 คน แต่ประโยค b. แนะนำให้รู้จักเพียงคนเดียว ความหมายที่แตกต่างนี้ไม่ได้ปรากฏเด่นชัดด้วยตัวอักษร แต่สื่อความหมายได้จากหลักไวยากรณ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอน เมื่อผู้แปลตระหนักถึงจะหาวิธีถ่ายทอดความหมายให้ถูกต้องตามต้นฉบับดังตัวอย่างข้างต้น อย่างไรก็ตาม หากผู้แปลไม่ได้เรียนรู้หรือตระหนักถึงหลักไวยากรณ์ดังกล่าว ผู้แปลอาจถ่ายทอดความหมายทั้ง 2 ประโยคเหมือนกันซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องงานแปลที่ได้จึงไม่สื่อความหมายเทียบเคียงกับต้นฉบับและเป็นงานแปลที่ไม่มีคุณภาพ ประกอบกับในปัจจุบันแม้นักวิชาการจำนวนหนึ่ง ได้แก่ เชวง จันทรถต (2528), ดวงตา สุกพล (2541), เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2553), ทิพา เทพอัครพงศ์ (2547), ปริมา มัลลิกะมาส (2556), รัชนีโรจน์ กุลธำรง (2552), วรรณถ วิมลเฉลา (2543), วิษณุ กอปรสิริพัฒน์ (2549) และ สุพรรณิ ปิ่นมณี (2552, 2555) ได้อภิปรายความต่างเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษในบทแปลภาษาไทย แต่งานวิจัยที่รองรับข้อสมมุติฐานดังกล่าวยังมีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ด้วยเหตุผลว่างานวิจัยนี้จะชี้ให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมว่าโครงสร้างและไวยากรณ์มีอิทธิพลต่อความหมายและการแปลหรือไม่ อันจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการแปลต่อไป

คำถามการวิจัย

1. โครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประเภทใดที่เป็นปัญหาในการแปลของนิสิตมากที่สุด
2. ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลของนิสิต ก่อนและหลังทดสอบแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนและหลังทดสอบ

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในประเด็นต่างๆมีผลต่อการแปลของนิสิตในระดับแตกต่างกัน
2. ตัวอย่างก่อนและหลังทดสอบมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลแตกต่างกัน

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่จะทดสอบ

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและกำหนดโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่จะดำเนินการทดสอบ 10 ประเด็นคือ Punctuation, Articles, Count/ non-count nouns, Verb tenses, Passive voice, Modals, Present participial phrases, Past participial phrases, Ellipses, Empty/ dummy subjects

2. ขอบเขตของผู้เข้ารับการทดสอบ

ผู้วิจัยได้เลือกนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นกลุ่มผู้เข้ารับการทดสอบ โดยเป็นนิสิต รหัส 59xxxxx เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22218159 โครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English Structure) 22218259 โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ (Grammatical Structure in Use) รายวิชา 22228359 ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics) รายวิชา 22336159 การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย (English-Thai Translation) และ รายวิชา 22436159 การแปลธุรกิจเบื้องต้น (Introduction to Business Translation)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบระดับความเข้าใจด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลของนิสิต
2. ได้ทราบระดับความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลของนิสิตทั้งก่อนและหลังทดสอบ
3. นำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยสร้างและพัฒนาแบบเรียนการแปล อังกฤษ-ไทย และวิชาโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา
4. นำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการเขียนเอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน ตำรา หรือหนังสือ รายวิชาการแปลและรายวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น วิชาโครงสร้างและไวยากรณ์ ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา

นิยามศัพท์

ผู้วิจัยใช้ศัพท์ในความหมายและขอบเขตจำกัด ดังนี้

1. ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (English grammar) หมายถึง หลักภาษา กฎเกณฑ์ หรือระเบียบต่างๆ (Grammar) ในการใช้ภาษาอังกฤษ
2. โครงสร้างภาษาอังกฤษ (English syntax) หมายถึง โครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ (Syntactic structure) ของภาษาอังกฤษอันเป็นระเบียบวิธีการเรียงลำดับคำเข้าเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางความหมาย
3. ความเข้าใจ คือความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการตอบแบบทดสอบความเข้าใจในเรื่องหลักภาษา กฎเกณฑ์ หรือระเบียบต่างๆ รวมถึงระเบียบการเรียงลำดับคำเข้าเป็นหน่วยใหญ่ขึ้น ซึ่งล้วนเป็นกฎระเบียบที่ส่งผลต่อความหมายและการแปล
4. นิสิต หมายถึง นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เข้าร่วมทำแบบทดสอบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเรื่องการแปล: ความหมายกับการสื่อสาร

นักวิชาการจำนวนมากได้ให้นิยามการแปล เช่น

Translation consists in reproducing in the receptor language the closest natural equivalent of the source-language message, first in terms of meaning and secondly in terms of style. (Nida and Taber, 1982, p. 12)

Translation is an operation performed on languages: a process of substituting a text in one language for a text in another. (Catford, 1980, p. 1)

จะเห็นว่าแม้นักวิชาการจะให้นิยามในมุมมองต่างๆ แต่นิยามเหล่านี้ก็ยังคงมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือการแปลเป็นกระบวนการทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับสองภาษา เป็นกระบวนการในการแทนที่ข้อความภาษาที่หนึ่งด้วยข้อความภาษาที่สอง โดยให้ภาษามีความใกล้เคียงกันและเป็นธรรมชาติมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นความหมายและลีลาการใช้ภาษา จากแนวคิดดังกล่าวการแปลจึงถือเป็นกระบวนการสื่อสาร คือการถ่ายทอดความหมาย ดังที่สัญญาวิ สายบัว (2540, หน้า 1) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การแปลเกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดความหมายของภาษาต้นฉบับให้ปรากฏในภาษาฉบับแปล ความหมายของต้นฉบับจึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญของกระบวนการแปลและเป็นตัวกำหนดลักษณะงานแปลที่ดีได้ ทั้งนี้ผู้กล่าวไว้เช่นกันว่า ลักษณะงานแปลที่ดีต้องมีความหมายตรงกันกับต้นฉบับและคงความสวยงามและสละสลวยของภาษาฉบับแปลด้วย (วรรณถ วิมลเฉลา, 2543, หน้า 13)

โครงสร้างและไวยากรณ์กับการแปล

นักวิชาการชาวไทยจำนวนมากได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าโครงสร้างและไวยากรณ์มีอิทธิพลต่อการแปล โดยเฉพาะเมื่อโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลมีความต่างกันมาก ดังเช่นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผู้แปลจึงควรได้ตระหนักถึงความต่างดังกล่าวเพื่อหาวิธีการแปลที่เหมาะสมต่อไป ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและคัดเลือกประเด็นทางด้านโครงสร้างและไวยากรณ์มาดำเนินการทดสอบจำนวน 10 ประเด็น ด้วยสังเกตเห็นว่าโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเหล่านี้ส่งผลต่อความหมายและนิสิตมักมีปัญหาในการแปล แม้นักวิชาการเหล่านี้จะไม่ได้แสดงหลักฐานจากงานวิจัยเพื่อมาสนับสนุนความคิดเห็นนี้ แต่ก็ได้ให้ข้ออภิปรายและตัวอย่างประโยคที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของโครงสร้างและไวยากรณ์ที่ส่งผลต่อการแปลอย่างชัดเจนดังต่อไปนี้

Punctuation

วรรณถ วิมลเฉลา (2543, หน้า 87) กล่าวว่าการใช้เครื่องหมายวรรคตอน หรือ Punctuation เป็นลักษณะสำคัญในภาษาอังกฤษที่มักก่อให้เกิดปัญหาในการแปลได้ แต่ผู้แปลอาจไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญนี้ อันอาจเกิดจากภาษาไทยไม่นิยมใช้เครื่องหมายวรรคตอนมากเท่าภาษาอังกฤษแม้จะปรากฏการใช้อยู่บ้างก็ตามที ผู้แปลจึงไม่เห็นความสำคัญว่าเครื่องหมายวรรคตอนส่งผลต่อความหมายอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อชี้ให้เห็นว่า การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาอังกฤษส่งผลต่อความหมายและการแปลเป็นภาษาไทย

วรรณถ วิมลเฉลา (2543) จึงได้ยกตัวอย่างต้นฉบับภาษาอังกฤษพร้อมคำแปลในภาษาไทยจำนวนหนึ่ง ซึ่งผู้แปลควรได้เรียนรู้และใช้เป็นแนวทางในการแปล เช่น

(1) She is a pretty, generous woman.

หล่อนเป็นคนสวยและใจดี

(2) She is a pretty generous woman.

หล่อนเป็นคนใจดีพอสมควร

(วรรณถ วิมลเฉลา, 2543, หน้า 89)

ในข้อ (1) การใส่เครื่องหมาย “,” กำหนดให้คำว่า pretty ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ (Adjective) เช่นเดียวกับคำว่า generous ผู้แปลจึงถ่ายทอดความหมายนี้โดยใช้คำว่า และ ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมที่มักจะเชื่อมคำประเภทเดียวกันเข้าด้วยกัน คำว่า pretty จึงถ่ายทอดด้วยคำว่า สวย เพื่อให้สื่อความหมายเป็นคำคุณศัพท์ ในขณะที่ข้อ (2) ไม่มีการใช้เครื่องหมาย “,” คำว่า pretty ซึ่งวางไว้หน้าคำว่า generous จึงทำหน้าที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) เพื่อขยายความคำว่า generous ผู้แปลจึงถ่ายทอดได้ว่าพอสมควร ที่ทำหน้าที่ขยายความคำว่า ใจดี

(3) I left him convinced that he was guilty.

ฉันจากเขามาและปล่อยให้เขาเชื่อว่าตนเองเป็นคนผิด

(4) I left him, convinced that he was guilty.

ฉันจากเขามาด้วยความเชื่อว่าเป็นคนผิด

(วรรณถ วิมลเฉลา, 2543, หน้า 89)

จากตัวอย่าง (3) และ (4) เครื่องหมาย “,” จะเป็นตัวกำหนดว่า convinced ขยาย I หรือ him คำว่า convinced อยู่ในรูปของ Past participle ซึ่งสื่อความหมายอันเดียวกันกับโครงสร้าง Passive structure ซึ่งหมายถึง (ถูกทำให้)เชื่อว่า การใช้เครื่องหมาย “,” ในข้อ (4) ทำให้คำว่า convinced ทำหน้าที่ขยาย I โดยมาจากโครงสร้างเต็มคือ I was convinced that... ผู้แปลจึงต้องถ่ายทอดความหมายเพื่อให้ฉบับแปลสื่อว่า I เป็นผู้เชื่อว่า... ในขณะที่ข้อ (3) ไม่มีการใช้เครื่องหมาย “,” คำว่า convinced จึงขยาย him ซึ่งมาจาก

โครงสร้างเดิมว่า I left him and he was convinced... ผู้แปลจึงต้องถ่ายทอดฉบับแปลให้สื่อความหมายดังกล่าว

(5) Taxi-robbing masseuses arrested

หมอนวดที่ปล้นแท็กซี่ถูกจับ

(6) Taxi robbing masseuses arrested

แท็กซี่ที่ปล้นหมอนวดถูกจับ

(วรนาถ วิมลเฉลา, 2543, หน้า 89)

ตัวอย่างทั้ง 2 เป็นพาดหัวข่าว ในข้อ (5) เครื่องหมาย “-” เป็นตัวเชื่อมคำว่า Taxi กับ robbing ให้ทำหน้าที่เป็นหนึ่งหน่วยอันเดียวกันเพื่อเป็นหน่วยขยายของ masseuses ในที่นี้ robbing อยู่ในรูป Present participle สื่อความหมายเช่นเดียวกับโครงสร้าง Active structure ดังนั้น masseuses จึงเป็นผู้กระทำการ robbing ผู้แปลจึงต้องถ่ายทอดสารว่าหมอนวดเป็นผู้ปล้นแท็กซี่ ในขณะที่ข้อ (6) ไม่มีการใช้เครื่องหมายนี้ ดังนั้นผู้ที่กระทำการ robbing จึงเป็นแท็กซี่ เพราะเป็นโครงสร้างลดรูปมาจาก Taxi who robbed... และผู้แปลต้องสื่อความหมายให้ได้ว่าแท็กซี่เป็นผู้ปล้นหมอนวด

Articles

ดวงตา สุพล (2541, หน้า 68) แสดงความคิดเห็นว่า Articles เป็นลักษณะสำคัญของภาษาอังกฤษอีกประการหนึ่งที่สามารถก่อให้เกิดปัญหาในการแปลได้ เพราะทั้ง Indefinite articles *a/ an* และ Definite articles *the* อาจไม่มีคำเทียบเคียงในภาษาไทย หรือหากมีคำเทียบเคียง ผู้แปลก็จำเป็นต้องถ่ายทอดความหมาย หากไม่ถ่ายทอดก็อาจมีผลต่อความหมายในฉบับแปลได้ กล่าวคือความหมายของฉบับแปลอาจไม่ชัดเจนหรือสื่อความหมายผิดไป เช่น

(7) My wife arrived at **the** checkout counter of **the** supermarket with her shopping cart a little fuller than usual.

(8) At **the** register chattered to **a** stop, displaying **a** three-figure total, her face paled.

(ดวงตา สุพล, 2541, หน้า 68)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า Articles เหล่านี้ไม่จำเป็นต้องแปลทุกตัว ในข้อ (7) *the* ตัวแรกไม่จำเป็นต้องแปล ส่วนตัวที่สองควรแปลเพื่อแสดงความชี้เฉพาะเจาะจงอันเป็นหน้าที่ของ Articles ในบริบทนี้ ในข้อ (8) Articles ทั้งสองตัวคือ *the* และ *a* ไม่จำเป็นต้องแปลเพราะไม่มีคำเทียบเคียงที่เหมาะสมที่แปลเป็นภาษาไทยแล้วเพราะรึ้นหูได้ เป็นต้น

วรรณถ วัฒนเฉลา (2543, หน้า 91) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าคำนามในภาษาอังกฤษมักมีคำนำหน้านามประเภท Articles ปรากฏอยู่ ในบางกรณีคำเหล่านี้อาจไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทยก็ได้ เช่น

(9) She went to a stationery to buy some pencils.

เธอไปที่ร้านขายเครื่องเขียนเพื่อซื้อดินสอ

ในบริบทนี้ผู้แปลไม่จำเป็นต้องถ่ายทอด Indefinite article *a* ว่า ร้านขายเครื่องเขียนแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในบางบริบทคำนำหน้านามอาจจำเป็นต้องแปล เช่น

(10) She ordered a desk, a chair and a blackboard for the new classroom.

เธอสั่งโต๊ะเก้าอี้อย่างละตัวและกระดานดำหนึ่งแผ่นสำหรับห้องเรียนใหม่

ในบริบทนี้ผู้แปลจำเป็นต้องแปล Indefinite article *a* เพื่อสื่อความหมายถึงจำนวนของสินค้าที่สั่ง จากแนวคิดข้างต้น เราจะเห็นว่าการใช้ Articles ร่วมกับคำนามในภาษาอังกฤษนั้นอาจส่งผลต่อการแปลได้ ผู้แปลต้องวิเคราะห์ให้ได้ว่า Articles นั้นส่งผลต่อความหมายอย่างไร และเลือกถ่ายทอดให้ถูกต้องเหมาะสม การแปลคำประเภทนี้จึงไม่ใช่เรื่องง่ายนักอันเนื่องจากลักษณะความต่างของทั้งสองภาษา นอกจากนี้ Pongpairroj (2004) ได้กล่าวว่าปัญหาการเลือกใช้ Articles กำกับหน้าคำนามนั้นน่าจะมาจากความเกี่ยวข้องกับลักษณะประจำคำของคำนาม 3 ประการ อันได้แก่ พจน์ของคำนาม คือความเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ การนับได้หรือนับไม่ได้ และความชี้เฉพาะเจาะจงหรือไม่ ลักษณะดังกล่าวนี้มีผลต่อการแปลทั้งสิ้น ความชี้เฉพาะเจาะจงได้บทวนไว้แล้วในส่วนนี้ ส่วนความเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์และการนับได้หรือนับไม่ได้นั้น ผู้วิจัยจะชี้ให้เห็นต่อไปว่ามีผลต่อการแปลอย่างไร

Count/ non-count nouns

ดวงตา สุพล (2541, หน้า 67) กล่าวว่าคำนามในภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนรูปเพื่อแสดงความหมายทางไวยากรณ์ อันได้แก่พจน์ แต่ภาษาไทยไม่มีลักษณะเช่นนี้ ในภาษาไทย เราจะเติมคำบอกจำนวนและคำลักษณะนามหลังคำนามเพื่อสื่อจำนวน หรือเราอาจจะทราบได้จากบริบทว่าคำนามนั้นเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ ผู้แปลควรตระหนักไว้ว่าคำนามในทั้ง 2 ภาษามีความแตกต่างกันดังกล่าวซึ่งส่งผลต่อการแปล เช่น

(11) I want a double **room** with a view.

(12) There's **room** for **3** on the back seat. (ดวงตา สุพล, 2541, หน้า 67)

คำนามภาษาอังกฤษ *room* จากตัวอย่างทั้ง 2 แม้จะมีรูปเหมือนกัน แต่ความหมายต่างกันหากเป็นคำนามนับได้หรือนับไม่ได้ ในข้อ (11) คำนาม *room* มีการเติมคำนำหน้านามด้วย Indefinite article *a*

เพื่อสื่อความหมายว่าคำนามนี้เป็นคำนามนับได้และเป็นเอกพจน์ ผู้แปลจึงต้องถ่ายทอดความหมายว่า ห้อง ในขณะที่คำนาม room ในข้อ (12) นั้นเป็นคำนามนับไม่ได้ เพราะไม่มี Articles หรือคำกำกับนามใดๆปรากฏ ร่วม และไม่มีการเติมหน่วยคำ -s เพื่อแสดงความเป็นพหูพจน์ ดังนั้นความหมายในบริบทนี้จึงไม่ได้หมายถึง ห้อง แต่หมายถึง ที่ว่าง จากตัวอย่างเหล่านี้เราจึงเห็นได้ชัดว่าคำนามที่นับได้หรือนับไม่ได้ในภาษาอังกฤษมีผล ต่อความหมายที่ผู้แปลต้องให้ความสำคัญ

นอกจากนี้แล้ว วรรณถ วิมลเฉลา (2543, หน้า 93) ได้ยกตัวอย่างต้นฉบับภาษาอังกฤษพร้อมบท แปลภาษาไทยที่ช่วยยืนยันชัดเจนว่าคำนามที่นับได้หรือนับไม่ได้มีความหมายที่แตกต่างกันและส่งผลการแปล ซึ่งผู้แปลควรเรียนรู้

(13) There is not enough **light** in this room.

ห้องนี้สว่างไม่พอ

(14) She wants a **light** to light up the fire.

เธออยากได้ไม้ขีดมาจุดไฟ

(15) Don't throw **paper** in the lawn.

อย่าทิ้งกระดาษลงในสนาม

(16) I have to write quite a few **papers** this semester.

เทอมนี้ฉันต้องเขียนรายงานหลายฉบับทีเดียว

(วรรณถ วิมลเฉลา, 2543, หน้า 93)

ในข้อ (13) คำว่า light เมื่อเป็นคำนามนับไม่ได้โดยสังเกตจากการไม่มี Articles หรือคำกำกับคำนาม ประเภทอื่นๆประกอบ คำนี้จึงมีความหมายว่า แสงสว่าง ส่วนข้อ (14) นั้นคำว่า light เป็นคำนามนับได้และเป็นเอกพจน์ มีการใช้ Indefinite article a ความหมายจึงแตกต่างจากข้อแรก ผู้แปลจึงถ่ายทอดความหมาย ว่า ไม้ขีด

ในข้อ (15) paper เป็นคำนามนับไม่ได้ เกิดได้โดยลำพัง กล่าวคือไม่จำเป็นต้องเกิดร่วมกับคำกำกับ นามใดๆ มีความหมายว่า กระดาษ หากคำนี้เป็นคำนามนับได้ ไม่ว่าจะเกิดร่วมกับ Indefinite article a หรือ มีการเติมหน่วยคำ -s เพื่อแสดงความเป็นพหูพจน์ ความหมายของคำนี้คือ รายงาน ผู้แปลได้คำนึงถึงความต่าง นี้และได้ถ่ายทอดความหมายได้ถูกต้อง

Verb tenses

วรรณถ วิมลเฉลา (2543, หน้า 97) กล่าวว่าปัญหาในการแปลประการหนึ่งคือการแปล Verb tenses ด้วยเห็นว่าคำกริยาในภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงรูปเพื่อแสดงกาล ในขณะที่คำกริยาในภาษาไทยไม่มีคุณลักษณะเช่นนั้น ดังนั้น การแปลประโยคดังต่อไปนี้ ผู้แปลอาจถ่ายทอดความหมาย “ได้ความเท่ากัน”

(17) My brother studies in this university.

(18) My brother studied in this university.

(19) My brother has studied in this university. (วรรณถ วิมลเฉลา, 2543, หน้า 97)

กล่าวคือ ผู้แปลอาจถ่ายทอดความหมายของทั้ง 3 ประโยคนี้ได้คร่าวๆว่า “พี่ชายของฉันเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้” แท้จริงแล้ว จากการสื่อความหมายของกาลจากทั้ง 3 ประโยคไม่ได้มีความหมายที่เท่ากันทุกประการ ข้อ (17) มีโครงสร้างเป็น Present simple tense จึงสื่อความหมายว่า ณ ปัจจุบันนี้พี่ชายกำลังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ข้อ (18) เป็นประโยค Past simple tense จึงสื่อความหมายว่าในอดีตพี่ชายของเขาเคยเรียนที่นี่ แต่ปัจจุบันไม่ได้เรียนแล้ว ส่วนข้อ (19) เป็นโครงสร้าง Present perfect tense ความหมายจึงอาจสื่อได้ว่าพี่ชายของเขาในอดีตได้เรียนที่นี่ ปัจจุบันอาจจะยังเรียนอยู่หรืออาจจะเพิ่งเลิกเรียนแล้วก็ว่าได้ ความหมายที่แตกต่างกันนี้เกิดจากการสื่อความหมายของรูปการผันคำกริยาซึ่งไม่มีในภาษาไทย

นอกจากแนวความคิดเบื้องต้นเรื่องกาลดังกล่าวแล้ว ในภาษาอังกฤษยังอาจใช้โครงสร้างอื่นๆเพื่อสื่อความหมายพิเศษอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ผู้แปลต้องตระหนักรู้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(20) I'll be seeing him tomorrow at the cafeteria.

ผมนัดกับเขาไว้ว่าจะเจอกันพรุ่งนี้ที่โรงอาหาร (วรรณถ วิมลเฉลา, 2543, หน้า 99)

ข้อ (20) ใช้โครงสร้าง Future continuous tense โครงสร้างนี้สื่อความหมายของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นโครงสร้างที่บ่งบอกว่าผู้พูดได้มีการเตรียมการที่จะกระทำกริยานั้นๆไว้แล้ว ไม่ใช่การตัดสินใจดำเนินการใดๆอย่างทันทีทันใด ด้วยเหตุนี้เพื่อให้สื่อความหมายได้เทียบเท่ากับต้นฉบับ ผู้แปลจึงต้องเติมคำอื่นๆที่สื่อความหมายของการเตรียมการ ในบริบทนี้คือการนัดหมายนั่นเอง

(21) This hotel serves breakfast at seven o'clock.

โรงแรมบริการอาหารเช้าเวลา 7.00 น.

(22) Oranges grow in warm climate.

ส้มขึ้นในที่ที่มีอากาศอบอุ่น

(เชวง จันทรเขตต์, 2528, หน้า 66)

จากตัวอย่างทั้ง 2 นี้ ต้นฉบับต่างใช้โครงสร้าง Present simple tense เพื่อสื่อความหมายว่าการให้บริการอาหารเข้าในเวลาดังกล่าวเป็นสิ่งที่โรงแรมดำเนินการเป็นปกติวิสัย และสัมผัสได้ได้ในสภาพอากาศอบอุ่นก็เป็นความจริงทั่วไป เราจะเห็นว่าผู้แปลไม่ได้มีกลวิธีการแปลเพื่อสื่อความหมายของกาลจากทั้งสองประโยคด้วยกลวิธีการแปลพิเศษใดๆ เพียงแต่ถ่ายทอดความหมายประจำคำของคำกริยาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะบริบทมีความชัดเจน สามารถสื่อความหมายพิเศษนี้ได้ในตัว ดังนั้น เราจะเห็นว่านอกจากผู้แปลพึงพิจารณาเลือกวิธีการแปลให้สื่อความหมายของคำกริยาให้ตรงตามต้นฉบับแล้ว ยังควรตระหนักว่าเมื่อไหร่ควรแปลหรือไม่ควรแปลคำกริยานั้นๆด้วยกลวิธีการแปลพิเศษอื่นใด

Passive voice

สุพรรณิ ปันมณี (2555, หน้า 211) กล่าวว่าปัญหาในการแปลภาษาอังกฤษประการหนึ่งคือ ภาษาอังกฤษจะนิยมใช้โครงสร้างแบบกรรมวาจกในการสื่อความหมายจำนวนมาก แต่ไม่แพร่หลายในภาษาไทย ยังผลให้ผู้แปลต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างประโยคและต้องรักษาความหมายของต้นฉบับไว้ในฉบับแปลในขณะเดียวกัน

จากความต่างดังกล่าวนี้เองการแปลโครงสร้างกรรมวาจก (Passive voice) จึงมักก่อให้เกิดปัญหาการแปลผิดพลาดใน 3 ประเด็น ซึ่ง สุพรรณิ ปันมณี ได้ยกตัวอย่างการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยใน 2 ประเด็นดังต่อไปนี้

(23) It is believed that one will be re-born on earth after death.

a. เชื่อกันว่าคนจะได้รับการมาเกิดยังโลกอีกทีหลังจากตายไปแล้ว

b. เชื่อกันว่าหลังความตายคนเราจะกลับชาติมาเกิดอีก (สุพรรณิ ปันมณี, 2555, หน้า 213)

ปัญหาในการแปลข้อ (23) คือความไม่เป็นธรรมชาติของภาษาฉบับแปล แม้ความหมายของต้นฉบับจะถ่ายทอดได้ถูกต้องในข้อ a. แต่ภาษาที่ได้ไม่สละสลวยและไม่เป็นธรรมชาติในภาษาไทย ปัญหาในประเด็นนี้จึงไม่เกี่ยวข้องกับการรับสารจากต้นฉบับเพราะสารถูกต้อง ครบถ้วน แต่เป็นวิธีการสื่อสารด้วยภาษาที่ไม่เป็นที่ยอมรับในฉบับแปล ในที่นี้คือ *ได้รับการมาเกิดยังโลกอีกที*

(24) Baby advertised on eBay: A German couple are being investigated for alleged baby trafficking, after putting their seven-month-old son up for sale on the Internet auction site eBay.

*a. เด็กโฆษณาขายอีเบย์: สองสามีภรรยาชาวเยอรมันกำลังสอบสวนว่าผู้ใดลักลอบค้าเด็ก หลังจากพบว่ามียุ้มนำบุตรชายวัย 7 เดือนของตนไปประกาศขายบนอินเทอร์เน็ตทางอีเบย์

b. โฆษณาขายเด็กทางอีเบย์: สองสามีภรรยาชาวเยอรมันกำลังถูกสอบสวนในข้อหาลักลอบค้าเด็ก หลังจากที่ยังสองนำเอาบุตรชายวัย 7 เดือนของตนไปประกาศขายบนอินเทอร์เน็ตทางอีเบย์

(สุพรรณิ ปิ่นมณี, 2555, หน้า 215-216)

ปัญหาในข้อ (24) คือการแปลความหมายผิด ในข้อ a. ผู้แปลถ่ายทอดความหมายผิดเพราะเข้าใจว่าเป็นโครงสร้างกรรตุวาก (Active voice) ผู้แปลไม่ได้สื่อความหมายว่าประธานเป็นผู้ถูกกระทำ แต่ตรงกันข้ามกลับสื่อความหมายว่าประธานเป็นผู้กระทำกริยานั้นๆ ฉบับแปลที่ได้จึงสื่อความหมายผิดไปจากต้นฉบับซึ่งเป็นโครงสร้างกรรมวาก (Passive voice) ส่วนข้อ b. ผู้แปลเข้าใจโครงสร้างกรรมวากในภาษาอังกฤษจึงถ่ายทอดสารได้ถูกต้องในฉบับแปล

วิชณุ กอปรสิริพัฒน์ (2549, หน้า 101) แสดงความคิดเห็นว่าโดยทั่วไปแล้วภาษาไทยกับภาษาอังกฤษมีโครงสร้างอันเดียวกัน ในที่นี้หมายความว่าภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีโครงสร้างเป็น S V O คือมีคำกริยาคั่นกลางระหว่างประธานและกรรม แต่ทั้งนี้ก็มีบางโครงสร้างที่แตกต่างกัน เช่น โครงสร้างกรรมวาก เช่น

(25) A man was kidnapped by the guerrilla.

ผู้ชายคนหนึ่งถูกกองโจรลักพาตัว

(วิชณุ กอปรสิริพัฒน์, 2549, หน้า 101)

ประโยคนี้ควรแปลเพื่อให้ได้ภาษาไทยที่มีความเป็นธรรมชาติดังตัวอย่างข้างต้น ไม่ควรแปลโดยยึดโครงสร้างภาษาอังกฤษว่า *ผู้ชายคนหนึ่งถูกลักพาตัวไปโดยกองโจร* (วิชณุ กอปรสิริพัฒน์, 2549, หน้า 101) แม้วิชณุ กอปรสิริพัฒน์ จะไม่ได้แสดงเหตุผลประกอบ แต่อาจวิเคราะห์ได้ว่าภาษาที่ได้ไม่เป็นธรรมชาติในภาษาไทย และความหมายของฉบับแปลในข้อ (25) มีความครบถ้วนถูกต้อง ในภาษาอังกฤษการใช้โครงสร้างบุพบท *by...* ในโครงสร้างกรรมวากนี้สื่อความหมายว่าใครเป็นผู้กระทำกริยานั้นๆ ผู้แปลจึงมีการปรับบทแปลโดยสื่อสารว่าโจรเป็นผู้ลักพาตัวผู้ชายคนหนึ่ง และใช้คำว่า *ถูก* เพื่อสื่อความหมายเชิงลบอันเป็นลักษณะการใช้จริงในภาษาไทย ส่วนการสื่อความหมายเชิงบวก ดวงตา สุปล (2541, หน้า 68-69) ได้เสนอว่าหากข้อความ ‘ให้ความหมายในทางดีก็อย่าแปลว่า *ถูก*’ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(26) He was elected president of the club.

เมื่อภาษาอังกฤษมีโครงสร้างกรรมวากอย่างชัดเจนด้วยการเติมหน่วยคำกริยาช่วยและเปลี่ยนรูปคำกริยาแท้ ในขณะที่ภาษาไทยไม่มีลักษณะเช่นนี้ เราจึงควรพิจารณาที่ความหมายเป็นหลัก ในบริบทนี้ผู้แปลควรถ่ายทอดความหมายว่า ‘ได้รับเลือก’ ไม่ใช่ ‘ถูกเลือก’ เพื่อสื่อความหมายเชิงบวกเมื่อต้องการสื่อสารในภาษาไทยว่าประธานเป็นผู้ถูกกระทำหรือได้รับผลจากการกระทำนั้นๆ ลักษณะนี้จึงเป็นการสื่อสารกรรมวากด้วยความหมาย ไม่ใช่การสื่อด้วยรูปแบบโครงสร้างที่ชัดเจนเหมือนภาษาอังกฤษดังที่ได้กล่าวข้างต้น

Modals

คำกริยาช่วยประเภทที่นำหน้าคำกริยาแท้เพื่อแสดงนัยความหมายของการคาดคะเน หรือสื่อความรู้สึกนึกคิดบางประการของผู้พูดประเภท Modal verbs อาจก่อให้เกิดปัญหาในการแปลได้เช่นกัน เพราะคำประเภทนี้บางคำมีรูปเดียวแต่มีหลายความหมาย ขึ้นอยู่กับบริบทในการนำคำประเภทนี้ไปใช้เพื่อสื่อความหมายต่างๆ นอกจากนี้ในบางบริบทผู้แปลก็อาจไม่จำเป็นต้องแปลคำกริยาช่วยนั้นก็ได้ (เชวง จันทรเขตต์, 2528, หน้า 69) ดังเช่น

(27) He **shouldn't** do things like that.

เขา**ไม่น่า**ทำอะไรแบบนี้

(28) **Should** I be free tomorrow, I will come.

ถ้าเผื่อผมว่างพรุ่งนี้ผมจะมา

(เชวง จันทรเขตต์, 2528, หน้า 71)

จากตัวอย่างทั้ง 2 ข้างต้น ปัญหาที่มักเกิดจากการแปลคำกริยาช่วยคือ คำกริยาช่วย **should** มีหนึ่งรูปแต่หลายความหมาย ผู้แปลต้องเลือกให้ถูกต้องตามความหมายที่สื่อหรือหน้าที่ ในข้อ (27) คำกริยาช่วยสื่อความหมายว่าผู้พูดเชื่อว่าเขาไม่ควรทำ ผู้แปลจึงเลือกแปลว่า **ไม่น่าทำ** ซึ่งสื่อความหมายถูกต้องตามต้นฉบับ ในขณะที่ข้อ (28) ผู้แปลไม่จำเป็นต้องแปลคำกริยาช่วยนี้ด้วยคำกริยาช่วยประเภทเดียวกันในภาษาไทย เพราะข้อ (28) เป็นโครงสร้างแสดงเงื่อนไขประเภทหนึ่ง เมื่อผู้แปลเข้าใจเช่นนี้จึงต้องถ่ายทอดโดยใช้คำว่า **ถ้า อัน** เป็นการแสดงเงื่อนไขในภาษาไทย ผู้แปลไม่สามารถแปลว่า **น่าจะ** หรือ **ควรจะ** ได้เพราะจะไม่สื่อความหมายใดๆทั้งสิ้น

นอกจากนี้แล้ว ปริมา มัลลิกะมาส (2556, หน้า 97) มีความเห็นว่าปัญหาเรื่องการใช้ Modal verbs มักมาจากสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับความหมายโดยอรรถของคำประเภทนี้ อันได้แก่ Modal verbs หนึ่งรูปอาจมีความหมายได้หลายความหมาย และ Modal verbs ที่มีหลายรูปอาจมีความหมายอันเดียวกัน โดยได้ยกตัวอย่างและคำแปลประกอบ ดังนี้

(29) He **can** run very fast.

เขาวิ่ง**ได้**เร็วมาก

(30) When he was young, he **could** run very fast.

ตอนเขาเป็นเด็ก เขาวิ่ง**ได้**เร็วมาก

(31) **Can** you turn on the light?

ช่วยเปิดไฟหน่อย**ได้**ไหมครับ/ ค่ะ

(32) **Could** you turn on the light?

ช่วยเปิดไฟหน่อยได้ไหมครับ/ ค่ะ

(ปริมา มัลลิกะมาส, 2556, หน้า 98)

แม้ can จะมีรูปอันเดียวกัน แต่ในข้อ (29) can สื่อความสามารถของประธานในปัจจุบัน แต่ can ในข้อ (31) เป็นการแสดงความขอร้องอย่างสุภาพ ส่วน could ในข้อ (30) เป็นการแสดงความสามารถในอดีต ในขณะที่ข้อ (32) could สื่อความหมายอันเดียวกันกับข้อ (31) นั่นคือการขอร้องอย่างสุภาพ รูป could นี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกาล เพียงแต่รูปของ could แสดงความสุภาพมากกว่า can

อย่างไรก็ตาม Modal verbs หลายรูปอาจมีความหมายอันเดียวกันและทำหน้าที่อันเดียวกันได้ เช่น

(33) Some animals **can** be dangerous if you annoy them.

สัตว์บางชนิดอาจเป็นอันตรายได้ถ้าคุณไปแหย่มัน

(34) There **may/ might/ could** be some food left for us.

อาจจะมีอาหารเหลือไว้ให้เราบ้างก็ได้

(ปริมา มัลลิกะมาส, 2556, หน้า 99)

Modal verbs ทั้ง 4 จากตัวอย่างข้างต้นล้วนแต่สื่อความเป็นไปได้ของเหตุการณ์แม้จะมีรายละเอียดในการใช้แตกต่างกันบ้าง กล่าวคือ can ในข้อ (33) ไม่สามารถนำมาใช้ในบริบทของข้อ (34) ได้เพราะ can ใช้บอกความเป็นไปได้ทั่วไป ส่วน may/ might/ could “เป็นการแสดงความเห็นของผู้พูดซึ่งไม่แน่ใจว่าอาจเป็นไปได้หรือไม่ได้ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง” (ปริมา มัลลิกะมาส, 2556, หน้า 99)

Present/ Past participial phrases

รัชนิโรจน์ กุลธำรง (2552, หน้า 204) ได้กล่าวถึงการแปลโครงสร้างประโยคย่อยหรืออนุพากย์กริยาขยาย (Participle clauses) ว่าเป็นโครงสร้างภาษาอังกฤษประเภทหนึ่งที่มีก่อให้เกิดปัญหาในการแปล เพราะเป็น “โครงสร้างที่รูปภาษากับความหมายไม่ได้มีความสอดคล้องกันอย่างตรงไปตรงมา” หากผู้แปลถ่ายทอดความหมายโดยยึดโครงสร้างภาษาอังกฤษ ฉบับแปลที่ได้อาจสื่อความหมายได้ไม่ชัดเจน

Swan (2016, p. 115) กล่าวว่าโครงสร้างประโยคย่อยเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นอนุพากย์วิเศษณ์ (Adverbial clauses) โดยไม่ต้องใช้คำสันธานเพื่อสื่อความหมายในกรณีที่ความหมายชัดเจนอยู่แล้ว โดยนัยความหมายที่สื่อได้จากโครงสร้างทั้งสองนี้คือ เรื่องข้อแม้หรือเงื่อนไข (Condition) เหตุผล (Reason) ความสัมพันธ์เชิงเวลา (Time relation) และผลที่เกิดขึ้น (Result) เช่น

(35) **Used economically**, one tin will last for six weeks.

(36) **Having failed my medical exams**, I took up teaching.

(37) **Putting down my newspaper**, I walked over to the window.

(38) It rained for two weeks on end, **completely ruining our trip.**

จากตัวอย่างข้างต้น คำสันธานไม่ปรากฏรูปแต่สื่อความหมายได้อย่างชัดเจนจากบริบท และประโยคย่อยเหล่านี้ล้วนแต่ทำหน้าที่เป็นอนุพากย์วิเศษณ์ (Adverbial clauses) ข้อ (35) ทำหน้าที่แสดงข้อแม้หรือเงื่อนไข ข้อ (36) แสดงความเป็นเหตุและผล ข้อ (37) แสดงความสัมพันธ์เชิงเวลา และข้อ (38) แสดงผลที่เกิดขึ้น ในโครงสร้างเหล่านี้ประธานของประโยคย่อยและประโยคหลักจะเป็นตัวเดียวกัน ดังนั้นตัวอย่างข้างต้นจะมาจากโครงสร้างเต็มรูปได้ว่า

(39) **If it is used economically**, one tin will last for six weeks.

(40) **As I had failed my medical exams**, I took up teaching.

(41) **After I had put down my newspaper**, I walked over to the window.

(42) It rained for two weeks **so that it completely ruined our trip.**

นอกจากการสื่อความหมายตามตัวอย่างทั้ง 4 ข้างต้นแล้ว โครงสร้างประโยคย่อยยังสื่อความหมายในเรื่องวิธีการได้ด้วยเช่นกัน ดังเช่น

(43) *Using a sharp axe*, they broke down the door. (Leech and Svartvik, 2002, p. 194)

ซึ่งสามารถถอดความได้ว่า *By using a sharp axe*, they broke down the door.

รัชนิโรจน์ กุลธำรง (2552, หน้า 206) แสดงข้อคิดเห็นว่าการแปลโครงสร้างประเภทนี้ ผู้แปลไม่อาจถ่ายทอดความหมายโดยยึดโครงสร้างต้นฉบับภาษาอังกฤษได้ เพราะไม่สื่อความหมายใดๆทั้งสิ้น ในภาษาไทยจำเป็นต้องปรากฏรูปของคำสันธานเพื่อสื่อความหมายในประโยคอย่างชัดเจน ควรแปลโดยการยึดความหมายเป็นหลัก ในการนี้ผู้แปลต้องวิเคราะห์หาความหมายโดยถอดความจากโครงสร้างเต็มดังที่ได้ยกตัวอย่าง แล้วจึงถ่ายทอดตามโครงสร้างภาษาไทย การแปลโครงสร้างประเภทนี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่าการมุ่งถ่ายทอดรูปภาษาอาจทำให้ไม่สื่อความหมายได้ ผู้แปลต้องเข้าใจโครงสร้างประเภทนี้และการทำหน้าที่ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจความหมายที่แท้จริงได้

Ellipses

Parrott (2007, pp. 318-320) กล่าวว่าในการสื่อสารด้วยวิธีการพูดหรือการเขียน เรามักจะให้ข้อมูลเท่าที่จำเป็นในการสื่อความหมายตามที่เราต้องการ เราจึงอาจจะละหรือตัดคำหรือวลีออกจากโครงสร้างไวยากรณ์ที่สมบูรณ์ การละหรือตัดเช่นนี้เราเรียกว่า Ellipses หรือโครงสร้างลดรูป ซึ่งมี 2 ประเภท ได้แก่

Situational ellipsis เป็นโครงสร้างการลดรูปที่ต้องใช้สถานการณ์ในการตีความหน่วยที่ถูกละทิ้งไปเท่านั้น มักพบในภาษาพูด ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือประโยคคำตอบ เช่น

(44) A: Could you help me?

B: **Possibly.**

(Parrott, 2007, p. 319)

คำตอบมาจาก [I could] possibly [help you]. ข้อความที่อยู่ในเครื่องหมาย [...] เป็นข้อความที่มีการละไป ผู้ฟังจะเข้าใจได้จากบริบททางสถานการณ์

Textual ellipsis เป็นโครงสร้างการลดรูปที่เราสามารถคาดเดาหน่วยที่ละทิ้งไปได้จากตำแหน่งของหน่วยในโครงสร้างไวยากรณ์ พบได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น

(45) Nick wanted a strawberry ice cream and **Chris a chocolate.**

(Parrott, 2007, p. 320)

ประโยคนี้มาจากโครงสร้างลดรูปว่า Nick wanted a strawberry ice cream and Chris [wanted] a chocolate [ice cream].

จากตัวอย่างข้างต้น โครงสร้างการละส่วนประกอบของประโยค Ellipses นี้อาจก่อให้เกิดปัญหาในการแปลได้เช่นเดียวกับโครงสร้างการละแบบ Past participial phrases และ Present participial phrases ดังที่ได้กล่าวแล้ว แต่อาจต่างกันว่าโครงสร้าง Ellipses นี้ไม่ได้ให้ความหมายพิเศษใดๆเพิ่มเติม แต่เป็นปัญหาในการแปลได้หากผู้แปลไม่เข้าใจโครงสร้างที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นโครงสร้างก่อนลดรูป ผู้แปลไม่ควรถ่ายทอดความหมายโดยการยึดโครงสร้างต้นฉบับ แต่ให้ยึดความหมาย ดังนั้นผู้แปลจึงต้องวิเคราะห์หาโครงสร้างที่สมบูรณ์เพื่อจับความหมายให้ครบถ้วนแล้วจึงถ่ายทอดเป็นฉบับแปลต่อไป

Empty/ dummy subjects

สุพรรณิ ปันมณี (2552, หน้า 5) กล่าวถึงโครงสร้างประธานว่าง (Empty/ dummy subjects) กับการแปลไว้ว่า ในภาษาอังกฤษมีการใช้โครงสร้างที่มี It ทำหน้าที่เป็นประธานแต่กลับไม่สื่อความหมายใดๆ เนื่องจากโครงสร้างประโยคในภาษาอังกฤษจำเป็นต้องปรากฏรูปของประธานเสมอเพื่อให้ประโยคถูกต้องสมบูรณ์ตามกฎภาษา ดังนั้นการหาคำมาเติมในลักษณะนี้ควรเป็นคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง เพราะหากมีความหมายอื่นใดแล้วอาจส่งผลให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป หรือบิดเบือนจากความเป็นจริง คำที่นิยมนำมาเติมคำหนึ่งคือ It ด้วยเหตุนี้จึงเรียกว่าประธานว่าง หรือ Empty subjects ลักษณะเช่นนี้แตกต่างจากภาษาไทยที่เราอาจขึ้นต้นประโยคด้วยคำกริยาได้เลย เช่น “หนาว” แล้วผู้ฟังอาจสรุปความหมายได้จากบริบท

ว่าประธานของคำกริยาตัวนี้คืออะไร ด้วยเหตุนี้ เมื่อถ่ายทอดเป็นภาษาไทยผู้แปลไม่จำเป็นต้องแปลคำนี้ หากผู้แปลถ่ายทอดคำนี้ ภาษาไทยที่ได้จะไม่สละสลวย

ในตัวอย่างต่อไปนี้ ผู้แปลไม่ได้ถ่ายทอดความหมายของประธานว่างด้วยคำว่า มัน แต่ฉบับแปลยังคงสื่อความหมายถูกต้องตามต้นฉบับและมีความเป็นธรรมชาติในภาษาไทย

(46) It appears to be a natural death. There are no signs of foul play or suicide.

ดูเป็นการตายธรรมดา ไม่มีวิธีแหวว่ามีอะไรไม่ชอบมาพากลหรือเป็นการฆ่าตัวตาย

(47) It's possible that science plays a part in Madonna's newest look.

เป็นไปได้ที่วิทยาศาสตร์จะมีส่วนกับรูปร่างหน้าตาใหม่ของมาดอนน่า

วิทยาศาสตร์อาจจะมีส่วนกับรูปร่างหน้าตาใหม่ของมาดอนน่า

(สุพรรณิ ปันมณี, 2552, หน้า 6)

ทิพา เทพอัศรพงศ์ (2547, หน้า 67) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ สุพรรณิ ปันมณี (2552) ข้างต้นว่า ภาษาไทยไม่จำเป็นต้องปรากฏรูปของประธาน ในขณะที่ภาษาอังกฤษจำเป็นต้องปรากฏรูปของประธานเสมอ ยกเว้นประโยคคำสั่ง จึงจำเป็นต้องเติมคำบางประเภทลงไป เช่น There กับ It พร้อมทั้งได้ยกตัวอย่างต้นฉบับ ภาษาอังกฤษพร้อมคำแปลภาษาไทย

บทแปลเหล่านี้แสดงให้เห็นชัดเจนและสอดคล้องกับแนวคิดการแปลประธานว่าง ว่าผู้แปลอาจไม่จำเป็นต้องแปลคำประเภทนี้ทุกคำ แม้เป็นเช่นนั้น ภาษาที่ได้ก็ยังคงเป็นธรรมชาติ สละสลวย และสื่อความหมายถูกต้อง ครบถ้วน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(48) It rains in August.

ฝนตกในเดือนสิงหาคม

(49) It snowed when we reached Oklahoma.

หิมะตกตอนที่พวกเราไปถึงโอกลาโฮมา

(50) Don't go out. It's hailing outside.

อย่าออกไปเลยนะ ข้างนอกลูกเห็บกำลังตก

(51) In the central part of Thailand, **there** is a great deal of rice farming.

ภาคกลางของไทย มีการปลูกข้าวมาก

(52) **There** remained some food on the table.

ยังเหลือเศษอาหารบนโต๊ะ

(53) **There** exist many studies on Vietnamese refugees.

มีงานวิจัยมากมายที่ศึกษาเรื่องเวียดนามอพยพ

(ทิพา เทพอัศรพงศ์, 2547, หน้า 67-68)

เซวง จันทรเขตต์ (2528, หน้า 76) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปลคำสรรพนาม *it* ว่าคำนี้มี ความหมายตรงกับภาษาไทยว่า *มัน* แต่คำว่า *มัน* นี้ในบางบริบทอาจ “ไม่ค่อยสุภาพ ชัดหู หรือ ไม่เป็นสำนวน ไทย” บางครั้งจำเป็นต้องตัดคำนี้ทิ้งไป แล้วเลือกใช้คำอื่นแทน หรืออาจมีการปรับเปลี่ยนรูปประโยคใหม่ พร้อมทั้งได้ยกตัวอย่างคำแปลเพื่อสะท้อนแนวคิดดังกล่าว เช่น

(54) **It** was I who did that.

ผมเองครับที่ทำสิ่งนั้น

(55) **It** rained in until we were soaked.

ฝนสาดเข้ามาจนเราเปียกโชก

(56) **It** is rather warm today.

วันนี้อากาศค่อนข้างจะอบอุ่น

(57) **It** is difficult to understand what he means.

เป็นการยากที่จะเข้าใจว่าเขาหมายความว่าอย่างไร

(เซวง จันทรเขตต์, 2528, หน้า 76)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐมา พงศ์ไพโรจน์ และปริมา มัลลิกะมาส (2547) ได้ศึกษาเรื่อง *อิทธิพลของภาษาอังกฤษในบท แปลภาษาไทย* โดยใช้แบบฝึกหัดการแปลเพื่อวัดปัญหาในการแปลของนิสิต 3 ด้านคือ โครงสร้าง คำศัพท์ วลีและ สำนวนตายตัว เพื่อหาว่าปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดด้วยวิธีการทางสถิติ ทั้งนี้ผู้วิจัยยังเก็บข้อมูลจาก แบบฝึกหัดการแปลแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อหาลักษณะอิทธิพลของภาษาอังกฤษในบท แปลภาษาไทยในประเด็นทั้ง 3 ข้อมูลการแปลจะแยกออกเป็น 2 ส่วนคือ กลุ่มที่บทแปลถูกต้องและบทแปลไม่ ถูกต้อง กลุ่มบทแปลถูกต้องแยกกลุ่มย่อยออกเป็น บทแปลถูกต้องและเป็นธรรมชาติ และบทแปลถูกต้องแต่ไม่เป็น ธรรมชาติ กลุ่มบทแปลผิดแยกออกเป็น กลุ่มบทแปลผิด และกลุ่มไม่ได้แปล

ผลการศึกษาพบว่าภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการแปลในวงกว้าง กลุ่มบทแปลถูกต้องแต่ไม่เป็นธรรมชาติมี ความถี่ของปัญหาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ปัญหาด้านโครงสร้าง ปัญหาด้านคำศัพท์ และปัญหาด้านวลี และสำนวนตายตัว แต่ความถี่ของปัญหาการแปลด้านวลีและสำนวนตายตัวซึ่งอยู่ลำดับน้อยสุดในกลุ่มบทแปล ถูกต้องแต่ไม่เป็นธรรมชาตินั้นกลับเป็นปัญหาการแปลลำดับมากที่สุดของกลุ่มที่บทแปลไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้วิจัย

ได้นำเสนอวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการปรับบทแปล และการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแปลที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเน้นคำศัพท์เพื่อแก้ปัญหการแปลด้านวลีและสำนวนตายตัว

Wongranu (2012) ได้วิจัยเรื่อง *การศึกษาการแปลผิดในการแปลรายการสารคดีโดยนักแปลอิสระ* โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์การแปลผิดในการแปลรายการสารคดี และ 2) หาคำอธิบายที่เป็นไปได้ถึงสาเหตุของการแปลผิด ตัวอย่างคือนักแปลอิสระที่ร่วมงานกับบริษัท ทูริวิชั่นส์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 4 คน และเครื่องมือคือบทแปลรายการสารคดีจำนวน 4 เรื่อง งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ผู้วิจัยใช้ค่าความถี่และร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบการสัมภาษณ์นักพากย์รายการสารคดีเกี่ยวกับกระบวนการพากย์เสียง ข้อผิดพลาดในการแปล และการแก้ไขบทแปล พร้อมสังเกตการณ์กระบวนการแปลเพื่อหาข้อมูลเชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อผิดพลาดใช้เกณฑ์ความผิดพลาดในการแปลของ สมบูรณ์ พจน์ประสาธ (2550) 4 ด้านคือ การแปลผิดด้านวัฒนธรรม การแปลผิดด้านเนื้อหา การแปลผิดด้านโครงสร้าง และการแปลผิดด้านความหมาย ส่วนการแปลผิดประเภทอื่นได้นอกเหนือจากที่กล่าว ผู้วิจัยถือเป็นการแปลผิดแบบอื่นๆ

ผลการวิจัยพบว่าประเภทการแปลผิดที่พบบ่อยที่สุดเรียงตามลำดับคือ การแปลผิดด้านความหมาย เท่ากับร้อยละ 65.22 การแปลผิดด้านโครงสร้าง เท่ากับร้อยละ 17.39 การแปลผิดด้านเนื้อหา เท่ากับร้อยละ 11.96 การแปลผิดแบบอื่นๆ เท่ากับร้อยละ 4.43 และการแปลผิดด้านวัฒนธรรม เท่ากับร้อยละ 1.09 ในการแปลผิดด้านโครงสร้างนั้น มีการแปลผิดในหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ Parts of speech, Modifiers, A passive structure, Tenses และ Relative clauses สาเหตุของการแปลผิดอาจเกิดจาก การแปลจากตัวบทอย่างเดียว ความไม่รอบคอบ การไม่ค้นคว้าเพิ่มเติม การแปลผิดแบบลูกโซ่ และการนำเสนอของรายการสารคดี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการแปล โดยสอนให้ตรวจทานและแก้ไขบทแปลพร้อมแนะนำให้ศึกษาค้นคว้าความหมายของศัพท์และสำนวนเฉพาะ นักเรียนควรสามารถฟังและถอดบทได้เพราะต้นฉบับอาจมีข้อผิดพลาด และควรให้นักเรียนได้ฝึกฝนให้ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้แล้วงานวิจัยนี้ยังชี้ว่าการใช้สื่อภาพและเสียงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะก่อให้เกิดประโยชน์

Pojprasat (2007) ได้ศึกษาเรื่อง *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6* โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและจากภาษาไทยเป็นอังกฤษ ความถี่ของข้อผิดพลาดในการแปล และอธิบายสาเหตุของข้อผิดพลาดในการแปล ผู้วิจัยมุ่งศึกษาข้อผิดพลาดในการแปล 2 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างภาษา และความหมาย โดยมีตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน จากโรงเรียน

ศึกษานารีวิทยา เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบทดสอบการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจำนวน 30 ประโยค และแบบทดสอบการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ 30 ประโยค

จากการศึกษาพบว่าในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย นักเรียนมีข้อผิดพลาดในการแปลด้านโครงสร้างภาษา โดยเรียงลำดับความถี่ ดังต่อไปนี้ คำขยาย (Modifier) เท่ากับร้อยละ 76.67 คำนำหน้านาม (Article) เท่ากับร้อยละ 64.17 คำกริยาต่อเนื่อง (Serial verb) เท่ากับร้อยละ 60.83 กาล (Tense) เท่ากับร้อยละ 60 คำกริยาไม่แท้ (Participle) เท่ากับร้อยละ 40 วิเศษณานุประโยค (Relative clause) เท่ากับร้อยละ 38.33 และกรรมวาจก (Passive voice) เท่ากับร้อยละ 33.75 ส่วนข้อผิดพลาดในการแปลด้านความหมายเรียงลำดับความถี่ได้ดังต่อไปนี้ คำสับสน (Confusing word) เท่ากับร้อยละ 54.17 คำบุพบท (Preposition) เท่ากับร้อยละ 54.17 กริยาวลี (Phrasal verb) เท่ากับร้อยละ 51.25 และ คำยืม (Loanword) เท่ากับร้อยละ 43.33 ส่วนข้อผิดพลาดในการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษด้านโครงสร้างที่พบคือ ประโยคเงื่อนไข (If clause) เท่ากับร้อยละ 100 กาล (Tense) เท่ากับร้อยละ 82.50 คำขยาย (Modifier) เท่ากับร้อยละ 75 คำนำหน้านาม (Article) เท่ากับร้อยละ 60.83 คำกริยาต่อเนื่อง (Serial verb) เท่ากับร้อยละ 53.33 ประโยคความหลักความนำเสนอ (Topic-comment) เท่ากับร้อยละ 51.25 ความที่ละไวยากรณ์เข้าใจ (Ellipsis) เท่ากับร้อยละ 43.33 และกรรมวาจก (Passive voice) เท่ากับร้อยละ 34.17 ข้อผิดพลาดด้านความหมายเรียงลำดับความถี่ได้ดังต่อไปนี้ คำยืม (Loanword) เท่ากับร้อยละ 85.83 คำสับสน (Confusing word) เท่ากับร้อยละ 74.17 และคำบุพบท (Preposition) เท่ากับร้อยละ 33.75 ผู้วิจัยสรุปว่าข้อผิดพลาดในการแปลเกิดจากปัจจัยหลายด้าน เช่น อิทธิพลภาษาไทย ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านโครงสร้างภาษาและความหมายภาษาอังกฤษไม่สมบูรณ์ และความไม่รอบคอบในการแปล

คำอธิบายรายวิชา

22218159 โครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English Structure)
การแยกประเภทและการวิเคราะห์ชนิดของคำ กาลและวาจก ชนิดและรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน

22218259 โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ (Grammatical Structure in Use)
การแยกประเภทและการวิเคราะห์ชนิดของวลี อุนประโยค และประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ การจำแนกและการแก้ไขประโยคที่มีปัญหาให้ถูกต้อง

22336159 การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย (English-Thai translation)
การฝึกแปลประโยคและข้อความต่อเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เน้นการเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะตัวของโครงสร้างในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะโครงสร้างที่มักก่อให้เกิดปัญหาในการแปล

22436159 การแปลธุรกิจเบื้องต้น (Introduction to Business Translation)
การฝึกแปลประโยคและข้อความสั้นทางธุรกิจจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ของโครงสร้างประโยคและความหมายทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศตะวันตกและตะวันออก

22228359 ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics)
หลักการภาษาศาสตร์เบื้องต้น มุ่งเน้นการศึกษาลักษณะของภาษาทางด้านโครงสร้างและรูปแบบของเสียง
โครงสร้างของหน่วยคำ ประโยค และความหมายของคำ

(Department of Western Languages, 2016)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยนี้เป็นการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research)

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 59xxxxx จำนวน 160 คน

ตัวอย่าง

ตัวอย่างเป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 2 กลุ่ม คือ

นิสิตรหัส 59xxxxx ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22336159 การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย (English-Thai translation) และนิสิตรหัส 59xxxxx ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22436159 การแปลธุรกิจเบื้องต้น (Introduction to Business Translation) จำนวน 115 คน

โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวอย่างเข้าร่วมโครงการวิจัย (Inclusion criteria)

1. เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ไม่อยู่ในระหว่างการลาพักการเรียนในภาคการศึกษาปัจจุบัน
3. นิสิตรหัส 59xxxxx ต้องเคยลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22218159 โครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English Structure) และ 22218259 โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ (Grammatical Structure in Use)
4. มีผลการศึกษาในรายวิชา 22218159 โครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English Structure) และ 22218259 โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ (Grammatical Structure in Use) เท่ากับ A, B+, B, C+, C, D+ หรือ D ในปีการศึกษาล่าสุด

5. ไม่เป็นผู้ที่มีผลการศึกษาในรายวิชา 22218159 โครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English Structure) และ 22218259 โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ (Grammatical Structure in Use) เท่ากับ F หรือ W
6. ยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ

เกณฑ์ในการคัดเลือกว่าอย่างออกจากโครงการวิจัย (Exclusion criteria)

1. ไม่ได้เข้ารับการทดสอบในวันเก็บข้อมูล และไม่สามารถติดตามได้
2. ลาพักการศึกษาในภาคการศึกษาปัจจุบัน
3. ขาดคุณสมบัติหรือคุณสมบัติของการเป็นนิสิต

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบการแปลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจำนวน 1 ชุด เพื่อวัดความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มักเป็นปัญหาในการแปลในประเด็นต่างๆ 10 ประเด็น ประเด็นละ 3 ข้อ จำนวนทั้งหมด 30 ข้อ 40 จุดทดสอบ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย โดยให้ตัวอย่างแปลข้อความจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยให้มีความหมายเทียบเคียงกัน ในการสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ การแปล และการแปลอังกฤษ-ไทย-อังกฤษ ได้แก่ เซวง จันทรเชตต์ (2528), ดวงตา สุพล (2541), เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2553), ทิพา เทพอัศวพงศ์ (2547), ปรีมา มัลลิกะมาส (2556), รัชนิโรจน์ กุลธำรง (2552), วรนาถ วิมลเฉลา (2543), วิษณุ กอปรสิริพัฒน์ (2549), สุพรรณิ ปันมณี (2552, 2555), Leech and Svartvik (2002), และ Parrott (2007) นักวิชาการเหล่านี้ได้อภิปรายเรื่องหลักภาษา พร้อมทั้งความต่างทางโครงสร้างและไวยากรณ์ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่มักมีปัญหาและส่งผลต่อการแปล พร้อมทั้งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องจากข้ออภิปรายข้างต้นเพิ่มเติมเพื่อความชัดเจนและเข้าใจมากขึ้นจาก Swan (2016) และ Lane and Lange (2012) เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

2. กำหนดขอบเขตในด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ต้องการทดสอบจำนวน 10 ประเด็น จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น แม้นักวิชาการได้กล่าวถึงโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากภาษาไทย อันส่งผลต่อการแปลไว้หลายประเด็น แต่ผู้วิจัยได้คัดเลือกประเด็นแบบเจาะจงโดยพิจารณาความยากง่ายจากตัวอย่างพร้อมคำแปลที่นักวิชาการดังกล่าวได้อภิปรายไว้ ประกอบการสังเกตข้อผิดพลาดในการแปลของนิสิตในชั้นเรียน แล้วจึงกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาของไวยากรณ์และโครงสร้างไว้ 10 ประเด็น ได้แก่

Punctuation, Articles, Count/ non-count nouns, Verb tenses, Passive voice, Modals, Present participial phrases, Past participial phrases, Ellipses, Empty/ dummy subjects

3. สร้างแบบทดสอบการแปลตามขอบเขตของโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ได้กำหนดไว้ เป็นแบบทดสอบที่ให้ตัวอย่างแปลข้อความจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยให้ถ่ายทอดความหมายของฉบับแปลให้เทียบเคียงกับความหมายของต้นฉบับ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลความเข้าใจของตัวอย่างในการถ่ายทอดความหมายให้ครบถ้วนและถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุว่าความหมายไม่ได้ปรากฏตามตัวอักษรเสมอไป แต่ความหมายอาจถ่ายทอดและแฝงไว้ในโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัย สร้างแบบทดสอบจากประเด็นด้านโครงสร้างและไวยากรณ์จำนวน 10 ประเด็น ประเด็นละ 3 ข้อทดสอบ รวม 30 ข้อทดสอบ แต่ทั้งนี้เพื่อวัดผลว่าตัวอย่างมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มีอิทธิพลต่อความหมายและการแปลจริงหรือไม่ ในหัวข้อโครงสร้างและไวยากรณ์บางหัวข้อ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องสร้างข้อทดสอบที่มีจุดวัดผล (คือจุดที่ผู้วิจัยจะนำมาหาค่าคะแนนความเข้าใจหรือความถูกต้อง) มากกว่าหนึ่งจุดในข้อทดสอบแต่ละข้อ เช่น เมื่อผู้วิจัยต้องการวัดว่าตัวอย่างเข้าใจการสื่อความหมายและหน้าที่ของคำนำหน้านาม (Articles) หรือไม่ กล่าวคือตัวอย่างเข้าใจหรือไม่ว่าในบริบทใดที่ต้องแปลหรือไม่จำเป็นต้องแปลคำนำหน้านามนั้นๆตามการทำหน้าที่ตามแนวคิดของ Lane and Lange (2012) ซึ่งได้แบ่งหน้าที่เป็นการระบุประเภทคำนาม (Classifying) และการบ่งชี้คำนาม (Identifying) ผู้วิจัยจะสร้างข้อทดสอบที่มีคำนามและคำนำหน้านามทั้ง 2 ประเภทตามการทำหน้าที่สื่อความหมาย ดังนั้น แบบทดสอบมีจำนวนทั้งหมด 30 ข้อทดสอบ แต่มีจุดวัดผลจำนวนทั้งสิ้น 40 จุดวัดผล (ดูภาคผนวก) หลังจากนั้นนำแบบทดสอบไปให้เจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องของหลักภาษา

4. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ในการให้คะแนนความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับในแต่ละจุดวัดผล ดังนี้

คะแนน 2	หมายถึง ผู้แปลถ่ายทอดความหมายได้ถูกต้องและครบถ้วนตามโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม ตามบริบท และมีความเป็นธรรมชาติของภาษาฉบับแปล
คะแนน 1	หมายถึง ผู้แปลถ่ายทอดความหมายในภาพรวมได้ถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แต่ความหมายที่ได้อาจไม่ครบถ้วนและไม่เทียบเท่ากับต้นฉบับทุกประการ ภาษาฉบับแปลไม่เป็นธรรมชาติ แปลก และไม่เป็นที่ยอมรับว่าเหมาะสมตามบริบท หรือผู้แปลอาจใช้ถ้อยคำที่คลุมเครือ และสื่อความหมายไม่ชัดเจนเพียงแต่สื่อความหมายในมุขกว้างได้เท่านั้น
คะแนน 0	หมายถึง ผู้แปลถ่ายทอดความหมายไม่ถูกต้องและไม่ครบถ้วนตามโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ไม่

เหมาะสมตามบริบท และภาษาที่ได้ไม่เป็นธรรมชาติของภาษาฉบับแปล ระดับคะแนนนี้
จะรวมถึงผู้แปลละ/ ไม่ได้แปล หรือแปลไม่แล้วเสร็จ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความตรงของแบบทดสอบ (Validity) ผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลและเป็นอาจารย์
ผู้สอนรายวิชาการแปลในระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของการวัดโครงสร้างและ
ไวยากรณ์ ความครอบคลุมครบถ้วน ความชัดเจน และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบ เกณฑ์การ
พิจารณาแบบทดสอบใช้เกณฑ์ตัดสินความเห็นพ้องของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ใน 5 ท่าน นำผลการพิจารณาไปหา
ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content validity index/ CVI) และนำแบบทดสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
ของผู้ทรงคุณวุฒิ จนได้ค่าความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.8 – 1 ทุกข้อ

2. ตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความตรง
แล้วไปตรวจสอบความเที่ยง โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวอย่าง คือนิสิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 58xxxxxx ที่เคย
ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 222181 โครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English Structure) 222182
โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ (Grammatical Structure in Use) และ 223361 การแปลเบื้องต้น (Basic
Translation) และรหัส 59xxxxxx ที่เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22218159 โครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น
(Basic English Structure) 22218259 โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ (Grammatical Structure in Use) แต่ยังไม่
เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22336159 การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย (English-Thai Translation) และ
รายวิชา 22436159 การแปลธุรกิจเบื้องต้น (Introduction to Business Translation) รวมจำนวนทั้งสิ้น
50 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
(Cronbach' alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือเท่ากับ 0.813

การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูล 2 ขั้นตอน คือก่อนและหลังทดสอบ ผู้วิจัยให้ตัวอย่างทำแบบทดสอบการแปลโดยให้
ถ่ายทอดความหมายของต้นฉบับภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกัน และเป็นภาษาไทย
ที่ถูกต้องและเป็นธรรมชาติ ตัวอย่างมีเวลา 1.15 ชั่วโมงในการทำแบบทดสอบแต่ละครั้ง โดยพิจารณาจากเวลา
เฉลี่ยที่ประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวอย่างทำแบบทดสอบแล้วเสร็จในการทดลองใช้เครื่องมือ (Try
out) ในการเก็บข้อมูลทั้ง 2 ครั้งใช้แบบทดสอบการแปลชุดเดียวกัน ในการเก็บข้อมูลก่อนทดสอบ ผู้วิจัย
ดำเนินการก่อนที่ตัวอย่างจะได้เรียนวิชาการแปล ในการเก็บข้อมูลหลังทดสอบ ผู้วิจัยดำเนินการหลังจากที่
ตัวอย่างได้เรียนวิชาการแปลเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วตามแผนการสอน ซึ่งการทดสอบทั้งสองครั้งห่างกัน 15 สัปดาห์

ตัวอย่างไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้พจนานุกรม เอกสารรายวิชาการแปล หรืออุปกรณ์สื่อสารต่างๆในขณะที่ทำแบบทดสอบ เพื่อสะท้อนความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลของตัวอย่างอย่างแท้จริง

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยตรวจสอบแบบทดสอบเพื่อให้คะแนนตามเกณฑ์วัดผลที่ได้กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิต โดยแจกแจงความถี่ และร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติวิเคราะห์ (Inferential Statistics)

วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลของนิสิต ก่อนและหลังทดสอบ ด้วยสถิติ Paired t-test, ANOVA, Tukey

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (English syntax and grammar) ที่ส่งผลต่อการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 115 คน ผู้วิจัยวัดความเข้าใจของนิสิตโดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบการแปลจำนวน 30 ข้อ (หรือจำนวนทั้งหมด 40 จุดวัดผล ตามแนบในภาคผนวก) และมีประเด็นเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจำนวน 10 ประเด็น ผู้วิจัยให้นิสิตทำแบบทดสอบนี้ก่อนและหลังการเรียนรายวิชาการแปล เพื่อศึกษาว่าความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลของนิสิตนั้นเป็นอย่างไร พร้อมทั้งนำผลที่ได้จากการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกัน ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลเพื่ออภิปรายว่าผลจากการทดสอบทั้ง 2 ครั้งนี้มีความแตกต่างหรือไม่ โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test)

ตารางที่ 1: คะแนนความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test)

ข้อ	ก่อนทดสอบ								หลังทดสอบ								(1)-(2)
	0 คะแนน		1 คะแนน		2 คะแนน		Mean (1)	SD	0 คะแนน		1 คะแนน		2 คะแนน		Mean (2)	SD	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
		ละ		ละ		ละ				ละ		ละ		ละ			
1	68	59.1	2	1.7	45	39.1	0.80	0.975	57	49.6	-	-	58	50.4	1.01	1.004	-
2.1	10	8.7	-	-	105	91.3	1.83	0.566	5	4.3	-	-	110	95.7	1.91	0.410	-
2.2	93	80.9	-	-	22	19.1	0.38	0.790	87	75.7	-	-	28	24.3	0.49	0.862	-
2.3	88	76.5	1	0.9	26	22.6	0.46	0.841	78	67.8	-	-	37	32.2	0.64	0.938	-
3.1	6	5.2	-	-	109	94.8	1.90	0.447	1	0.9	-	-	114	99.1	1.98	0.187	-
3.2	112	97.4	-	-	3	2.6	0.05	0.320	106	92.2	-	-	9	7.8	0.16	0.540	-
4	14	12.2	-	-	101	87.8	0.88	0.328	8	7.0	107	93.0	-	-	0.93	0.256	-
5	60	52.2	43	37.4	12	10.4	0.58	0.675	49	42.6	25	21.7	41	35.7	0.93	0.886	-
6	53	46.1	15	13.0	47	40.9	0.95	0.935	92	80.0	1	0.9	22	19.1	0.39	0.791	+
7	45	39.1	34	29.6	36	31.3	0.92	0.839	45	39.1	4	3.5	66	57.4	1.18	0.970	-
8	102	88.7	2	1.7	11	9.6	0.21	0.600	93	80.9	1	0.9	21	18.3	0.37	0.778	-
9	113	98.3	-	-	2	1.7	0.03	0.263	99	86.1	-	-	16	13.9	0.28	0.695	-
10	20	17.4	84	73.0	11	9.6	0.92	0.516	14	12.2	58	50.4	43	37.4	1.25	0.660	-
11	46	40.0	-	-	69	60.0	1.20	0.984	40	34.8	-	-	75	65.2	1.30	0.957	-
12.1	93	80.9	-	-	22	19.1	0.38	0.790	53	46.1	-	-	62	53.9	1.08	1.001	-
12.2	97	84.3	-	-	18	15.7	0.31	0.730	55	47.8	-	-	60	52.2	1.04	1.003	-
12.3	-	-	-	-	115	100.0	2.00	0.000	4	3.5	1	0.9	110	95.7	1.92	0.378	+
12.4	60	52.2	-	-	55	47.8	0.96	1.003	42	36.5	-	-	73	63.5	1.27	0.967	-
13.1	3	2.6	-	-	112	97.4	1.95	0.320	2	1.7	1	0.9	112	97.4	1.96	0.278	-
13.2	73	63.5	-	-	42	36.5	0.73	0.967	43	37.4	-	-	72	62.6	1.25	0.972	-
14	1	0.9	113	98.3	1	0.9	1.00	0.132	3	2.6	-	-	112	97.4	0.97	0.160	+

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ	ก่อนทดสอบ								หลังทดสอบ								(1)-(2)
	0 คะแนน		1 คะแนน		2 คะแนน		Mean (1)	SD	0 คะแนน		1 คะแนน		2 คะแนน		Mean (2)	SD	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
		ละ		ละ		ละ				ละ		ละ		ละ			
15	20	17.4	61	53.0	34	29.6	1.12	0.677	15	13.0	88	76.5	12	10.4	0.97	0.486	+
16	68	59.1	-	-	47	40.9	0.82	0.987	78	67.8	-	-	37	32.2	0.64	0.938	+
17	82	71.3	9	7.8	24	20.9	0.50	0.821	74	64.3	2	1.7	39	33.9	0.70	0.948	-
18	68	59.1	10	8.7	37	32.2	0.73	0.921	60	52.2	2	1.7	53	46.1	0.94	0.994	-
19	36	31.3	3	2.6	76	66.1	1.35	0.928	20	17.4	-	-	95	82.6	1.65	0.761	-
20	2	1.7	103	89.6	10	8.7	1.07	0.317	58	50.4	-	-	57	49.6	1.50	0.502	-
21	67	58.3	-	-	47	40.9	0.82	0.989	33	28.7	-	-	82	71.3	1.43	0.909	-
22.1	1	0.9	-	-	114	99.1	1.98	0.187	-	-	-	-	115	100.0	2.00	0.000	-
22.2	114	99.1	-	-	1	0.9	0.02	0.187	88	76.5	-	-	27	23.5	0.47	0.851	-
22.3	108	93.9	-	-	7	6.1	0.12	0.480	108	93.9	-	-	7	6.1	0.12	0.480	=
23.1	113	98.3	-	-	2	1.7	0.03	0.263	113	98.3	-	-	2	1.7	0.03	0.263	=
23.2	8	7.0	-	-	107	93.0	1.86	0.511	1	0.9	-	-	114	99.1	1.98	0.187	-
24	40	34.8	68	59.1	7	6.1	0.71	0.574	31	27.0	78	67.8	6	5.2	0.78	0.526	-
25	58	50.4	50	43.5	7	6.1	0.56	0.610	59	51.3	34	29.6	22	19.1	0.68	0.779	-
26	1	0.9	93	80.9	21	18.3	1.17	0.403	1	0.9	60	52.2	54	47.0	1.46	0.518	-
27	65	56.5	14	12.2	36	31.3	0.75	0.907	49	42.6	3	2.6	63	54.8	1.12	0.984	-
28	101	87.8	2	1.7	12	10.4	0.23	0.622	91	79.1	2	1.7	22	19.1	0.40	0.793	-
29	95	82.6	18	15.7	2	1.7	0.19	0.437	101	87.8	2	1.7	12	10.4	0.23	0.622	-
30	17	14.8	86	74.8	12	10.4	0.96	0.502	13	11.3	70	60.9	32	27.8	1.17	0.606	-
รวม							33.43	8.970							40.60	10.63	-
																5	

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test) เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจดังกล่าวของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา ทั้งหมด 10 ประเด็น พบว่าหลังทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนทดสอบเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 6, 12.3, 14, 15 และ 16 ที่คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบมีมากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ ส่วนข้อ 22.3 และ ข้อ 23.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบเท่ากับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ

เมื่อพิจารณาความถี่และค่าร้อยละของคะแนนการทดสอบความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ก่อนทดสอบ เป็นรายข้อย่อย/ ประเด็นวัดผล จำนวนทั้งหมด 40 ข้อ/ ประเด็นวัดผล พบว่านิสิตมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์น้อยที่สุด (คือมีข้อผิดพลาดมากที่สุด) จำนวน 10 ลำดับแรก เรียงลำดับดังต่อไปนี้ คือ ข้อ 22.2 (Articles) พบข้อผิดพลาด 114 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 99.1 ข้อ 9 (Ellipses) พบข้อผิดพลาด 113 ครั้ง เท่ากับ ร้อยละ 98.3 ข้อ 23.1 (Non-count nouns) พบข้อผิดพลาด 113 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 98.3 ข้อ 3.2 (Non-count nouns) พบข้อผิดพลาด 112 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 97.4 ข้อ 22.3 (Articles) พบข้อผิดพลาด 108 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 93.9 ข้อ 8 (Past participial phrases) พบข้อผิดพลาด 102 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 88.7 ข้อ 28 (Past participial phrases) พบข้อผิดพลาด 101 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 87.8 ข้อ 12.2 (Articles) พบข้อผิดพลาด 97 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 84.3 ข้อ 29 (Ellipses) พบข้อผิดพลาด 95 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 82.6 และ ข้อ 2.2 (Articles) พบข้อผิดพลาด 93 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 80.9

นอกจากนี้ ยังพบว่านิสิตมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์มากที่สุดก่อนทดสอบ (คือมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด) จำนวน 10 ลำดับแรก เรียงลำดับดังต่อไปนี้ คือ ข้อ 12.3 (Articles) ไม่พบข้อผิดพลาดใดๆทั้งสิ้น ข้อ 26 (Modals) พบข้อผิดพลาด 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 0.9 ข้อ 22.1 (Articles) พบข้อผิดพลาด 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 0.9 ข้อ 14 (Verb tenses) พบข้อผิดพลาด 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 0.9 ข้อ 20 (Empty/ dummy subjects) พบข้อผิดพลาด 2 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 1.7 ข้อ 13.1 (Count nouns) พบข้อผิดพลาด 3 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 2.6 ข้อ 3.1 (Count nouns) พบข้อผิดพลาด 6 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 5.2 ข้อ 23.2 (Count nouns) พบข้อผิดพลาด 8 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 7 ข้อ 2.1 (Articles) พบข้อผิดพลาด 10 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 8.7 และ ข้อ 4 (Verb tenses) พบข้อผิดพลาด 14 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 12.2

เมื่อพิจารณาความถี่และค่าร้อยละของคะแนนการทดสอบความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ หลังทดสอบ เป็นรายข้อย่อย/ ประเด็นวัดผล จำนวนทั้งหมด 40 ข้อ/ ประเด็นวัดผล พบว่านิสิตมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์น้อยที่สุด (คือมีข้อผิดพลาดมากที่สุด) จำนวน 10 ลำดับแรก เรียงลำดับดังต่อไปนี้ คือ ข้อ 23.1 (Non-count nouns) พบข้อผิดพลาด 113 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 98.3 ข้อ 22.3 (Articles) พบข้อผิดพลาด 108 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 93.9 ข้อ 3.2 (Non-count nouns) พบข้อผิดพลาด 106 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 92.2 ข้อ 29 (Ellipses) พบข้อผิดพลาด 101 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 87.8 ข้อ 9 (Ellipses) พบข้อผิดพลาด 99 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 86.1 ข้อ 8 (Past participial phrases) พบข้อผิดพลาด 93 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 80.9 ข้อ 6 (Modals) พบข้อผิดพลาด 92 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 80 ข้อ 28 (Past participial phrase)

พบข้อผิดพลาด 91 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 79.1 ข้อ 22.2 (Articles) พบข้อผิดพลาด 88 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 76.5 และ ข้อ 2.2 (Articles) พบข้อผิดพลาด 87 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 75.7

นอกจากนี้ ยังพบว่านิสิตมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์มากที่สุดหลังทดสอบ (คือมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด) จำนวน 10 ลำดับแรก เรียงลำดับดังต่อไปนี้ คือ ข้อ 22.1 (Articles) ไม่พบข้อผิดพลาดใดๆทั้งสิ้น ข้อ 26 (Modals) พบข้อผิดพลาด 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 0.9 ข้อ 23.2 (Count nouns) พบข้อผิดพลาด 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 0.9 ข้อ 3.1 (Count nouns) พบข้อผิดพลาด 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 0.9 ข้อ 13.1 (Count nouns) พบข้อผิดพลาด 2 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 1.7 ข้อ 14 (Verb tenses) พบข้อผิดพลาด 3 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 2.6 ข้อ 12.3 (Articles) พบข้อผิดพลาด 4 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 3.5 ข้อ 2.1 (Articles) พบข้อผิดพลาด 5 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 4.3 ข้อ 4 (Verb tenses) พบข้อผิดพลาด 8 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 7 และ ข้อ 30 (Empty/dummy subjects) พบข้อผิดพลาด 13 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 11.3

ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test) โดยใช้การทดสอบ Paired t-test (แบบที่ 1)

ตารางที่ 2: ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test) โดยใช้การทดสอบ Paired t-test (แบบที่ 1)

(n=115)

เรื่อง	ก่อนทดสอบ		หลังทดสอบ		Differences of mean	Paired t-test	df	P-value
	mean	SD	mean	SD				
1. Grammar								
1.1 Punctuation	2.82	1.931	3.74	2.095	-0.92	-4.475	114	.000*
1.2 Articles	8.44	2.820	10.95	3.744	-2.50	-6.905	114	.000*
1.3 Nouns	6.52	1.300	7.37	1.293	-0.84	-6.407	114	.000*
1.4 Modals	2.94	1.494	2.50	1.552	0.44	2.387	114	.019*
รวม Grammar	20.72	5.127	24.55	6.050	-3.83	-7.205	114	.000*
2. Syntax								
2.1 Verb tenses	2.59	0.674	2.69	0.640	-0.10	-1.240	114	.217
2.2 Passive voice	2.26	1.298	2.58	1.408	-0.32	-2.205	114	.029*
2.3 Present participial phrases	2.17	1.982	3.00	2.098	-0.83	-4.477	114	.000*
2.4 Past participial phrases	1.17	1.426	1.71	1.653	-0.55	-3.745	114	.000*
2.5 Ellipses	1.57	1.109	2.16	1.361	-0.58	-4.137	114	.000*
2.6 Empty/ dummy subjects	2.95	0.897	3.91	1.144	-0.97	-8.021	114	.000*
รวม Syntax	12.70	4.908	16.05	5.671	-3.35	-7.205	114	.000*
รวมทั้งหมด	33.43	8.970	40.60	10.635	-7.17	-9.586	114	.000*

*P-value<0.05

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบ (Pre-test) กับคะแนนหลังทดสอบ (Post-test) โดยใช้การทดสอบ Paired t-test และแยกเป็นรายประเด็นโครงสร้างและไวยากรณ์ 10 ประเด็น จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษดังกล่าวแล้ว ในภาพรวมพบว่า มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ

(0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบมีความแตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ โดยหลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนการทดสอบ

สำหรับความเข้าใจไวยากรณ์ (Grammar) พบว่า โดยภาพรวมมีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดสอบมีความแตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบ โดยหลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนการทดสอบ และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประเด็น Punctuation, Articles, Nouns และ Modals มีค่าพี (P-value) น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดสอบในประเด็นดังกล่าวมีความแตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบ โดยประเด็น Punctuation, Articles, Nouns หลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนการทดสอบ ส่วนประเด็น Modals หลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าก่อนการทดสอบ

สำหรับความเข้าใจโครงสร้าง (Syntax) พบว่า โดยภาพรวมมีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบมีความแตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบ โดยหลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนการทดสอบ และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประเด็นเรื่อง Passive voice, Present participial phrases, Past participial phrases, Ellipses และ Empty/ dummy subjects มีค่าพี (P-value) น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดสอบในประเด็นดังกล่าวมีความแตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบ โดยหลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนการทดสอบ ส่วนความเข้าใจในประเด็น Verb tenses พบว่ามีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.217 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดสอบในประเด็น Verb tenses ไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบ

ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่มและรายข้อ (แบบที่ 2)

หลังจากที่ได้เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบและหลังทดสอบ โดยใช้การทดสอบ Paired t-test (แบบที่ 1) แล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบข้อมูลในรูปแบบอื่นๆต่อไปเพื่อยืนยันผลการวิเคราะห์ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยแบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่มและรายข้อ (แบบที่ 2) และมีการวิเคราะห์พร้อมผลการวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3: การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

Source	Df	Adj SS	Adj MS	F-value	P-value
Group	4	6.794	1.6985	4.16	0.003*
Error	195	79.634	0.4084		
Total	199	86.428			

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลุ่มก่อนทดสอบ ด้วยสถิติ ANOVA จากตารางที่ 3 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบอย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการตรวจสอบต่อว่ามีกลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบของ Tukey ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4: การทดสอบของ Tukey

Difference of Levels	Difference of Means	SE of Difference	95% CI	T-value	Adjusted P-value
2 – 1	-0.186	0.143	(-0.579, 0.207)	-1.3	0.692
3 – 1	-0.344	0.143	(-0.737, 0.049)	-2.41	0.117
4 – 1	-0.516	0.143	(-0.910, -0.123)	-3.61	0.003*
5 – 1	-0.434	0.143	(-0.827, -0.041)	-3.04	0.022*
3 – 2	-0.159	0.143	(-0.552, 0.234)	-1.11	0.801
4 – 2	-0.331	0.143	(-0.724, 0.062)	-2.32	0.144
5 – 2	-0.249	0.143	(-0.642, 0.144)	-1.74	0.412
4 – 3	-0.172	0.143	(-0.565, 0.221)	-1.21	0.748
5 – 3	-0.090	0.143	(-0.483, 0.303)	-0.63	0.970
5 – 4	0.082	0.143	(-0.311, 0.475)	0.57	0.979

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบของ Tukey เพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างกัน พบว่าการทดสอบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 4 และกลุ่ม 1 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 4 และกลุ่ม 1 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 1 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 4 และการทดสอบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.022 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 1 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 5

ตารางที่ 5: การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

Source	Df	Adj SS	Adj MS	F-value	P-value
Group	4	5.695	1.424	3.81	0.005*
Error	195	72.882	0.374		
Total	199	78.576			

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลุ่มหลังทดสอบ ด้วยสถิติ ANOVA จากตารางที่ 5 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบอย่างน้อย 2 กลุ่ม แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการตรวจสอบต่อว่ามีกลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบของ Tukey ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6: การทดสอบของ Tukey

Difference of Levels	Difference of Means	SE of Difference	95% CI	T-value	Adjusted P-value
2 – 1	-0.071	0.137	(-0.447, 0.305)	-0.520	0.985
3 – 1	-0.100	0.137	(-0.476, 0.276)	-0.730	0.949
4 – 1	-0.268	0.137	(-0.644, 0.108)	-1.960	0.288
5 – 1	-0.470	0.137	(-0.846, -0.094)	-3.440	0.006*
3 – 2	-0.029	0.137	(-0.405, 0.347)	-0.210	1.000
4 – 2	-0.197	0.137	(-0.573, 0.179)	-1.440	0.601
5 – 2	-0.399	0.137	(-0.775, -0.023)	-2.920	0.032
4 – 3	-0.168	0.137	(-0.544, 0.208)	-1.230	0.733
5 – 3	-0.370	0.137	(-0.746, 0.006)	-2.700	0.057
5 – 4	-0.201	0.137	(-0.577, 0.175)	-1.470	0.582

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบของ Tukey เพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบแตกต่างกัน จากตารางที่ 6 พบว่าการทดสอบคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 1 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5

ตารางที่ 7: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 1

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	40.000	1.238	0.759	0.120
G1-Post	40.000	1.350	0.700	0.111
Difference	40.000	-0.113	0.615	0.097

95% CI for mean difference: (-0.3091, 0.0841)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = -1.16 P-value = 0.254

ตารางที่ 7 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 1 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.254 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 1 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบไม่แตกต่างกันจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ

ตารางที่ 8: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 2

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	40.000	1.052	0.633	0.100
G1-Post	40.000	1.279	0.545	0.086
Difference	40.000	-0.227	0.465	0.073

95% CI for mean difference: (-0.3755, -0.0784)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = -3.09 P-value = 0.004*

ตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 2 จากตารางที่ 8 ค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 2 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ

ตารางที่ 9: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 3

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	40.000	0.893	0.582	0.092
G1-Post	40.000	1.250	0.581	0.092
Difference	40.000	-0.357	0.424	0.067

95% CI for mean difference: (-0.4922, -0.2211)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = -5.32 P-value = 0.000*

ตารางที่ 9 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 3 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 3 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ

ตารางที่ 10: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 4

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	40.000	0.721	0.618	0.098
G1-Post	40.000	1.082	0.606	0.096
Difference	40.000	-0.361	0.372	0.059

95% CI for mean difference: (-0.4794, -0.2417)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = -6.13 P-value = 0.000*

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 4 จากตารางที่ 10 ค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 4 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ

ตารางที่ 11: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 5

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	40.000	0.803	0.586	0.093
G1-Post	40.000	0.880	0.614	0.097
Difference	40.000	-0.077	0.240	0.038

95% CI for mean difference: (-0.1539, -0.0003)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = -2.03 P-value = 0.049*

ตารางที่ 11 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 5 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ

ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่ม (แบบที่ 3)

หลังจากที่ได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล แบบที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยดังกล่าวในแบบที่ 3 โดยแบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่ม มีการวิเคราะห์พร้อมผลการวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12: การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

Source	Df	Adj SS	Adj MS	F-value	P-value
Group	4	5,452	1,362.9	6.31	0.000*
Error	110	23,759	216.0		
Total	114	29,211			

ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ ANOVA เพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลุ่มก่อนทดสอบ พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบอย่างน้อย 2 กลุ่ม แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการตรวจสอบต่อว่ามีกลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบของ Tukey ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13: การทดสอบของ Tukey

Difference of Levels	Difference of Means	SE of Difference	95% CI	T-value	Adjusted P-value
2 - 1	-2.200	11.200	(-33.1, 28.7)	-0.200	1.000
3 - 1	-23.800	11.100	(-54.4, 6.9)	-2.150	0.208
4 - 1	-23.900	10.900	(-54.2, 6.4)	-2.190	0.191
5 - 1	-21.000	10.500	(-50.3, 8.2)	-1.990	0.276
3 - 2	-21.570	5.570	(-37.01, -6.14)	-3.870	0.002*
4 - 2	-21.730	5.290	(-36.39, -7.07)	-4.110	0.001*
5 - 2	-18.840	4.460	(-31.20, -6.48)	-4.220	0.000*
4 - 3	-0.150	5.080	(-14.22, 13.92)	-0.030	1.000
5 - 3	2.740	4.200	(-8.92, 14.39)	0.650	0.966
5 - 4	2.890	3.830	(-7.72, 13.50)	0.760	0.943

ตารางที่ 13 แสดงการทดสอบของ Tukey เพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างกัน จากตารางที่ 13 สรุปได้ว่าการทดสอบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 3 และกลุ่ม 2 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 3 และกลุ่ม 2 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 2 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 3 การทดสอบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 4 และกลุ่ม 2 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 4 และกลุ่ม 2 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 2 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 4 และการทดสอบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 2 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 2 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 2 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 5

ตารางที่ 14: การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

Source	df	Adj SS	Adj MS	F-value	P-value
Group	4	5,183	1,295.80	18.49	0.000*
Error	110	7,710	70.09		
Total	114	12,894			

ตารางที่ 14 เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลุ่มหลังทดสอบด้วยสถิติ ANOVA จากตารางที่ 14 ค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบอย่างน้อย 2 กลุ่ม แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการตรวจสอบต่อว่ามีกลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบแตกต่างกันบ้าง โดยใช้การทดสอบของ Tukey ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15: การทดสอบของ Tukey

Difference of Levels	Difference of Means	SE of Difference	95% CI	T-value	Adjusted P-value
2 – 1	-2.850	6.360	(-20.47, 14.78)	-0.450	0.992
3 – 1	-4.000	6.300	(-21.47, 13.47)	-0.630	0.969
4 – 1	-10.740	6.220	(-27.99, 6.51)	-1.730	0.423
5 – 1	-18.790	6.010	(-35.44, -2.13)	-3.130	0.019*
3 – 2	-1.150	3.170	(-9.95, 7.64)	-0.360	0.996
4 – 2	-7.890	3.010	(-16.24, 0.46)	-2.620	0.074
5 – 2	-15.940	2.540	(-22.98, -8.90)	-6.280	0.000*
4 – 3	-6.740	2.890	(-14.75, 1.28)	-2.330	0.143
5 – 3	-14.790	2.390	(-21.43, -8.15)	-6.180	0.000*
5 – 4	-8.050	2.180	(-14.09, -2.01)	-3.690	0.003*

ตารางที่ 15 แสดงผลการทดสอบของ Tukey เพื่อตรวจสอบว่ามีกลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบแตกต่างกัน จากตารางที่ 15 พบว่าการทดสอบคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 1 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5 การทดสอบคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 2 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 2 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 2 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5 การทดสอบคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 3 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 3 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 3 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5 และการทดสอบคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 4 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 4 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 4 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5

ตารางที่ 16: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 1

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	2	59.500	13.440	9.500
G1-Post	2	54.000	1.410	1.000
Difference	2	5.500	12.020	8.500

95% CI for mean difference: (-102.50, 113.50)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = 0.65 P-value = 0.634

ตารางที่ 16 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 1 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.634 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 1 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบไม่แตกต่างกันจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ

ตารางที่ 17: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 2

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	13.000	57.310	11.050	3.060
G1-Post	13.000	51.150	7.760	2.150
Difference	13.000	6.150	13.230	3.670

95% CI for mean difference: (-1.84, 14.15)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = 1.68 P-value = 0.119

ตารางที่ 17 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 2 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.119 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 2 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ

ตารางที่ 18: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 3

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	15.000	35.730	7.470	1.930
G1-Post	15.000	50.000	8.700	2.250
Difference	15.000	-14.270	7.780	2.010

95% CI for mean difference: (-18.57, -9.96)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = -7.10 P-value = 0.000

ตารางที่ 18 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 3 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 3 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ

ตารางที่ 19: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 4

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	19.000	35.580	16.500	3.780
G1-Post	19.000	43.260	8.960	2.060
Difference	19.000	-7.680	21.290	4.890

95% CI for mean difference: (-17.95, 2.58)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = -1.57 P-value = 0.133

ตารางที่ 19 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 4 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.133 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 4 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ

ตารางที่ 20: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 5

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	66.000	38.470	15.900	1.960
G1-Post	66.000	35.210	8.300	1.020
Difference	66.000	3.260	14.160	1.740

95% CI for mean difference: (-0.22, 6.74)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = 1.87 P-value = 0.066

ตารางที่ 20 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.066 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 5 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ

ความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 3 กลุ่ม (แบบที่ 4)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล โดยแบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 3 กลุ่ม แบบที่ 4 มีการวิเคราะห์พร้อมผลการวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

ตารางที่ 21: การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

Source	df	Adj SS	Adj MS	F-value	P-value
Group	2	1,857	928.7	3.80	0.025*
Error	112	27,354	244.2		
Total	114	29,211			

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ ANOVA เพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลุ่ม ก่อนทดสอบ พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบอย่างน้อย 2 กลุ่ม แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการตรวจสอบต่อว่ามีกลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบของ Tukey ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22: การทดสอบของ Tukey

Difference of Levels	Difference of Means	SE of Difference	95% CI	T-value	Adjusted P-value
5 – 1	2.890	4.070	(-6.78, 12.56)	0.710	0.758
123 – 4	11.090	4.580	(0.20, 21.97)	2.420	0.045*
123 – 5	8.200	3.440	(0.02, 16.37)	2.380	0.049*

ตารางที่ 22 แสดงผลการทดสอบของ Tukey เพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างกัน จากตารางที่ 22 พบว่าการทดสอบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 4 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.045 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 4 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 4 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 1 2 3 และการทดสอบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 5 มีค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 5 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 5 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของกลุ่ม 1 2 3

ตารางที่ 23: การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

Source	df	Adj SS	Adj MS	F-value	P-value
Group	2	5,152	2,575.76	37.26	0.000*
Error	112	7,742	69.13		
Total	114	12,894			

ตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลุ่มหลังทดสอบด้วยสถิติ ANOVA จากตารางที่ 23 ค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า

คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบอย่างน้อย 2 กลุ่ม แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการตรวจสอบต่อว่ามีกลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบของ Tukey ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24: การทดสอบของ Tukey

Difference of Levels	Difference of Means	SE of Difference	95% CI	T-value	Adjusted P-value
5 – 1	-8.050	2.160	(-13.19, -2.91)	-3.720	0.001*
123 – 4	7.500	2.440	(1.71, 13.30)	3.080	0.007*
123 – 5	15.550	1.830	(11.20, 19.90)	8.500	0.000*

ตารางที่ 24 แสดงผลการทดสอบของ Tukey เพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มใดบ้างที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบแตกต่างกัน จากตารางที่ 24 พบว่าการทดสอบคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 ค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 1 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5 การทดสอบคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 4 ค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 4 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 4 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 1 2 3 และการทดสอบคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 5 ค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 5 แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 1 2 3

ตารางที่ 25: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 1 2 3

	N	Mean	StDev	SE Mean
G123-Pre	30.000	46.670	14.410	2.630
G123-Post	30.000	50.770	7.910	1.440
Difference	30.000	-4.100	14.620	2.670

95% CI for mean difference: (-9.56, 1.36)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = -1.54 P-value = 0.135

ตารางที่ 25 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 1 2 3 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.135 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 1 2 3 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ

ตารางที่ 26: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 4

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	19.000	35.580	16.500	3.780
G1-Post	19.000	43.260	8.960	2.060
Difference	19.000	-7.680	21.290	4.890

95% CI for mean difference: (-17.95, 2.58)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = -1.57 P-value = 0.133

ตารางที่ 26 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 4 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.133 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 4 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ

ตารางที่ 27: การทดสอบ Paired t-test ในกลุ่ม 5

	N	Mean	StDev	SE Mean
G1-Pre	66.000	38.470	15.900	1.960
G1-Post	66.000	35.210	8.300	1.020
Difference	66.000	3.260	14.160	1.740

95% CI for mean difference: (-0.22, 6.74)

T-test of mean difference = 0 (vs $\neq$ 0): T-value = 1.87 P-value = 0.066

ตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบกับคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบของกลุ่ม 5 พบว่าค่าพี (P-value) มีค่าเท่ากับ 0.066 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) จึงสรุปได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ 5 คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยพื้นฐานที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสถิติเพื่อศึกษาหาความเข้าใจเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลของตัวอย่าง ก่อนและหลังทดสอบ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบทดสอบการแปล และได้ตรวจสอบความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือ แล้วจึงนำมาใช้เก็บข้อมูลจากตัวอย่างจำนวน 115 คน ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือเก็บข้อมูลก่อนและหลังทดสอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยสถิติ และมีผลการทดสอบดังต่อไปนี้

สรุปและอภิปรายระดับความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล

จากข้อมูลเชิงสถิติ ในตารางที่ 1 พบว่านิสิตมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยน้อยที่สุด คือมีปัญหาในการแปลมากที่สุด 5 ลำดับแรกทั้งก่อนและหลังทดสอบในทั้งหมด 3 ประเด็นเหมือนกัน อันได้แก่ Nouns, Ellipses และ Articles ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก่อนทดสอบ นิสิตมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ในประเด็นเรื่อง Articles ข้อ 22.2 น้อยที่สุดเป็นลำดับแรก

- (1) That woman is a teacher. She ordered a lot of books and notebooks as well as
a blackboard for the new class. (ข้อ 22.2)

ในข้อนี้ผู้วิจัยต้องการวัดผลว่านิสิตเข้าใจหน้าที่และการสื่อความหมายของ Articles ตามบริบทหรือไม่ และการทำหน้าที่ของ Article นี้ จะส่งผลต่อความหมายอย่างไร Lane and Lange (2012) ได้แยกประเภทการทำหน้าที่ของ Articles ไว้ 2 ประการคือ ระบุประเภทคำนาม (Classifying) และบ่งชี้คำนาม (Identifying) การระบุประเภทคำนามในที่นี้หมายถึงการบ่งบอกลักษณะเฉพาะของคำนาม กลุ่ม หรือประเภทของคำนาม เช่น คำนามนับได้หรือนับไม่ได้ ในขณะที่การบ่งชี้คำนามเป็นหน้าที่ในการชี้เฉพาะเจาะจงถึงคำนามที่กำลังกล่าวถึง เพื่อให้ผู้สื่อสารเข้าใจตรงกันว่าหมายถึงคำนามตัวใด ลักษณะการทำหน้าที่เฉพาะทั้ง 2 นี้ส่งผลต่อการสื่อความหมายและการแปล ในข้อ (3) นี้ a blackboard สื่อประเภทของคำนาม blackboard ว่าเป็นคำนามนับได้นิสิตต้องวิเคราะห์ต่อไปว่าคำนามที่นับได้นี้มีผลต่อความหมายในบริบทนี้หรือไม่ อย่างไร และเมื่อคำนามนั้นนับได้และ a นี้ก็สื่อความหมายเป็นเอกพจน์ บริบทนี้ผู้แปลควรถ่ายทอด a หรือไม่อย่างไร สิ่งเหล่านี้คือการวิเคราะห์ไวยากรณ์เพื่อให้ได้ความหมายที่แท้จริงของ Articles เพื่อให้เข้าใจว่าควรถ่ายทอดอย่างไร ผู้วิจัยใช้ a เพื่อบ่งชี้ว่า blackboard เป็นคำนามนับได้และบริบทนี้เป็นการแสดงจำนวนหรือความเป็นเอกพจน์ของคำว่า blackboard

เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือให้สื่อความหมายถึงจำนวนของอุปกรณ์ที่ผู้สอนได้สั่งซื้อทั้งหมดด้วยเหตุนี้ คำว่า blackboard จึงจำเป็นต้องถ่ายทอดให้ทราบจำนวนที่ได้สั่งซื้อ พบข้อผิดพลาดในประเด็นนี้จำนวน 114 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 99.1 นิสิตไม่ได้ถ่ายทอดจำนวนของคำานามนี้ นั้นหมายความว่าสารของฉบับแปลไม่ตรงตามต้นฉบับ ซึ่งเป็นลักษณะบทแปลที่ไม่ดี ดังเช่น

- (2) *ผู้หญิงคนนั้นเป็นครู เธอได้สั่งซื้อหนังสือและสมุดหลายเล่ม และก็ได้อั้ซื้อกระดานดำสำหรับห้องเรียนใหม่

นิสิตควรต้องถ่ายทอด a นี้ว่า

- (3) ผู้หญิงคนนั้นเป็นครู เธอได้สั่งซื้อหนังสือและสมุดจำนวนหลายเล่ม พร้อมทั้งสั่งกระดานดำจำนวนหนึ่ง แผ่นสำหรับห้องเรียนใหม่ของเธอ

ความเข้าใจเรื่องหน้าที่และการสื่อความหมายของ Articles นี้ยังคงพบอยู่ในระดับน้อยที่สุด (คือผิดมากที่สุด) เป็นลำดับที่ 5 ก่อนทดสอบ (ข้อ 22.3) และเป็นลำดับที่ 2 หลังทดสอบ (ข้อ 22.3) กล่าวคือ

- (4) That woman is a teacher. She ordered a lot of books and notebooks as well as a blackboard for **the** new class. (ข้อ 22.3)

ข้อ 22.3 นี้เป็นการวัดผลเรื่องการทำหน้าที่ของ the ในการบ่งชี้คำานาม (Identifying) เพื่อให้ผู้สื่อสารเข้าใจตรงกันว่าผู้พูดสื่อถึงคำานามตัวใด ผู้แปลจะต้องถ่ายทอดความหมายนี้ด้วย เพราะเป็นความหมายสำคัญในการอ้างอิงถึงคำานามตัวเดียวกัน แต่ข้อผิดพลาดที่พบจำนวน 108 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 93.9 ก่อนทดสอบและ 108 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 93.9 หลังทดสอบนั้นแสดงให้เห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า นิสิตยังไม่มี ความเข้าใจในหน้าที่ของ Articles ในบริบท สิ่งนี้อาจจะสะท้อนให้เห็นว่าแม้หลังการเรียนรายวิชาการแปลแล้ว นิสิตยังคงมีความเข้าใจความหมายของ Articles อันสื่อได้จากหน้าที่อยู่ในระดับน้อย ทำให้ไม่รู้วิธีการแปลและไม่ได้ถ่ายทอดการแสดง ความบ่งชี้คำานามนี้ เช่น

- (5) *ครูผู้หญิงได้สั่งซื้อหนังสือและสมุดจำนวนมากและกระดานดำสำหรับห้องเรียนใหม่

ผู้แปลควรต้องถ่ายทอดการชี้เฉพาะเจาะจงในบริบทนี้เพื่อให้สื่อความหมายครบถ้วนตามต้นฉบับ เช่น

- (6) ผู้หญิงคนนั้นเป็นครู เธอได้สั่งซื้อหนังสือและสมุดจำนวนหลายเล่ม พร้อมทั้งซื้อกระดานดำแผ่นหนึ่ง สำหรับห้องเรียนใหม่ของเธอ

นอกจากนี้แล้ว ก่อนทดสอบผู้วิจัยพบว่านิสิตยังขาดความเข้าใจด้านโครงสร้างเรื่อง Ellipses (ข้อ 9) ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด (คือผิดมากที่สุด) เป็นอันดับ 2 คือพบข้อผิดพลาด 113 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 98.3 และ

ประเด็นเดียวกันนี้ (ข้อ 9) พบข้อผิดพลาดมากเป็นลำดับ 5 หลังทดสอบ คือมีข้อผิดพลาด 99 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 86.1 แม้นิสิตจะได้เรียนวิชาการแปลมาแล้วและข้อผิดพลาดมีน้อยลง แต่ข้อผิดพลาดประเภทนี้ยังคงถือว่าเป็นปัญหาการแปลที่ยังพบจำนวนมากเช่นเดิมทั้งก่อนและหลังทดสอบ เพราะเป็นโครงสร้างที่มีการลดรูป ไม่มีรูปปรากฏชัดเจน แต่ยังคงมีความหมายสอดแทรกอยู่ หากนิสิตไม่รู้จักโครงสร้างลดรูปนี้ก็ย่อมไม่ได้ตระหนักว่ามีความหมายซ่อนอยู่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(7) I wonder if it's true that Peter chose Harvard and **Boris Yale**. (ข้อ 9)

ประโยคนี้เป็นโครงสร้างลดรูป ในการวิเคราะห์ความหมายหรือใจความของประโยคนี้ นิสิตจะต้องหาโครงสร้างสมบูรณ์ก่อนการลดรูป (Recoverability of structure) ซึ่งโครงสร้างเต็มก่อนการลดรูปคือ

(8) I wonder if it's true that Peter chose Harvard and Boris [chose] Yale.

จากโครงสร้างในแนวนอน (Linear order) ของประโยคลดรูปในข้อ 9 นี้ Boris Yale วางไว้หลังคำกริยาแท้ chose นิสิตไม่ได้ตระหนักว่าเป็นโครงสร้างลดรูป แต่เข้าใจว่า Boris Yale นี้ทำหน้าที่เป็นกรรมของคำกริยาแท้ chose เช่นเดียวกับ Harvard ด้วยเหตุนี้ข้อผิดพลาดในการแปลที่พบคือนิสิตถ่ายทอด Boris Yale ด้วยการถ่ายเสียง ทำให้ Boris Yale ทำหน้าที่เป็นกรรมของคำกริยาแท้เช่นเดียวกับ Harvard เช่น

(9) *ผมสงสัยว่าจริงไหมที่ปีเตอร์เลือกเรียนที่ฮาร์วาร์ดและบอริส เยล

แต่หากนิสิตเข้าใจโครงสร้างสมบูรณ์ก่อนการลดรูป นิสิตจะสามารถสื่อสารได้ถูกต้องและครบถ้วนดังตัวอย่างที่ (10)

(10) ผมสงสัยว่าปีเตอร์เลือกเรียนที่ฮาร์วาร์ดส่วนบอริสเลือกเรียนที่เยลจริงไหม

นอกจากนี้ปัญหาทางด้านการแปลโครงสร้างลดรูปยังพบมากเป็นอันดับที่ 4 หลังทดสอบ (ข้อ 29) เป็นโครงสร้างที่มีการละภาคแสดงของอนุประโยค

(11) The man who wanted to did order the salmon for dinner. (ข้อ 29)

เพื่อให้แปลได้ถูกต้อง นิสิตต้องหาโครงสร้างสมบูรณ์ก่อนการลดรูป เช่นเดียวกับตัวอย่าง (10) โดยมีโครงสร้างก่อนการลดรูปว่า

(12) The man who wanted to [order the salmon for dinner] did order the salmon for dinner. (ข้อ 29)

หลังจากนั้นจึงถ่ายทอดความหมายได้ว่า

(13) ผู้ชายคนที่อยากสั่งปลาแซลมอนเป็นมือเย็นก็ได้สั่งเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ผู้วิจัยพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เข้าใจโครงสร้างลดรูปนี้ และมองว่า did order the salmon for dinner เป็นกริยาวลี (VP) ที่เป็นหน่วยเดียวกันกับ wanted to จึงทำให้นิสิตวิเคราะห์ว่าเป็นอนุประโยค *who wanted to did order the salmon for dinner ซึ่งเป็นการตีความหมายที่ผิดพลาดอันเกิดจากการวิเคราะห์โครงสร้างผิวนิสิทไม่ได้ตระหนักว่าข้อความในตัวอย่างที่ (11) นี้เป็นประโยคที่สมบูรณ์โดยพิจารณาจากการใส่เครื่องหมาย Full stop ท้ายข้อความ แต่กลับมองว่าข้อความในตัวอย่างที่ (11) นี้เป็นเพียงนามวลี (NP) และถ่ายทอดความหมายผิดสิ่งนี้สะท้อนถึงความไม่เข้าใจโครงสร้างที่ส่งผลต่อการแปลได้อย่างชัดเจน ดังเช่น

(14) *ชายผู้ที่ต้องการสั่งปลาแซลมอนมาทานมือเย็น

ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหามากที่สุดก่อนทดสอบ คือมีความเข้าใจน้อยที่สุด ลำดับที่ 2 รวม คือข้อ 23.1 เรื่องการแปลคำนามที่นับไม่ได้ พบข้อผิดพลาด 113 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 98.3 และลำดับที่ 4 คือข้อ 3.2 เรื่องการแปลคำนามที่นับไม่ได้ พบข้อผิดพลาด 112 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 97.4 ในขณะเดียวกันปัญหาการแปลคำนามนับไม่ได้เหล่านี้หลังทดสอบเป็นปัญหาที่พบได้มากที่สุดเช่นกันคือ ข้อ 23.1 การแปลคำนามนับไม่ได้ นิสิตมีความเข้าใจน้อยที่สุด (คือมีข้อผิดพลาดมากที่สุด) เป็นลำดับที่ 1 พบทั้งหมด 113 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 98.3 ส่วนข้อ 3.2 การแปลคำนามนับไม่ได้เป็นปัญหาลำดับที่ 3 คือพบ 106 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 92.2 เราจะเห็นว่าเมื่อพิจารณาคุณสมบัติประจำคำแล้ว คำนามที่มีรูปเดียวกันหากสามารถเติมหน่วยคำ -s ได้เพื่อแสดงให้เห็นความเป็นพหูพจน์อันบ่งบอกถึงการเป็นคำนามนับได้ และคำนามที่มีรูปเดียวกันแต่ไม่สามารถเติมหน่วยคำ -s ได้อันแสดงว่าเป็นคำนามนับไม่ได้ คำนามทั้ง 2 นี้ย่อมมีความหมายต่างกัน แม้จะมีความหมายบางส่วนคล้ายคลึงกัน หากวิเคราะห์ด้วยวิธีการแยกโครงสร้างความหมาย หรือ CA/ Componential analysis ตามหลักอรรถศาสตร์ (Semantics) คำทั้ง 2 นี้ย่อมมีความหมายประจำคำที่แตกต่างกัน ไม่สามารถใช้แทนกันได้ นิสิตไม่มีความเข้าใจในประเด็นดังกล่าวนี้ เมื่อถ่ายทอดความหมาย ก็มักจะเลือกคำแปลที่นิสิตคุ้นเคยมากกว่า โดยไม่ได้ตระหนักถึงความหมายที่ต่างกันอันเกิดจากคุณสมบัติประจำคำที่ต่างกัน คือข้อมูลเชิงไวยากรณ์ (Grammatical information) อันเกี่ยวข้องกับการเป็นคำนามนับได้หรือนับไม่ได้ต่างกัน ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางไวยากรณ์ของคำที่บ่งบอกความนับได้นี้ นิสิตต้องใช้ความรู้เรื่องคำนำหน้าคำนาม (Determiners) ประกอบการพิจารณา หากนิสิตไม่เข้าใจหลักการใช้คำนำหน้าคำนามร่วมกับคำนามแล้ว นิสิตก็ย่อมไม่เข้าใจว่าคำนามเหล่านั้นเป็นคำนามนับได้หรือนับไม่ได้ และหากไม่เข้าใจเรื่องนี้ก็ย่อมไม่เข้าใจว่าคำเหล่านี้มีนัยความหมายที่ต่างกัน ด้วยเหตุนี้ นิสิตส่วนมากจึงมักจะแปล cloth และ clothes พร้อมทั้ง room และ rooms ด้วยคำอ้างอิงเดียวกันในภาษาไทยว่า เสื้อผ้า และ ห้อง ตามลำดับ ดังเช่น

(15) *แม้จะไม่มีห้องเตียงคู่ให้เราคืนนี้ แต่เราก็ใจชื้นที่มีห้องไว้เก็บสัมภาระขนาดหนักของพวกเรา
(ข้อ 3.1 และ 3.2)

(16) *หญิงสาวผู้นั้นห่มร่างกายด้วยเสื้อผ้าตามแฟชั่นนิยม แต่ชายหนุ่มคนนั้นกลับสวมใส่เสื้อผ้าที่ดู
แฟชั่นมากกว่า (ข้อ 23.1 และ 23.2)

ลักษณะการใช้คำแปลรูปเดียวกันกับคำนามทั้ง 2 ประเภทยังพบจำนวนมาก ซึ่งอาจสะท้อนว่านิสิตไม่ได้
ตระหนักรู้เรื่องคำนามนับได้หรือนับไม่ได้ และอาจไม่ได้วิเคราะห์คำนามหน้าคำนามประกอบการพิจารณาหาคำแปล
นอกจากนี้ ยังพบข้อผิดพลาดอื่นๆในข้อ 23.1 และ 3.2 ทั้งก่อนและหลังทดสอบ เช่น การละไม่แปลหรือแม้แต่การ
เลือกใช้คำที่ผิดความหมาย เช่น ใช้ ห้องเก็บของ แทน room เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเป็น
การแปลผิดเนื่องจากไม่รู้ว่าเป็นคำนามนับได้หรือนับไม่ได้ แต่ข้อผิดพลาดนี้อาจเป็นการตีความมากเกินไป คือ
ตีความว่า room คือห้องเก็บของ ซึ่งในความเป็นจริง room อาจเป็นเพียงพื้นที่ว่างเปล่า/ ที่ว่าง ไม่จำเป็นต้องเป็น
ห้องที่มีฝาผนังเป็นอาณาบริเวณชัดเจน เป็นต้น ทั้งนี้หากผู้แปลเข้าใจความหมายอันแตกต่างระหว่างคำนามรูป
เดียวกันแต่มีข้อมูลเชิงไวยากรณ์ (Grammatical information) ที่ต่างกันแล้วก็ย่อมแปลได้ถูกต้อง ดังเช่น

(17) แม้จะไม่มีห้องเตียงคู่กว้างให้พวกเราคืนนี้ แต่พวกเรารู้สึกโล่งใจที่ยังมีที่เก็บสัมภาระอันแสนหนัก
ให้แก่พวกเรา (ข้อ 3.1 และ 3.2)

(18) เด็กหญิงผู้นั้นคลุมร่างกายด้วยผืนผ้าอันแสนสวยงามตามสมัย แต่ทว่าเด็กชายผู้นั้นก็สวมใส่
เสื้อผ้าที่ดูสวยงามตามสมัยมากกว่า (ข้อ 23.1 และ 23.2)

โครงสร้างและไวยากรณ์ที่นิสิตมีความเข้าใจมากที่สุด คือมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด 5 ลำดับแรกนั้นมี 5
ประเด็นร่วมกันทั้งก่อนและหลังทดสอบ ได้แก่ การแปล Articles, Modals, Nouns, Verb tenses และ Empty/
dummy subjects จะเห็นได้ว่าประเด็นด้าน Articles และ Nouns เป็นประเด็นที่นิสิตมีความเข้าใจมากที่สุด
ใน 5 ลำดับแรก ในขณะที่ประเด็นด้าน Articles และ Nouns เป็นประเด็นที่นิสิตมีความเข้าใจน้อยที่สุด ดังที่ได้อภิปรายไปแล้ว แต่ทั้งนี้ประเด็น
ด้าน Articles และ Nouns ในส่วนนี้เป็นปัญหาคนละด้านกับการแปล Articles และ Nouns ที่ได้กล่าวไปแล้วใน
ฐานะที่เป็นปัญหามากที่สุด ดังรายละเอียดคือ

ทั้งก่อนทดสอบ (ข้อ 12.3) และหลังทดสอบ (ข้อ 22.1) นิสิตมีความเข้าใจเรื่อง Articles ที่มีผลต่อการ
แปลมากที่สุดเป็นลำดับแรก คือไม่พบข้อผิดพลาดใดๆทั้งสิ้น นิสิตทุกคนสามารถถ่ายทอดความหมายได้ถูกต้อง
และก่อนทดสอบ (ข้อ 22.1) อยู่ในลำดับที่ 2 ร่วมกับประเด็นอื่นๆ คือพบข้อผิดพลาดเพียง 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ
0.9 ดังปรากฏในตัวอย่างต่อไปนี้

(19) She bought a lot of books, a pen and a laptop computer as a birthday gift.

Moreover, the pen was very expensive. (ข้อ 12.3)

(20) That woman is a teacher. She ordered a lot of books and notebooks as well as a blackboard for the new class. (ข้อ 22.1)

ในบริบทนี้ a ทำหน้าที่ระบุประเภทคำนามเท่านั้น (Classifying) คือบอกให้รู้ว่าคำนามนี้นับได้และเป็นเอกพจน์ แม้จะหมายถึง one หรือ single แต่การสื่อความหมายของ a ในบริบทนี้ไม่ได้สื่อความถึงจำนวนของคำนาม ด้วยเหตุนี้เมื่อถ่ายทอดความหมาย นิสิตจึงไม่ได้ถ่ายทอดจำนวนของคำนามว่า *คุณครูหนึ่งคน* หรือ *ของขวัญหนึ่งชิ้น* ซึ่งตรงกับลักษณะการสื่อสารในภาษาไทยที่เรามักจะไม่ได้เติมหน่วยจำนวนให้กับคำนามที่บ่งบอกสถานะหรืออาชีพ ดังเช่น

(21) ผู้หญิงคนนั้นเป็นคุณครู

ผู้หญิงคนนั้นท งานเป็นครู

แต่หากใส่ค a แสดงจ านวนอาจท าให้ภาษาที่ได้ไม่เป็นธรรมชาติ เพราะไม่ใช่ลักษณะที่นิยมใช้กันในภาษาไทย เช่น

(22) ?ผู้หญิงคนนั้นเป็นคุณครูคนหนึ่ง

?ผู้หญิงคนนั้นทำงานเป็นครูคนหนึ่ง

สิ่งนี้หมายความว่า การสื่อความหมายของ a ในประโยคภาษาอังกฤษข้างต้นนั้นไม่ได้สื่อความหมายถึงจำนวนของคำนาม ซึ่งเป็นลักษณะการใช้ภาษาเช่นเดียวกันกับภาษาไทยที่ไม่นิยมสื่อจำนวนคำนามในบริบทข้างต้น เช่นเดียวกันกับข้อ 12.3 ที่นิสิตไม่จำเป็นต้องแปล a ใน a birthday gift เพราะเป็นเพียงการสื่อความหมายว่าผู้หญิงคนหนึ่งซื้อสินค้าเพื่อเป็นของขวัญ ภาษาอาจไม่เป็นธรรมชาติหากแปลว่า ?เธอซื้อสินค้าเพื่อเป็นของขวัญชิ้นหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ นิสิตจึงเลือกที่จะไม่ถ่ายทอดความหมายของ a อาจด้วยเห็นว่าไม่ได้สื่อความหมายพิเศษใดๆ และตรงกับลักษณะการใช้ในภาษาไทย ด้วยเหตุนี้จึงไม่พบข้อผิดพลาดใดๆ ในการแปลประเด็นนี้

การแปล can (ข้อ 26) เป็นปัญหาการแปลน้อยที่สุด คือมีความเข้าใจมากที่สุด เป็นลำดับที่ 2 ร่วมกับประเด็นอื่นๆ ทั้งก่อนและหลังทดสอบ คือพบข้อผิดพลาดเพียงการทดสอบละ 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 0.9 สาเหตุอาจเป็นเพราะคำกริยาช่วยนี้พบจำนวนมากในภาษาอังกฤษประจำวัน และมีคำเทียบเคียงในภาษาไทยที่นิสิตคุ้นเคยว่า *สามารถ* ในการแปลคำกริยาช่วยนี้ นิสิตวิเคราะห์การทำหน้าที่ของคำกริยาช่วย can ในบริบทนี้ว่าสื่อความหมายถึงการอนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ ดังเช่น

(23) We **can** smoke here because it is a smoking room. (ข้อ 26)

เราสามารถสูบบุหรี่ที่นี่ได้เพราะเป็นห้องสูบบุหรี่

เราสูบบุหรี่ที่นี่ได้นะเพราะเป็นห้องสูบบุหรี่

เราได้รับอนุญาตให้สูบบุหรี่ที่นี่ได้เพราะเป็นห้องสูบบุหรี่

นิสิตส่วนใหญ่เลือกแปลว่า *สามารถ* เพราะเห็นว่าเป็นคำเทียบเคียงกับภาษาอังกฤษ เมื่อวิเคราะห์หน้าที่แล้ว คำนี้สามารถทำหน้าที่ได้เช่นเดียวกับต้นฉบับ **can** ในขณะเดียวกันนิสิตจำนวนหนึ่งเลือกที่จะใช้ *ได้* หรือ *แม้แต่ ได้รับอนุญาต* แทนการใช้คำว่า *สามารถ* สิ่งนี้อาจแสดงให้เห็นว่านิสิตได้วิเคราะห์หน้าที่ของคำว่า **can** ในบริบทนี้ และเลือกที่จะไม่แปลด้วยคำว่า *สามารถ* ซึ่งเป็นคำเทียบเคียงกับภาษาอังกฤษ

การแปลคำนามนับได้ (ข้อ 23.2 และ 3.1) หลังทดสอบเป็นปัญหาน้อยที่สุดคือมีความเข้าใจมากที่สุดในระดับ 2 ร่วมกับประเด็นอื่น ได้แก่

(24) The girl was covered with beautiful cloth very fashionably, but that boy was dressed in more fashionable **clothes**. (ข้อ 23.2)

(25) Although there wasn't a double **room** available for us tonight, we still felt relieved to know that there was some room for our heavy luggage. (ข้อ 3.1)

พบข้อผิดพลาดในการแปลเพียงข้อละ 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 0.9 คำว่า a double room นิสิตส่วนใหญ่จะแปลว่า *ห้อง* ซึ่งถูกต้อง ในขณะที่คำว่า some room นั้นส่วนใหญ่ก็ยังคงแปลว่า *ห้อง* เช่นเดิมซึ่งไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นปัญหาที่สะท้อนความเข้าใจน้อยที่สุดในลำดับ 4 ก่อนทดสอบ (ข้อ 3.2) และลำดับ 3 หลังทดสอบ (ข้อ 3.2) ดังที่ได้อภิปรายแล้ว สิ่งนี้แสดงว่านิสิตจะรับรู้ความหมายของทั้ง a double room และ some room ร่วมกันว่า *ห้อง* มากกว่า *ห้อง* และ *ที่ว่าง* ตามลำดับ และไม่ได้คำนึงถึงลักษณะทางไวยากรณ์ของคำนามนับได้หรือนับไม่ได้ที่มีผลต่อความหมายประจำคำและการแปล และในการแปลคำว่า cloth และ clothes นั้นนิสิตก็มักจะให้คำแปลอันเดียวกันว่า *เสื้อผ้า* ซึ่งไม่ถูกต้อง ลักษณะคล้ายกันนี้แสดงความเข้าใจมากที่สุดเป็นลำดับที่ 5 หลังทดสอบ (ข้อ 13.1) คือมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5 พบข้อผิดพลาด 2 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 1.7 ได้แก่

(26) I believe someone must have stopped work to have **a smoke** due to smoke all around the toilet. (ข้อ 13.1)

นิสิตส่วนมากจะแปล a smoke ว่า *บุหรี่ยาสูบ* ซึ่งถ่ายทอดความหมายได้ถูกต้อง อาจเป็นเพราะคำนี้เป็นคำศัพท์ที่คุ้นเคยในสังคม คือเจอบ่อยในชีวิตประจำวัน และนิสิตจะรู้จักคำแปลเทียบเคียงคำนี้มากกว่าการแปลคำว่า smoke ซึ่งเป็นคำนามนับไม่ได้ว่า *ควันบุหรี่ยาสูบ*

นอกจากนี้ นิสิตมีความเข้าใจเรื่องการแปล Verb tenses (ข้อ 14) มากในลำดับที่ 2 ร่วมกับประเด็นอื่น ก่อนทดสอบ พบข้อผิดพลาด 1 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 0.9 ได้แก่

(27) I'll be sending in my application tomorrow when I finish all the work. (ข้อ 14)

โครงสร้างนี้สื่อความหมายว่าผู้พูดมีการวางแผนหรือมีความตั้งใจว่าจะดำเนินการบางอย่างในอนาคต ดังนั้นหากต้องการสื่อความหมายให้ครบถ้วนทุกประการตามต้นฉบับ ผู้แปลควรต้องถ่ายทอดความหมายว่า

(28) ฉันวางแผน/ ตั้งใจว่าจะส่งใบสมัครพรุ่งนี้หลังจากที่ทำงานเสร็จแล้ว

นิสิตส่วนใหญ่ถ่ายทอดความหมายที่สื่อให้เห็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งสอดคล้องกับความหมายของโครงสร้างภาษาอังกฤษนี้ คะแนนส่วนใหญ่ที่ได้คือ 1 เพราะสื่อความหมายในภาพรวมได้และไม่ถือว่าผิด แม้จะไม่ได้เติมคำที่สื่อถึงการวางแผนหรือความตั้งใจอย่างชัดเจน เช่น เขาวางแผนจะ หรือ เขาตั้งใจจะ นิสิตเพียงแต่สื่อว่าใครจะดำเนินการบางอย่างในอนาคตด้วยคำว่า เขาจะ ซึ่งสื่อของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ด้วยเหตุนี้ประเด็นด้านโครงสร้างนี้จึงพบข้อผิดพลาดน้อย มีความเข้าใจในระดับสูง

ในการแปล Empty/ dummy subjects (ข้อ 20) พบข้อผิดพลาดเพียง 2 ครั้ง เท่ากับร้อยละ 1.7 ถือเป็นข้อผิดพลาดน้อยที่สุดลำดับที่ 5 ก่อนทดสอบ แสดงถึงความเข้าใจด้านโครงสร้างของนิสิต สาเหตุที่โครงสร้างนี้ไม่เป็นปัญหามากนักอาจเนื่องจากนิสิตเลือกถ่ายทอดความหมายของ It ด้วยคำเทียบเคียงความหมายประจำคำว่า มัน ถือเป็นการแปลตามการปรากฏรูป ปัญหาของการเลือกใช้คำว่า มัน ไม่ใช่การสื่อความหมายผิดพลาด แต่เป็นปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยที่ไม่สละสลวย คะแนนที่นิสิตได้จึงอยู่ในระดับคะแนน 1 ดังเช่น

(29) It really excited us all to visit Japan in winter. (ข้อ 20)

พวกเรารู้สึกตื่นเต้นที่จะได้ไปเที่ยวญี่ปุ่นหน้าหนาว

มันทำให้พวกเรารู้สึกตื่นเต้นที่จะได้ไปญี่ปุ่นหน้าหนาว

หากพิจารณาในแง่ของการสื่อความหมายของต้นฉบับแล้ว การแปล It ว่า มัน ไม่ถือว่าผิดพลาดประการใด เพราะไม่มีผลต่อความหมายหลักของประโยค ดังนั้นจึงถือว่าสื่อสารได้ตามต้นฉบับ

จากภาพรวมของข้อมูลทั้งก่อนทดสอบและหลังทดสอบ ผู้วิจัยพบประเด็นด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ที่มีปัญหามากที่สุดคือมีความเข้าใจน้อยที่สุดร่วมกัน 5 ลำดับแรกใน 3 ประเด็นเท่านั้น คือการแปล Nouns, Ellipses และ Articles นิสิตยังขาดความเข้าใจเรื่องข้อมูลเชิงไวยากรณ์ (Grammatical information) ประจำคำของคำนามอันส่งผลต่อความหมาย นิสิตไม่ได้ตระหนักรู้ คือไม่ได้เข้าใจว่าคำนามที่มีรูปเหมือนกัน หากเป็นคำนามคนละประเภทย่อมสื่อความหมายแตกต่างกันได้ จากข้อมูล นิสิตเลือกถ่ายทอดความหมายของคำนามทั้งสองประเภทนี้ด้วยคำเทียบเคียงอันเดียวกันในฉบับแปล สำหรับการแปล Articles นั้น นิสิตไม่ได้วิเคราะห์หน้าที่ของ Articles

จึงไม่เข้าใจว่า Articles นั้นควรสื่อความหมายอย่างไร หรือต้องถ่ายทอดให้เป็นภาษาไทยที่เหมาะสมอย่างไร และการแปล Ellipses นั้นก็เป็นปัญหาที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่านิสิตไม่มีความเข้าใจเรื่องโครงสร้าง การวิเคราะห์หน่วยต่างๆทั้งหมดในโครงสร้างเป็นเรื่องซับซ้อน กล่าวคือการจะวิเคราะห์โครงสร้างใดได้นั้น นิสิตต้องรู้บทบาทหน้าที่และความสัมพันธ์ของคำหรือหน่วยต่างๆในประโยค หากไม่เข้าใจย่อมไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าโครงสร้างที่พบนั้นเป็นโครงสร้างชนิดใด หรือเป็นโครงสร้างลดรูปหรือไม่ เมื่อนิสิตไม่เข้าใจโครงสร้างดังกล่าวก็ย่อมถ่ายทอดความหมายผิด การวิเคราะห์โครงสร้างลดรูปจึงเป็นการวิเคราะห์ทุกหน่วยที่ประกอบกันเป็นโครงสร้างใหญ่ขึ้น จึงถือเป็นงานที่ต้องอาศัยความชำนาญด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ประกอบกันอย่างแท้จริง

นักวิชาการทางด้านการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยหลายท่านอันได้แก่ เชวง จันทรถนต์ (2528), ดวงตา สุพล (2541), เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2553), ทิพา เทพอัศรพงศ์ (2547), ปรีมา มัลลิกะมาส (2556), รัชนิโรจน์ กุลธำรง (2552), วรรณถ วิมลเฉลา (2543), วิษณุ กอปรสิริพัฒน์ (2549) และ สุพรรณิ ปันมณี (2552, 2555) มีความคิดไปในทิศทางเดียวกันว่าโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอาจส่งผลกระทบต่อความหมายและการแปลเป็นภาษาไทย แม้นักวิชาการดังกล่าวจะไม่ได้อ้างอิงและอภิปรายผลจากการทดลองอย่างชัดเจน แต่ก็ได้เสนอให้เห็นถึงความสำคัญของลักษณะทางภาษาที่แตกต่างกันระหว่างภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลอันจะส่งผลกระทบต่อ การแปลอย่างชัดเจน พร้อมยกตัวอย่างการแปลในประเด็นต่างๆประกอบ แต่จากข้อมูลในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเห็นด้วยและพบว่าลักษณะทางโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษส่งผลต่อการแปลอย่างแท้จริง การไม่เข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์เป็นอุปสรรคประการแรกต่อการถ่ายทอดความหมายของต้นฉบับให้ถูกต้อง ครบถ้วน และสร้างปฏิริยาของผู้รับสารให้ตรงตามต้นฉบับ

ผลการวิจัยครั้งนี้อาจจะแสดงให้เห็นว่าหากผู้แปลมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์แล้วย่อมสกัดความหมายที่ซ่อนอยู่ หรือที่แฝงอยู่ในโครงสร้างภาษาอังกฤษได้ แต่หากขาดความเข้าใจแล้วย่อมถ่ายทอดความหมายไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ผลการวิจัยครั้งนี้จึงแสดงให้เห็นความสำคัญของโครงสร้างและไวยากรณ์อย่างชัดเจน และสอดคล้องกับผลการวิจัยหลายเรื่องที่แสดงให้เห็นว่าประเด็นด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญต่อการแปลและเป็นปัญหาในการแปลได้ ดังที่ ญัฐมา พงศ์ไพโรจน์ และ ปรีมา มัลลิกะมาส (2547) ได้ศึกษาอิทธิพลภาษาอังกฤษในบทแปลภาษาไทย โดยได้จัดลำดับปัญหาในการแปลอันเกิดจากอิทธิพลด้านต่างๆ 3 ประเภท อันได้แก่ อิทธิพลเชิงโครงสร้าง คำศัพท์ วลีและสำนวนตายตัว พบว่าปัญหาด้านโครงสร้างส่งผลต่อการแปล คือเป็นปัญหาในการแปลมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ในขณะเดียวกัน Wongranu (2012) ได้ศึกษาการแปลผิดในการแปลรายการสารคดีโดยนักแปลอิสระและวิเคราะห์สาเหตุของการแปลผิดใน 5 ด้าน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าตัวอย่างมีปัญหการแปลผิดด้านโครงสร้างมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 โดยมีการแปลผิดด้านโครงสร้างในประเด็นเรื่อง Part of speech, Modifier, Passive voice, Tense และ Relative clause จากงานวิจัยทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว เราจึงอาจกล่าวได้ว่าการแปลด้านโครงสร้างภาษามักจะเป็นปัญหการแปลในลำดับต้นๆ สิ่งนี้อาจสะท้อนได้ว่าโครงสร้างภาษาอังกฤษส่งผลต่อความเข้าใจและการแปลเป็นภาษาไทย

นอกจากนี้ Pojprasat (2007) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนักเรียนในประเด็นต่างๆ และได้เรียงลำดับความถี่มากที่สุดของปัญหาด้านโครงสร้างคือ Modifiers, Articles, Serial verbs, Tense, Participle, Relative clause และ Passive voice จากงานวิจัยดังกล่าวจะพบปัญหาเรื่องการแปล Articles มากเป็นลำดับที่ 2 คือนักเรียนมีข้อผิดพลาดเท่ากับร้อยละ 64.17 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ของผู้วิจัยเองก็พบเช่นเดียวกันว่า Articles เป็นปัญหาในการแปล กล่าวคือนิสิตมีความเข้าใจน้อย คือมีความผิดพลาดมากอยู่ในลำดับที่ 1 ก่อนทดสอบคือร้อยละ 99.1 และอยู่ในลำดับที่ 5 ก่อนทดสอบคือร้อยละ 93.9 ส่วนหลังทดสอบนักเรียนมีความเข้าใจในการแปล Articles น้อยอยู่ในลำดับที่ 2 คือร้อยละ 93.9 ดังนั้นงานวิจัยทั้งสองนี้มีผลการวิจัยที่สอดคล้องกันคือตัวอย่างมีความเข้าใจเรื่อง Articles ในระดับน้อยและส่งผลต่อความผิดพลาดในการแปลได้

จากงานวิจัยดังกล่าวทั้งหมดนี้รวมถึงงานวิจัยครั้งนี้ เราจึงอาจกล่าวได้ว่าโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับที่แตกต่างจากภาษาฉบับแปลส่งผลต่อคุณภาพงานแปล หากผู้แปลมีความเข้าใจในประเด็นดังกล่าวแล้วก็จะสามารถวิเคราะห์ความหมายของสารต้นฉบับได้ถูกต้อง ครบถ้วน และเลี่ยงปัญหาในการแปลได้ นี่คือการอุปสรรคสำคัญประการแรกดังที่ได้กล่าวแล้ว แต่อุปสรรคประการที่สองคือการถ่ายทอดความหมายของต้นฉบับที่วิเคราะห์ได้นั้นให้อยู่ในลักษณะภาษาไทยที่ถูกต้องและสละสลวย ประเด็นดังกล่าวนี้เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้ภาษาไทยซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์หลักในงานวิจัยนี้ แต่ก็เป็นประเด็นสำคัญที่จะส่งผลต่อคุณภาพงานแปลได้

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้วิจัยจะเห็นด้วยว่าโครงสร้างและไวยากรณ์ส่งผลต่อการแปลจริง และหากผู้แปลมีความเข้าใจประเด็นดังกล่าวก็จะยังมีโอกาสผลิตงานแปลที่มีคุณภาพได้ แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าแม้ความต่างของโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะส่งผลต่อความหมาย แต่ความต่างนี้ก็ได้ก่อให้เกิดปัญหาในการแปลทั้งหมดตามที่ปรากฏจากคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนทดสอบและหลังทดสอบ ที่นิสิตมีความเข้าใจเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ 5 ลำดับแรก คือมีความผิดพลาดในการแปลน้อยที่สุดใน 5 ประเด็นคือ Articles, Modals, Nouns, Verb tenses และ Empty/ dummy subjects สาเหตุที่นิสิตมีข้อผิดพลาดน้อยหรือมีความเข้าใจมากอาจเป็นเพราะโครงสร้างและไวยากรณ์ต้นฉบับแม้จะต่างและส่งผลต่อความหมาย แต่ก็มีลักษณะการใช้บางอย่างคล้ายกับภาษาไทยในบริบทต่างๆ (เช่น I'm a student. เราไม่จำเป็นต้องแปล a เพราะภาษาไทยไม่สื่อความหมายของคำนำหน้าคำนามในบริบทนี้) และคำต้นฉบับภาษาอังกฤษมีค่าเทียบเคียงความหมายในภาษาไทยที่นิสิตคุ้นเคยหรือพบได้ในชีวิตประจำวัน โครงสร้างและไวยากรณ์ที่ต่างนี้ส่งผลต่อความหมาย แต่อาจไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาในการแปลของนิสิตในทุกประเด็น เพราะโครงสร้างและไวยากรณ์ที่ต่างนี้อาจมีวิธีสื่อความหมายอันเดียวกันในรูปแบบภาษาไทยที่นิสิตสามารถนำเอามาใช้แปลได้อย่างถูกต้อง เช่น การแปลหน่วยคำ -s ใน boys แม้ภาษาไทยจะไม่มีลักษณะหน่วยคำเช่นนี้ แต่เราก็มีวิธีการสื่อสาร เช่น อาจจะเติมคำบางประเภทเพื่อให้สื่อความหมายเหมือนกับหน่วยคำ -s ในภาษาอังกฤษ เช่น เด็กชาย

หลายคน เด็กชายเหล่านั้น ฯลฯ เราจึงอาจสรุปได้ว่าหากนิสิตเข้าใจความต่างก็จะหาวิธีสื่อความหมายในภาษาไทยได้ เพราะความหมายเหล่านี้มีในภาษาไทยเช่นเดียวกัน เพียงแต่ในบางบริบทอาจมีวิธีสื่อความหมายต่างกัน

สรุปและอภิปรายผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test)

หลังจากได้วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบรายข้อแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลความเข้าใจดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดสอบ ด้วยวิธีการหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เห็นภาพความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

ในการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลเป็นรายประเด็นโครงสร้างและไวยากรณ์โดยใช้การทดสอบแบบ Paired t-test (แบบที่ 1) ในตารางที่ 2 พบว่าในภาพรวมคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบและหลังทดสอบแตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์ในรายประเด็นโครงสร้างและไวยากรณ์ ผู้วิจัยพบว่าความเข้าใจโครงสร้าง (Syntax) ประเด็นเรื่อง Passive voice, Present participial phrases, Past participial phrases, Ellipses และ Empty/ dummy subjects มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบมากกว่าก่อนทดสอบ แต่ประเด็นเรื่อง Verb tenses นั้น คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบไม่แตกต่างกัน ส่วนความเข้าใจไวยากรณ์ (Grammar) ประเด็นเรื่อง Punctuation, Articles และ Nouns นั้นจะมีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบมากกว่าก่อนทดสอบ ในขณะที่ความเข้าใจประเด็นเรื่อง Modals หลังทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าก่อนทดสอบ

จากการวิเคราะห์นี้ พบว่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ของนิสิตทั้ง 5 กลุ่ม หลังทดสอบมีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทดสอบในประเด็นส่วนใหญ่ ภาวะนี้ถือเป็นภาวะปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ เนื่องจากนิสิตอาจมีการฝึกฝนและประสบการณ์ในการแปลมากขึ้น ในขณะที่ความเข้าใจประเด็นเรื่อง Verb tenses นั้นยังคงอยู่ในระดับเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ส่วนความเข้าใจเรื่อง Modals นี้เป็นประเด็นเดียวที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบน้อยกว่าก่อนทดสอบ ถือเป็นภาวะที่น่าสนใจ อาจต้องมีการศึกษาหาปัจจัยแฝงที่ทำให้เกิดลักษณะเช่นนี้ต่อไป (เช่น อาจวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการแปลคำประเภนี้ หรือศึกษาว่าบริบทภาษาจะช่วยให้นิสิตเข้าใจการสื่อความหมายของ Modals หรือไม่ หรือแม้แต่วิธีการศึกษาระยะเวลาในการทำแบบทดสอบการแปล เป็นต้น)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโดยได้แบ่งกลุ่มนิสิตออกเป็น 5 กลุ่มตามกลุ่มการลงทะเบียนเรียนรายวิชาการแปลของนิสิต การวิเคราะห์ในรูปแบบนี้จึงมุ่งอภิปรายให้เห็นความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายกลุ่มดังต่อไปนี้

ในการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจก่อนและหลังทดสอบในแบบที่ 2 ผู้วิจัยได้แสดงการวิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลเป็นรายข้อของนิสิตทั้ง 5 กลุ่ม (ดูตารางที่ 30 และ 31 ในภาคผนวก) เบื้องต้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ ANOVA ก่อนทดสอบในภาพรวม (ตารางที่ 3) เพื่อหาว่ากลุ่มใดมีผลคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันหรือไม่ และพบว่าจากทั้ง 5 กลุ่ม มีกลุ่มที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม เพื่อให้ทราบทั้ง 2 กลุ่มนี้จึงได้วิเคราะห์ผลคะแนนด้วยสถิติของ Tukey ต่อไป (ตารางที่ 4) แล้วพบว่ากลุ่ม 4 และกลุ่ม 1 พร้อมด้วยกลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างกัน ส่วนหลังทดสอบในภาพรวม ผู้วิจัยก็ได้วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ ANOVA (ตารางที่ 5) และพบว่าอย่างน้อยมี 2 กลุ่มที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน จึงได้ดำเนินการวิเคราะห์ด้วยสถิติของ Tukey ต่อไป (ตารางที่ 6) แล้วพบว่ากลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ในรายกลุ่มเพื่อหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบและหลังทดสอบตาม (ตารางที่ 7-11) พบว่านิสิตกลุ่ม 1 เท่านั้นที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบและหลังทดสอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่นิสิตกลุ่ม 2 3 4 และ 5 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบและหลังทดสอบที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจก่อนและหลังทดสอบในแบบที่ 3 ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์ข้อมูลโดยได้ให้ลักษณะข้อมูลเป็นรายคนจำนวน 5 กลุ่มตามกลุ่มที่นิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาการแปล (ดูตารางที่ 32 และ 33 ในภาคผนวก) ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ANOVA เพื่อวิเคราะห์หาความแปรปรวนของข้อมูลก่อนทดสอบ (ตารางที่ 12) พบว่ามีอย่างน้อย 2 กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบที่แตกต่างกัน จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Tukey ต่อไปเพื่อหาค่าความแตกต่างนี้ (ตารางที่ 13) ซึ่งพบว่ามี 3 คู่กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยก่อนทดสอบที่ต่างกัน ได้แก่ กลุ่ม 3 และกลุ่ม 2 กลุ่ม 4 และกลุ่ม 2 พร้อมด้วยกลุ่ม 5 และกลุ่ม 2 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนหลังทดสอบด้วยสถิติ ANOVA (ตารางที่ 14) ก็พบเช่นเดียวกันว่ามีกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยหลังทดสอบที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม และหลังจากได้วิเคราะห์สถิติด้วยวิธีการของ Tukey (ตารางที่ 15) แล้วก็พบว่าทั้งหมด 4 คู่กลุ่ม อันได้แก่ กลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 กลุ่ม 5 และกลุ่ม 2 กลุ่ม 5 และกลุ่ม 3 พร้อมด้วยกลุ่ม 5 และกลุ่ม 4 ต่างก็มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อได้ข้อมูลความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมแล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบข้อมูลด้วยสถิติ Paired t-test (ตารางที่ 16-20) เพื่อดูคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบของนิสิตแต่ละกลุ่ม พบว่านิสิตกลุ่ม 3 เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่กลุ่ม 1 2 4 และ 5 ไม่มีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นจากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบที่ 2 และแบบที่ 3 ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปข้อมูลเพื่อให้เห็นผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจทั้งก่อนและหลังทดสอบจากทั้ง 2 วิธีดังนี้คือ

**ตารางที่ 28: ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อ
การแปล ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test) ด้วยวิธี Paired t-test
และ Tukey แบบที่ 2 และ 3**

วิธีทดสอบ	คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test)				
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4	กลุ่ม 5
วิธีทดสอบแบบที่ 2 (ราย 5 กลุ่มและรายข้อ)	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
วิธีทดสอบแบบที่ 3 (ราย 5 กลุ่ม)	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง

จากผลการทดสอบในแบบที่ 2 และแบบที่ 3 เราจะพบว่าค่าเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่ม 1 และกลุ่ม 3 มีลักษณะเหมือนเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆทั้งสิ้นแม้จะวิเคราะห์ด้วยลักษณะของข้อมูลที่ต่างกัน กล่าวคือค่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดสอบของกลุ่ม 1 ด้วยวิธีแบบที่ 2 และแบบที่ 3 นั้นต่างก็ไม่มี ความแตกต่างกัน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดสอบของกลุ่ม 3 นั้นต่างก็มีความแตกต่างกันในทั้ง 2 วิธีการทดสอบ สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าความเข้าใจของนิสิตกลุ่ม 1 ที่มีต่อโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลนั้นอยู่ในระดับคงที่ ไม่มีความแตกต่างกัน แม้นิสิตกลุ่มนี้จะได้เรียนวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยแล้วก่อนที่จะทำการทดสอบ Post-test อาจกล่าวได้เบื้องต้นว่าการเรียนรายวิชาการแปลนี้ยังไม่ได้ทำให้คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนที่นิสิตทำได้นั้นอาจมาจากความรู้ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น วิชาโครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น วิชาโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ และวิชาภาษาศาสตร์เบื้องต้น เป็นต้น หรืออาจจะไม่ได้นำความรู้ด้านการแปลมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่การทดสอบในกลุ่ม 3 ด้วยวิธีการทดสอบแบบที่ 2 และแบบที่ 3 นั้น ผลลัพธ์ที่ได้คือมีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังทดสอบ สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าระดับคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของนิสิตหลังทดสอบนั้นมีการเปลี่ยนแปลงจากคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ นิสิตอาจมีทักษะในการแปลเพิ่มขึ้นหลังการเรียนรายวิชาการแปล อาจมีการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ในการแปลมากยิ่งขึ้น หรืออาจมีประสิทธิภาพในการแปลมากยิ่งขึ้น เพราะนิสิตได้ฝึกทักษะการแปลในชั้นเรียนผ่านการทำแบบฝึกหัดและแปลเอกสารหลากหลายรูปแบบ สิ่งนี้น่าจะเป็นปรากฏการณ์ปกติ เมื่อนิสิตได้เรียนรู้หรือมีประสบการณ์การแปลมากขึ้นก็ย่อมส่งผลต่อการแปลที่มีคุณภาพมากขึ้นเช่นเดียวกัน แต่หากคะแนนความเข้าใจเฉลี่ยหลังการเรียนรายวิชาการแปลไม่ต่างจากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนรายวิชาการแปล นิสิตกลุ่มนี้อาจมีปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อค่าคะแนนเฉลี่ยนี้ซึ่งอาจจะนำไปศึกษาครั้งต่อไปได้

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์แบบที่ 2 และ 3 อาจทำให้คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบของกลุ่ม 2 4 และ 5 ให้ผลที่แตกต่างกัน กล่าวคือวิธีทดสอบแบบที่ 2 แสดงให้เห็นว่าระดับคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจมีความแตกต่างกันในทั้ง 3 กลุ่ม แต่เมื่อทดสอบด้วยวิธีแบบที่ 3 คะแนนความเข้าใจเฉลี่ยนั้นกลับไม่มีความแตกต่างในทั้ง 3 กลุ่ม ลักษณะนี้เป็นปรากฏการณ์ปกติที่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการทดสอบทางสถิติที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่เราพบได้จากข้อมูลก็คือการเปลี่ยนแปลงค่าของคะแนนเฉลี่ยในทั้ง 3 กลุ่มนั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือด้วยวิธีการทดสอบแบบที่ 2 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบแตกต่างกันในทั้ง 3 กลุ่ม และด้วยวิธีการทดสอบแบบที่ 3 คะแนนเฉลี่ยกลับไม่แตกต่างกันในทั้ง 3 กลุ่ม อาจมีปัจจัยแฝงอื่นๆที่ทำให้คะแนนเฉลี่ยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไป

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดสอบในแบบที่ 4 (ดูตารางที่ 34 และ 35 ในภาคผนวก) โดยใช้ลักษณะข้อมูลเป็นรายคน แต่แบ่งนิสิตออกเป็นเพียง 3 กลุ่ม โดยได้รวมกลุ่ม 1 2 และ 3 เข้าด้วยกัน ยังคงกลุ่ม 4 และ 5 ไว้เช่นเดิม เนื่องด้วยกลุ่ม 1 2 และ 3 เรียนรายวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยด้วยผู้สอนคนเดียวกัน ส่วนกลุ่ม 4 เรียนวิชานี้กับผู้สอนอีกท่าน ในขณะที่กลุ่ม 5 เรียนวิชาการแปลธุรกิจเบื้องต้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ ANOVA (ตารางที่ 21) แล้วพบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบของแต่ละกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่มจึงได้ใช้สถิติของ Tukey ในการตรวจสอบ (ตารางที่ 22) ในการวิเคราะห์หากกลุ่มที่มีความแตกต่างกันนี้ ผลปรากฏว่ากลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 4 พร้อมด้วยกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 5 มีค่าเฉลี่ยก่อนทดสอบแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 4 พร้อมด้วยการทดสอบระหว่างกลุ่ม 1 2 3 และ 5 จะให้ผลการทดสอบว่ามีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ก่อนทดสอบแตกต่างกัน แต่จากผลการทดสอบระหว่างแต่ละคู่กลุ่มนั้น กลับให้ค่าพี (P-value) 0.045 และ 0.049 ตามลำดับ ซึ่งเกือบเท่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่หากเราเปลี่ยนระดับนัยสำคัญเป็น 0.01 ผลการทดสอบจะเปลี่ยนแปลงไปทันที การแปลผลจึงต้องกระทำอย่างระมัดระวังต่อไป

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนความเข้าใจเฉลี่ยหลังทดสอบด้วยสถิติ ANOVA เพื่อหาความแปรปรวน (ตารางที่ 23) และพบเช่นกันว่าอย่างน้อยมี 2 กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบแตกต่างกัน และได้ใช้การทดสอบของ Tukey ในการวิเคราะห์หากกลุ่มนิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันนี้ ผลปรากฏว่า (ตารางที่ 24) กลุ่ม 5 และกลุ่ม 1 กลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 4 พร้อมด้วยกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 5 มีคะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบแตกต่างกัน หลังจากนั้นได้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบแบบรายกลุ่มของทั้ง 3 กลุ่ม (ตารางที่ 25 26 และ 27) ผลปรากฏว่านิสิตทั้ง 3 กลุ่ม คือกลุ่ม 1 2 3 กลุ่ม 4 และกลุ่ม 5 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบที่ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีแบบที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์แบบที่ 2 และ 3 ในตารางที่ 29 ดังต่อไปนี้

**ตารางที่ 29: ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อ
การแปล ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test) ด้วยวิธี Paired t-test
และ Tukey แบบที่ 2 3 และ 4**

วิธีทดสอบ	คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล				
	ก่อนทดสอบ (Pre-test) และหลังทดสอบ (Post-test)				
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4	กลุ่ม 5
วิธีทดสอบแบบที่ 2 (ราย 5 กลุ่มและรายข้อ)	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
วิธีทดสอบแบบที่ 3 (ราย 5 กลุ่ม)	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
วิธีทดสอบแบบที่ 4 (ราย 3 กลุ่ม)		ไม่แตกต่าง		ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง

จากการวิเคราะห์ข้างต้น หากพิจารณาค่าเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบเฉพาะกลุ่ม 1 2 3 และกลุ่ม 4 ทั้ง 2 กลุ่มมีผลลัพธ์อันเดียวกัน คือคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดสอบไม่แตกต่างกัน การที่นิสิตจากทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าวมีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเช่นเดียวกันนี้อาจสื่อให้เห็นระดับความสามารถเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ที่ใกล้เคียงกัน คือมีความเข้าใจในโครงสร้างและไวยากรณ์ในระดับคล้ายคลึงกัน เพราะทั้ง 2 กลุ่มมีปัจจัยเงื่อนไขที่คล้ายกัน คือทุกคนได้เรียนวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และใช้เอกสารประกอบการสอนชุดเดียวกัน นอกจากนี้ทุกคนเคยเรียนวิชาโครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น วิชาโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ และวิชาภาษาศาสตร์เบื้องต้น เช่นเดียวกัน แต่การที่คะแนนก่อนและหลังทดสอบไม่แตกต่างกันก็อาจแสดงให้เห็นว่า แม้จะได้เรียนวิชาการแปลก่อนการทดสอบครั้งที่ 2 (Post-test) แต่นิสิตก็ยังมีความเข้าใจเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างจากความเข้าใจในการทดสอบครั้งแรก (Pre-test) นิสิตอาจมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากวิชาดังกล่าว แต่อาจยังไม่ได้ประยุกต์ใช้ความสามารถเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการแปลได้อย่างมีประสิทธิภาพ คะแนนจึงไม่มีความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังทดสอบ

ท้ายที่สุดเมื่อพิจารณาจะแนบความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในภาพรวมของนิสิตทั้ง 5 กลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนาหรือสถิติวิเคราะห์ ผู้วิจัยพบข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือนิสิตกลุ่ม 5 ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการแปลธุรกิจเบื้องต้น ส่วนกลุ่ม 1 2 3 และ 4 ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย คำอธิบายรายวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยระบุไว้ชัดเจนว่าเนื้อหาหลักจะเกี่ยวข้องกับการศึกษาโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนรวมถึงแบบฝึกหัดจึงเกี่ยวข้องโดยตรงและเน้นโครงสร้างและไวยากรณ์ที่ส่งผลต่อความหมายและการแปล ในขณะเดียวกัน วิชาการแปลธุรกิจเบื้องต้นนั้นจะเน้นที่การแปลเอกสารต่างๆในบริบททางธุรกิจ แต่ก็ได้มีการวิเคราะห์ความแตกต่างของโครงสร้างประโยคในคำอธิบายรายวิชา เมื่อพิจารณาจะแนบเฉลี่ยในภาพรวมระหว่างนิสิต 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม 1 2 3 4 ซึ่งเรียนรายวิชาวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และกลุ่ม 5 ซึ่งเรียนรายวิชาตามแปลธุรกิจแล้ว จะแนบความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเฉลี่ยของนิสิตกลุ่มที่เรียนวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยกลับไม่ได้โดดเด่นหรือมากไปกว่าจะแนบเฉลี่ยของนิสิตกลุ่ม 5 ซึ่งเรียนรายวิชาการแปลธุรกิจเบื้องต้น

ผู้วิจัยคิดว่าอาจมีปัจจัยอื่นที่ทำให้นิสิตทั้งสองรายวิชานี้มีความเข้าใจในโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน เช่น การเรียนหรือมีภูมิหลังในเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษร่วมกัน รวมถึงการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอื่นๆก็อาจส่งผลต่อความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้เช่นกัน แนวความคิดเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทุกรายวิชาภาษาอังกฤษ รวมถึงรายวิชาการแปลด้วย โครงสร้างและไวยากรณ์คือหลักภาษาซึ่งเป็นตัวกำหนดรูปแบบวิธีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สารคือความหมาย ดังนั้นโครงสร้างและไวยากรณ์จึงเป็นสาระสำคัญที่ต้องกล่าวถึงในรายวิชาการแปลไม่ว่าจะเป็นการแปลในบริบทใดก็ตาม ผู้สอนไม่อาจหลีกเลี่ยงการบรรยายโครงสร้างและไวยากรณ์เมื่อสอนรายวิชาการแปลได้ระเบียบวิธีการเรียงลำดับคำหรือหน่วยความคิดในภาษา รวมถึงกฎระเบียบในการใช้ภาษาไม่สามารถแยกออกเป็นอิสระจากการสื่อความหมายหรือสารได้

หลักภาษาศาสตร์ (Semantics) กล่าวว่าความหมายที่เราสื่อสารไม่ได้อยู่เพียงในระดับคำหรือวลีเท่านั้น แต่ความหมายยังสอดแทรกอยู่ในประโยคหรือโครงสร้างที่ใหญ่ขึ้น เช่นเดียวกับศาสตร์ด้านวจีวิภาค (Morphology) กล่าวว่าทุกหน่วยคำย่อมต้องมีความหมาย และมีกฎระเบียบเป็นแบบแผนในการประกอบหน่วยคำให้เป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น และมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น สิ่งที่ยกตัวอย่างมานี้แท้จริงคือกฎระเบียบในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง เมื่อใช้ภาษาได้ถูกต้อง เราย่อมสื่อความหมายได้ถูกต้องและครบถ้วนเท่าที่เราต้องการสื่อสาร ด้วยเหตุว่าโครงสร้างหรือไวยากรณ์เป็นตัวกำหนดความหมาย ในการเรียนการสอนรายวิชาการแปลจึงไม่สามารถดำเนินการโดยไม่กล่าวถึงหัวข้อเหล่านี้ได้ ด้วยเหตุนี้แม้รายวิชาการแปลธุรกิจเบื้องต้นจะมุ่งเน้นการแปลประโยคและข้อความสั้นทางธุรกิจ แต่ผู้สอนก็ย่อมต้องสอดแทรกเนื้อหาด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ไว้ในตัวบทภาษาในบทความทางธุรกิจต่าง ๆ ที่ใช้ในการแปล

จากเหตุผลดังกล่าว ในรายวิชาการแปลธุรกิจเบื้องต้นจึงยังต้องมีการบรรยายเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์ในฐานะที่เป็นแกนกลางของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารหรือความหมายไปโดยปริยาย เราไม่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยไม่กล่าวถึงโครงสร้างและไวยากรณ์ได้ การเรียนวิชาการแปลก็เช่นกัน พร้อมทั้งนี้นิสิตทุกคนได้เรียนวิชาโครงสร้างภาษาอังกฤษเบื้องต้น วิชาโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อการใช้ และวิชาภาษาศาสตร์เบื้องต้น ดังนั้นระดับความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ของนิสิตทั้ง 5 กลุ่มจึงไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก แม้ในที่สุดจะเลือกลงทะเบียนรายวิชาการแปลที่ต่างกันไป

เกณฑ์การวัดผลและระดับความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปล

ในงานวิจัยนี้ ความเข้าใจเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยนั้น ผู้วิจัยหมายความว่าความสามารถของนิสิตในการทำแบบทดสอบการแปลในประเด็นโครงสร้างและไวยากรณ์ต่างๆจำนวน 10 ประเด็น 30 ข้อ 40 จุดวัดผล ดังนั้นการศึกษาความเข้าใจดังกล่าวจึงเป็นการมุ่งสำรวจว่าประเด็นเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ใดที่นิสิตมีปัญหาในการแปล คือแปลผิดมากน้อยกว่ากัน โดยใช้สถิตินำเสนอให้เห็นชัดเจน ด้วยเหตุนี้ในการวัดผลความเข้าใจของนิสิต ผู้วิจัยจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนอย่างชัดเจน โดยอิงเกณฑ์ธรรมชาติของศาสตร์การแปล คือบทแปลที่ดีและถูกต้องนั้นไม่ได้มีเพียงสำนวนเดียว แต่การแปลที่ดีและถูกต้องนั้นจะต้องสื่อความหมายได้ชัดเจน เทียบเท่า ถูกต้อง ตามต้นฉบับ ทั้งยังต้องอยู่ภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์ของภาษาฉบับแปล คือมีความเป็นธรรมชาติในภาษาฉบับแปล และใช้ภาษาฉบับแปลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม กับบริบท จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 3 ช่วงชั้นคือ 2 1 และ 0 ดังต่อไปนี้

คะแนน 2 สะท้อนให้เห็นว่านิสิตมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลได้ในระดับดีเยี่ยม เป็นระดับที่คาดหวังให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ไปประยุกต์ใช้กับการแปลได้อย่างเหมาะสม เพราะเป็นระดับที่ผู้แปลถ่ายทอดความหมายของสารต้นฉบับได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ในภาษาฉบับแปล ภาษาที่ได้จึงถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบในภาษาฉบับแปล ยังผลให้บทแปลนั้นสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะมีความเป็นธรรมชาติของภาษาฉบับแปล

คะแนน 1 เป็นระดับความเข้าใจที่แสดงให้เห็นว่านิสิตมีความสามารถเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการแปลในระดับที่สามารถสื่อความหมายของต้นฉบับได้ กล่าวคือผู้แปลอาจเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลแล้วถ่ายทอดความหมาย แต่ความหมายอาจไม่ครบถ้วนและเทียบเท่ากับต้นฉบับทุกประการ ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติของโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษนั้นจะส่งผลหรือเป็นตัวกำหนดความหมายอื่นๆด้วย คือความหมายของข้อความอาจจะไม่ได้สื่อในลักษณะของความหมายประจำคำเท่านั้น (Referential meaning) แต่โครงสร้างและไวยากรณ์จะให้ความหมายหรือนัยยะแฝงอื่นๆด้วย เช่น โครงสร้างให้ความหมายหรือข้อมูลเชิงไวยากรณ์ (Grammatical information) อันเกี่ยวข้องกับเวลา ความ

สอดคล้องของประธานและภาคกรียา หรือแม้แต่แสดงความตั้งใจและเจตนาของผู้พูด เป็นต้น ดังนั้นผู้แปลที่ได้ระดับคะแนนนี้จึงมีความสามารถเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแปลเพื่อการสื่อสารได้เท่านั้น แต่อาจเก็บสารของต้นฉบับด้วยภาษาไทยไม่ครบถ้วน หรือขาดรายละเอียด หรือขาดนัยความหมายที่ได้จากโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทำให้ความหมายไม่ได้เทียบเคียงกับต้นฉบับทุกประการ พร้อมทั้งภาษาในฉบับแปลที่ได้จากคลุมเครือ ไม่เป็นธรรมชาติ แม้จะสามารถสื่อสารได้ แต่เนื่องจากความหมายไม่ครบถ้วนตามต้นฉบับจึงอาจไม่สร้างปฏิกิริยาของผู้อ่านฉบับแปลได้เทียบเท่ากับปฏิกิริยาของผู้อ่านต้นฉบับ กล่าวคือผู้อ่านฉบับแปลสามารถจับใจความได้ตามต้นฉบับ แต่ความรู้สึกร่วมอันเกิดจากสารฉบับแปลนั้นอาจไม่เทียบเท่ากับความรู้สึกของผู้อ่านต้นฉบับ

คะแนน 0 เป็นระดับคะแนนที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้แปลไม่มีความเข้าใจว่าโครงสร้างและไวยากรณ์นั้นให้ความหมายพิเศษเพิ่มเติมนอกเหนือจากความหมายประจำคำของหน่วยต่างๆ ที่ประกอบขึ้นมาเป็นข้อความหรือประโยค ในระดับคะแนนนี้ ผู้แปลไม่ได้ถ่ายทอดความหมายอันเกิดจากโครงสร้างและไวยากรณ์ อาจด้วยไม่รู้หรือเข้าใจเพียงว่า การแปลคือการถ่ายทอดความหมายตามตัวอักษรหรือความหมายประจำคำของคำศัพท์ต่างๆเท่านั้น แม้ตัวอย่างจะถ่ายทอดความหมายในระดับคำของคำศัพท์ต่างๆในประโยคได้ถูกต้องทุกคำศัพท์ แต่ผู้วิจัยยังคงให้คะแนนระดับ 0 หากพบว่าตัวอย่างไม่ได้ถ่ายทอดความหมายอันเกิดจากโครงสร้างและไวยากรณ์ หรือถ่ายทอดความหมายไม่ถูกต้อง หรือไม่ครบถ้วนตามต้นฉบับ

ในงานวิจัยนี้ ประเด็นหรือข้อใดที่ได้รับคะแนนระดับ 0 จึงถือว่าเป็นปัญหาในการแปลเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์อันสะท้อนถึงระดับความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพราะผู้แปลไม่ได้ตระหนักรู้ อันส่งผลต่อการจับความหมายของสารต้นฉบับ ยังผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการแปลที่หากผู้แปลคำนึงและนำมาปรับแก้ก็จะได้บทแปลที่มีคุณภาพต่อไป

จากแนวคิดเรื่องการวัดผลการแปลด้วยการอภิปรายข้างต้น ผู้ตรวจงานแปลคือผู้วัดคุณภาพงานแปล จึงต้องหาวิธีวัดผลที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด เพื่อให้มีความถูกต้อง ชัดเจน และสามารถบ่งชี้ถึงคุณภาพของงานแปลที่แท้จริงได้ ทั้งนี้สิ่งที่ผู้ตรวจจะต้องคำนึงถึงคือ เกณฑ์การให้คะแนนงานแปลจะต้องสอดคล้องกับธรรมชาติของเนื้อหาหรือประเด็นในการวัดผลนั้นๆ การวัดคุณภาพหรือการให้คะแนนบทแปลจึงไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ผู้ตรวจจะต้องมีการปรับเกณฑ์การให้คะแนนให้เหมาะสมกับบริบทอยู่เสมอ เกณฑ์การให้คะแนนในประเด็นหนึ่งอาจไม่เหมาะสมกับการให้คะแนนในอีกประเด็นหนึ่ง

จากแนวคิดดังกล่าวนี้เอง ในงานวิจัยนี้เกณฑ์การวัดผลในประเด็นทางด้านโครงสร้างและไวยากรณ์จึงแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตามธรรมชาติหรือลักษณะเฉพาะของโครงสร้างและไวยากรณ์ที่ผู้วิจัยต้องการวัดผล กล่าวคือกลุ่มประเด็นโครงสร้างและไวยากรณ์ที่มีระดับคะแนนวัดผล 0 1 และ 2 และกลุ่มประเด็นโครงสร้างและไวยากรณ์ที่มีระดับคะแนนเฉพาะ 0 และ 2 เท่านั้น ประเด็นวัดผลทางโครงสร้างและไวยากรณ์ส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มแรก ผู้วิจัย

สามารถนำเกณฑ์การตรวจให้คะแนนทั้ง 3 ระดับดังกล่าวข้างต้นมาวัดผลได้ เพราะมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงอาจไม่ได้สื่อสารความหมายผิดโดยสิ้นเชิง แต่ภาษาที่ใช้ อาจไม่เป็นธรรมชาติในภาษาฉบับแปล ภาษาไม่สละสลวย แต่ผู้อ่านฉบับแปลก็สามารถเข้าใจสารได้ เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ผู้วิจัยไม่อาจให้ผิดได้ เพราะในแง่ของการสื่อสารนั้น ผู้แปลได้ทำหน้าที่ส่งสารของต้นฉบับไปสู่ผู้อ่านงานแปลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ข้อบกพร่องที่พบจึงไม่ได้เกี่ยวข้องกับสารหรือความหมาย หรือใจความสำคัญของต้นฉบับ แต่เป็นเรื่องศิลปะการเรียบเรียงข้อความของต้นฉบับให้อยู่ในรูปแบบถ้อยคำของภาษาฉบับแปลมากกว่า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีเกณฑ์ให้คะแนนระดับ 1 คะแนนระดับนี้แสดงเป็นนัยได้ว่า นิสิตมีความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ที่มีผลต่อความหมายและการแปล แต่ที่ไม่ได้คะแนนระดับ 2 นั้นอาจเป็นเหตุจากการใช้ภาษาฉบับแปลที่ไม่มีความชัดเจน ไม่สละสลวย และไม่ถูกต้องตามบริบท ยังผลให้ภาษาไม่มีความเป็นธรรมชาติ เช่น การแปลโครงสร้าง Empty/ dummy subjects ตามระเบียบของภาษาอังกฤษทุกประโยคจำเป็นต้องมีภาคประธาน การให้ It เป็นประธานจึงเป็นเพียงการปฏิบัติตามหลักภาษา คำว่า It นี้ อาจไม่ได้สื่อความหมายถึงสิ่งใดเป็นพิเศษดังตัวอย่างต่อไปนี้

(30) It really excited us all to visit Japan in winter. (ข้อ 20)

- a. ?มันน่าตื่นเต้นมากที่พวกเราจะได้ไปเที่ยวญี่ปุ่นหน้าหนาว
- b. ?มันทำให้พวกเราารู้สึกตื่นเต้นมากที่จะได้ไปเที่ยวญี่ปุ่นหน้าหนาว
- c. พวกเรารู้สึกตื่นเต้นกันมากที่จะได้ไปเที่ยวญี่ปุ่นหน้าหนาว

จากคำแปลข้างต้น หากผู้แปลถ่ายทอดความหมายของ It ด้วยคำว่า มัน ผู้วิจัยไม่ถือว่าผิดเพราะถือว่าเป็นการแปลความหมายตามตัวอักษร แต่ภาษาที่ได้ อาจไม่เป็นภาษาไทยที่สละสลวยหรือไม่เป็นธรรมชาติ และยังคงสื่อความหมายได้ คะแนนจึงอยู่ในระดับ 1 นิสิตจะต้องปรับภาษาเพื่อให้ยังคงสื่อความหมายได้ตามต้นฉบับ และภาษาไทยที่ได้มีความเป็นธรรมชาติ โดยไม่ใช้คำว่า มัน ดังตัวอย่างข้อ c. ข้างต้นที่สื่อความหมายถูกต้อง ครบถ้วนตามต้นฉบับ สละสลวย และเป็นธรรมชาติ โครงสร้างและไวยากรณ์ที่ผู้วิจัยต้องการวัดผลส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ Modals, Verb tenses, Passive voice, Present participial phrases, Past participial phrases, Ellipses และ Empty/ dummy subjects ในขณะที่มีไวยากรณ์เพียง 3 ประเด็นเท่านั้นที่อยู่ในกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่มีระดับวัดผล 0 และ 2 คือ Punctuation, Articles และ Count/ non-count nouns

ในการให้คะแนนวัดผลกลุ่ม 2 นี้ ผู้วิจัยมองว่าประเด็นทางด้านไวยากรณ์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่บ่งชี้ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ว่าผู้แปลมีความเข้าใจไวยากรณ์หรือไม่ เพราะคะแนนที่ได้มีเพียงสองระดับคือถูก (= 2) และผิด (= 0) เท่านั้น คือไม่มีเกณฑ์คะแนน 1 ดังที่ปรากฏในโครงสร้างและไวยากรณ์ในกลุ่มแรก เช่น การวัดผลเรื่อง Count/ non-count nouns ในการวัดผลนี้ หลักการวัดผลคือผู้วิจัยต้องการตรวจสอบว่านิสิตเข้าใจหรือไม่ว่าคำนามบางคำที่มีรูปเหมือนกัน แต่ในบริบทที่ต่างกันจะทำหน้าที่เป็นคำนามที่นับได้หรือนับไม่ได้ต่างกัน ซึ่งให้ความหมายที่

แตกต่างกันด้วย ด้วยเหตุนี้ ในการวัดผลผู้วิจัยจึงสร้างเครื่องมือที่มีทั้งคำนามที่นับได้และนับไม่ได้ในข้อเดียวกันจึงมี
จุดวัดผล 2 จุด เช่น

(31) Although there wasn't a **double room** available for us tonight, we still felt
relieved to know that there was some **room** for our heavy luggage. (ข้อ 3)

(32) I believe someone must have stopped work to have a **smoke** due to **smoke** all
around the toilet. (ข้อ 13)

(33) The girl was covered with beautiful **cloth** very fashionably, but that boy was
dressed in more fashionable **clothes**. (ข้อ 23)

ในการวัดผลประเด็นเรื่องคำนามนับได้หรือนับไม่ได้นี้ ผู้วิจัยจะไม่พิจารณาการแปลหน่วยอื่นๆในประโยค
แต่จะยึดคำนามที่ต้องการวัดผลเพียงเท่านั้น ในการแปลที่ถูกต้อง ผู้แปลต้องถ่ายทอดความหมายของคำนามในแต่ละ
คำให้แตกต่างกัน เพราะจากบริบทคำนามแต่ละคูนั้นสื่อความหมายที่ต่างกันอันเกิดจากการเติมหน่วยคำ -s เพื่อ
แสดงความนับได้ ซึ่งมีความหมายต่างจากคำนามที่ไม่มีการเติมหน่วยคำ -s ผู้วิจัยเชื่อว่าถ้าผู้แปลมีความเข้าใจใน
ประเด็นดังกล่าว คำแปลของคำนามแต่ละคูนับจำเป็นต้องต่างกันด้วย และคำนามแต่ละคูนับ ไม่ว่าจะนับได้หรือนับ
ไม่ได้ก็จะมีมีความหมายประจำคำที่ชัดเจนในตัวเอง บทแปลในประเด็นไวยากรณ์เหล่านี้ตามธรรมชาติจึงมีการให้
คะแนนถูกและผิดเท่านั้น ไม่มีคะแนนระดับกลางเหมือนกับกลุ่มแรก

ในการวัดผล Articles ผู้วิจัยจะมุ่งวัดผลว่าผู้แปลเข้าใจหน้าที่สื่อความหมายของ Articles หรือไม่ ว่าคำ
นั้นทำหน้าที่บ่งชี้คำนาม (Identifying) หรือระบุประเภทคำนาม (Classifying) ตามการแบ่งหน้าที่ที่ Lane and
Lange (2012) ได้กล่าวไว้ ส่งผลให้ผู้แปลจำเป็นต้องแปล Articles นั้นๆ ในบริบทหรือไม่ เพื่อให้สื่อความหมาย
ถูกต้องตามบริบทและเป็นภาษาไทยที่ถูกต้องตามธรรมชาติ ส่วนการแปล Punctuation ผู้แปลต้องถ่ายทอด
ความหมายของ Punctuation หากไม่ได้ถ่ายทอดหรือถ่ายทอดผิดความหมายจากการทำหน้าที่ของ
Punctuation คะแนนที่ได้คือระดับ 0 การให้คะแนนจึงมีเพียงระดับ 2 (=ถูก) และ 0 (=ผิด) เท่านั้น

จากข้อจำกัดตามธรรมชาติของการวัดผลด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ที่ต่างกันนี้ ผู้ตรวจงานแปล
จำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ในการวัดผลอย่างชัดเจน งานวิจัยนี้เป็นการวัดความเข้าใจของนิสิตที่มีต่อการประยุกต์ใช้
ความรู้เชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ในการแปล การจะรับรู้ถึงความเข้าใจของนิสิตได้นั้นผู้วิจัยจึงต้องทบทวนวิธีการ
ให้คะแนนอย่างรัดกุมและชัดเจน เพื่อให้ข้อมูลสะท้อนความเข้าใจของนิสิตได้อย่างถูกต้องมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยและการเรียนการสอนด้านการแปลและศาสตร์อื่นๆ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ที่ส่งผลต่อการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย พร้อมทั้งวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความเข้าใจทั้งก่อนและหลังทดสอบ งานวิจัยนี้อาจมีข้อจำกัดบางประการที่ยังไม่ได้ตอบโจทยงานวิจัยอื่นๆที่อาจเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมองว่างานวิจัยในครั้งนี้อาจเป็นพื้นฐานในการศึกษาประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคตได้ เช่น

- 1) ผู้สนใจอาจศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในประเด็นอื่นๆ เช่น การสื่อสาร การเขียน การอ่าน เป็นต้น
- 2) ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยไม่ได้คัดเลือกตัวอย่างตามระดับความสามารถหรือความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตัวอย่างดังกล่าวจึงมีระดับความเข้าใจอันหลากหลาย และผู้วิจัยไม่ได้มีจุดมุ่งหมายในการวัดประสิทธิภาพของการเรียนการสอนรายวิชาการแปล งานวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการศึกษาความเข้าใจหรือความสามารถของตัวอย่างที่มีระดับความเข้าใจใกล้เคียงกัน เพื่อศึกษาว่าหลังการเรียนรายวิชาการแปลแล้ว ตัวอย่างนี้มีพัฒนาการมากขึ้นหรือไม่ เพียงใด อันอาจจะแสดงให้เห็นประสิทธิภาพในห้องเรียน เช่น วิธีการเรียนการสอน สื่อในการสอน เอกสารประกอบการสอน เป็นต้น
- 3) การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ผู้สนใจอาจวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพต่อไป โดยการวิเคราะห์รูปแบบหรือลักษณะความผิดพลาดทางโครงสร้างและไวยากรณ์เพื่อให้เข้าใจและเห็นภาพความผิดพลาดได้อย่างชัดเจนมากขึ้น อันนำไปสู่การปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนวิชาการแปล รวมถึงวิชาต่างๆที่เกี่ยวข้องต่อไป
- 4) ผู้สนใจอาจศึกษาวิธีการแก้ปัญหาด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ด้วยเทคนิคการปรับบทแปลต่างๆ ทั้งจากผลงานการแปลของตัวอย่างที่เป็นนิสิต หรืออาจศึกษาจากงานแปลของนักแปลมืออาชีพ เพื่อให้เห็นแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการแปลโครงสร้างและไวยากรณ์ที่มักเป็นปัญหาในการแปล
- 5) งานวิจัยนี้ศึกษาอิทธิพลเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้สนใจอาจศึกษาการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษเพื่อเปรียบเทียบลักษณะข้อผิดพลาดเชิงโครงสร้างและไวยากรณ์ที่พบ ทั้งเชิงคุณภาพและสถิติ
- 6) งานวิจัยครั้งนี้ไม่ได้มีจุดประสงค์เบื้องต้นในการประเมินคุณภาพวิธีการเรียนการสอน ตำรา แบบฝึกหัด หรือเอกสารที่ใช้ประกอบการสอนรายวิชาการแปล ดังนั้นผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยนี้จึงยังไม่ได้ตอบโจทยว่าการเรียนรายวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และวิชาการแปลธุรกิจเบื้องต้นมีประสิทธิภาพมากกว่ากันหรือไม่ อย่างไร ผู้วิจัยควรออกแบบงานวิจัยในครั้งต่อไปเพื่อหาคำตอบว่ากระบวนการเรียนวิชาการแปลใน

รายวิชาดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์หรือไม่ หรือกระบวนการสอนมีผลต่อการเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ของผู้เรียนหรือไม่

7) นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบข้อเสนอแนะที่น่าสนใจสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาการแปล รายวิชา โครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ งานวิจัยครั้งนี้วัดความสามารถในการประยุกต์ใช้ระเบียบภาษาในการแปล การเรียนการสอนวิชาโครงสร้างและไวยากรณ์จึงไม่ควรกระทำเพียงแค่การอธิบายลักษณะหรือส่วนประกอบของ โครงสร้างและไวยากรณ์ต่างๆเท่านั้น แต่ผู้สอนจำเป็นต้องเน้นรูปแบบการใช้ คือการนำกฎระเบียบทางภาษาไปใช้จริงในการสื่อสาร ผู้เรียนอาจเข้าใจแต่เพียงโครงสร้างหรือองค์ประกอบของโครงสร้าง แต่อาจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น ผู้เรียนอาจรู้จักหน่วยที่ประกอบกันเป็นโครงสร้าง Passive voice แต่ผู้เรียนอาจไม่เข้าใจว่าโครงสร้างนี้ควรใช้ในกรณีใด และสื่อนัยความหมายพิเศษอันใดที่แตกต่างจากโครงสร้าง Active voice หรือไม่ สิ่งนี้คือความเข้าใจการนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้จริงในการสื่อสาร ลักษณะนี้คือการเรียน ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ดังนั้นการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเพียงแต่รู้จักหน่วยต่างๆ ที่ประกอบกันเป็น โครงสร้างจึงอาจไม่ใช่วิธีการสอนที่ทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลได้ ผู้สอนต้องมีวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการวิเคราะห์ สถานการณ์ในการนำโครงสร้างต่างๆไปใช้ในชีวิตจริง สิ่งเหล่านี้คือการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ใน ห้องเรียนเพื่อการสื่อสารจริง ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญของการเรียนภาษา

จากแนวคิดอันเดียวกันนี้ ผู้สอนวิชาแปลจึงควรปลูกฝังให้นิสิตได้นำศาสตร์ต่างๆ ของภาษามาใช้ร่วมกับการแปล เช่น ความรู้ด้านโครงสร้าง ไวยากรณ์ การเขียน การอ่าน ฯลฯ เพราะการแปลคือศาสตร์ที่ผสมผสาน ศาสตร์อื่นๆ เข้าด้วยกัน การแปลจึงต้องอาศัยความรู้ทางวิชาการและต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ผู้สอนแปลอาจนำ ผลการศึกษาครั้งนี้ไปพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เอกสารประกอบการสอน ตำรา ที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาในการสื่อ ความหมาย เพราะแนวโน้มของการเรียนรู้ภาษาในปัจจุบันคือการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือเรียนให้เข้าใจ ภาษา แล้วสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนท่องจำองค์ประกอบทางภาษาจึงอาจ ไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน

8) การวิจัยครั้งนี้อาจชี้ให้เห็นความสำคัญในการวัดคุณภาพงานแปล คือการตรวจงานแปลเพื่อสะท้อน ความเข้าใจที่แท้จริงของผู้แปล ผู้วัดคุณภาพงานแปลจะให้คำแนะนำผู้แปลได้อย่างมีประสิทธิภาพหากเข้าใจ ข้อผิดพลาดของบทแปลได้อย่างแท้จริง และการจะเข้าใจข้อผิดพลาดได้อย่างแท้จริงนั้น จะต้องมีการกำหนด วิธีการวัดผลอย่างชัดเจน ผู้วัดคุณภาพงานแปล ผู้สอนวิชาแปลหรือผู้วิจัยอาจสร้างหรือกำหนดเกณฑ์การให้ คะแนนงานแปล โดยคำนึงถึงลักษณะและจุดมุ่งหมายของบทแปลที่ต่างกัน เช่น เกณฑ์การให้คะแนนหรือวัดผล การแปลข่าวย่อมมีทั้งความเหมือนและความต่างจากเกณฑ์การให้คะแนนการแปลวรรณกรรม วรรณคดี หรือนวนิยาย ฯลฯ ผลการศึกษาครั้งนี้จึงอาจนำไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนงานแปลต่อไป

บรรณานุกรม

- เซว่ง จันทรเขตต์. (2528). *การแปลเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ณัฐมา พงศ์ไพโรจน์., และ ปรีมา มัลลิกะมาส. (2547). อิทธิพลของภาษาอังกฤษในบทแปลภาษาไทย. *วารสารอักษรศาสตร์*, 33(1), 69-110.
- ดวงตา สุพล. (2541). *ทฤษฎีและกลวิธีการแปล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดือนจิตต์ จิตต์อารี. (2553). *แปลให้เป็นแล้วเก่ง*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ทิพา เทพอักษรพงศ์. (2547). *การแปลเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีมา มัลลิกะมาส. (2556). *การแปลกับการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชนิโรจน์ กุลธารัง. (2552). *ความรู้ความเข้าใจเรื่องภาษาเพื่อการแปล: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรนาถ วิมลเฉลา. (2543). *คู่มือสอนแปล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิษณุ กอปรสิริพัฒน์. (2549). *การแปลตามหลักภาษาศาสตร์*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สัจฉวี สายบัว. (2540). *หลักการแปล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพรรณิ ปันมณี. (2552). *แปลได้ แปลดี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณิ ปันมณี. (2555). *แปลผิด-แปลถูก คัมภีร์การแปลยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Catford, J. C. (1980). *A Linguistic Theory of Translation*. Oxford: Oxford University Press.
- Department of Western Languages. (2016). *Curriculum Handbook B.A. (English) B.E. 2559*. Chonburi: Department of Western Languages, Burapha University.
- Lane, J., & Lange, E. (2012). *Writing Clearly: Grammar for Editing*. 3rd Edition. Boston: Heinle/ Cengage Learning.
- Leech, G., & Svartnik, J. (2002). *A Communicative Grammar of English*. 3rd Edition. Essex: Pearson Education Limited.
- Nida, E. A., & Taber, C. R. (1982). *The Theory and Practice of Translation*. Leiden: Brill.
- Parrott, M. (2007). *Grammar for English Language Teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Pojprasat, S. (2007). An Analysis of Translation Errors Made by Mattayomsuksa 6 Students (Unpublished Master's Thesis). Bangkok, Thailand: Srinakharinwirot University.
- Pongpairaj, N. (2004). Integrating Implicit and Explicit Grammatical Perspectives on the Acquisition of the English Articles: An Action Research. *Manusya: Journal of Humanities*, 7(1), 20-55. DOI: 10.1163/26659077-00701002
- Swan, M. (2016). *Practical English Usage*. 4rd Edition. Oxford: Oxford University Press.
- Wongranu, P. (2012). A Study of Translation Errors in Documentary Translation by Freelance Translators. *An Online Journal of Education*, 7(1), 74-86.
Retrieved from <https://www.tci-thaijo.org/index.php/OJED/issue/archive>

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1 แบบทดสอบ

ภาคผนวก 2 ตารางลักษณะข้อมูล

ภาคผนวก 1

แบบทดสอบ

คำสั่ง: จงแปลประโยคภาษาอังกฤษต่อไปนี้ให้เป็นภาษาไทยโดยให้ความหมายเทียบเคียงกัน

1. The series, Game of Thrones continued to use Spain as a shooting location; the director would have preferred somewhere in Asia.
2. As a taxi driver, I decided to visit Mega Showroom, where there were a lot of cars. I found a used car and bought it. I now have to buy insurance for the car.
3. Although there wasn't a double room available for us tonight, we still felt relieved to know that there was some room for our heavy luggage.
4. He'll be appearing tomorrow night and Friday at Bristol Hall.
5. Patricia hasn't anticipated being charged a late fee for the library book.
6. He may leave when he has finished his exam.
7. Being unable to lend her any money, I could only give her some advice.
8. They will cook dinner for us, asked to.
9. I wonder if it's true that Peter chose Harvard and Boris Yale.
10. It appears that he has never paid attention to his study at all.
11. I was nervous about translating an article in just one hour; I conquered my fears and finished it in time.
12. She bought a lot of books, a pen and a laptop computer as a birthday gift. Moreover, the pen was very expensive.
13. I believe someone must have stopped work to have a smoke due to smoke all around the toilet.
14. I'll be sending in my application tomorrow when I finish all the work.
15. Two doctors and five nurses were needed in this operation.
16. Since the flight departed on time, it should arrive very soon.
17. Using this new method, we will probably get better results. Give it a try.
18. Trained at a famous medical school, Jim was well accepted in his field.
19. We have bought Peter a notebook computer, and Pete a tablet.

- 20.It really excited us all to visit Japan in winter.
- 21.Most of the upperclassmen are permitted off-campus dinners; some must remain on campus.
- 22.That woman is a teacher. She ordered a lot of books and notebooks as well as a blackboard for the new class.
- 23.The girl was covered with beautiful cloth very fashionably, but that boy was dressed in more fashionable clothes.
- 24.I'm seeing the doctor on Friday evening after the meeting with my clients.
- 25.He is believed to be very helpful on this project because he is an expert in this field.
- 26.We can smoke here because it is a smoking room.
- 27.Checking over her answers carefully, Patty handed in her test just before time ran out.
- 28.Distributed to all students, all the quizzes will be collected in two days.
- 29.The man who wanted to did order the salmon for dinner.
- 30.It's scientific to discover that calcium strengthens bones.

ภาคผนวก 2

ตารางลักษณะข้อมูล

ตารางที่ 30: คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบ
แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่มและรายข้อ (แบบที่ 2)

ข้อ	คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ				
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5
1	2.0000	0.7692	0.8667	0.6842	0.7879
2.1	2.0000	2.0000	2.0000	1.7895	1.7576
2.2	1.0000	0.7692	0.6667	0.1053	0.3030
2.3	1.0000	1.0769	0.6000	0.3158	0.3333
3.1	2.0000	1.8462	2.0000	2.0000	1.8485
3.2	0.0000	0.0000	0.4000	0.0000	0.0000
4	1.0000	0.8462	0.8667	0.8947	0.8788
5	1.5000	0.9231	0.6000	0.4211	0.5303
6	2.0000	1.0769	0.8667	0.6842	0.9848
7	2.0000	1.5385	0.9333	0.8421	0.7879
8	2.0000	0.3077	0.2000	0.1053	0.2576
9	0.0000	0.0000	0.1333	0.0000	0.0303
10	1.0000	1.0000	1.0000	0.7895	0.9242
11	2.0000	1.8462	1.4667	0.9474	1.0606
12.1	1.0000	0.3077	0.4000	0.3158	0.3939
12.2	0.0000	0.3077	0.2667	0.2105	0.3636
12.3	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000
12.4	1.0000	1.3846	1.2000	0.7368	0.8788
13.1	2.0000	2.0000	1.8667	1.8947	1.9697
13.2	1.0000	0.9231	1.4667	0.4211	0.6061
14	1.0000	0.9231	1.0000	1.0000	1.0152
15	2.0000	1.1538	1.2000	1.0000	1.1231
16	2.0000	1.8462	0.5333	0.4211	0.7576
17	1.0000	1.2308	0.6667	0.1579	0.3939
18	1.0000	1.6154	0.8000	0.2632	0.6462
19	2.0000	1.2308	1.4000	1.5263	1.2879
20	1.0000	1.1538	1.0667	1.0000	1.0758
21	2.0000	1.5385	0.6667	0.7368	0.7077
22.1	2.0000	2.0000	2.0000	1.8947	2.0000
22.2	0.0000	0.0000	0.1333	0.0000	0.0000
22.3	0.0000	0.1538	0.2667	0.1053	0.0909
23.1	0.0000	0.0000	0.0000	0.1053	0.0303
23.2	2.0000	2.0000	1.8667	1.6842	1.8788
24	1.5000	0.8462	0.7333	0.5789	0.6970
25	1.0000	1.0000	0.6000	0.4211	0.4848
26	1.5000	1.1538	1.0667	1.2105	1.1818
27	2.0000	1.3846	0.5333	0.6316	0.6667
28	0.0000	0.5385	0.1333	0.0000	0.2576
29	0.0000	0.2308	0.4000	0.0526	0.1818
30	1.0000	1.1538	0.8667	0.8947	0.9545

ตารางที่ 31: คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลหลังทดสอบ
แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่มและรายข้อ (แบบที่ 2)

ข้อ	คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ				
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5
1	2.0000	1.3846	0.9333	1.1579	0.8788
2.1	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000	1.8485
2.2	1.0000	0.6154	0.8000	0.3158	0.4242
2.3	1.0000	1.0769	1.0667	0.7368	0.4242
3.1	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000	1.9697
3.2	0.0000	0.4615	0.5333	0.0000	0.0606
4	1.0000	1.0000	1.0000	0.8947	0.9091
5	2.0000	1.0769	1.2000	0.4737	0.9394
6	0.0000	0.7692	0.9333	0.6316	0.1364
7	2.0000	1.8462	1.3333	1.0526	1.0303
8	2.0000	0.7692	0.8000	0.3158	0.1667
9	1.0000	0.6154	0.5333	0.7368	0.0000
10	1.0000	1.1538	1.8000	1.2105	1.1667
11	2.0000	1.6923	1.3333	1.5789	1.1212
12.1	2.0000	1.8462	2.0000	1.3684	0.6061
12.2	1.0000	1.8462	1.7333	1.3684	0.6364
12.3	2.0000	1.8462	1.8667	2.0000	1.9242
12.4	2.0000	1.5385	1.7333	1.5789	1.0000
13.1	2.0000	2.0000	2.0000	1.8947	1.9545
13.2	2.0000	1.3846	1.7333	0.9474	1.1818
14	1.0000	1.0000	1.0000	0.9474	0.9697
15	1.0000	1.0769	1.1333	0.8421	0.9545
16	1.0000	0.9231	0.8000	1.2632	0.3636
17	2.0000	1.0769	0.9333	1.1579	0.3939
18	1.0000	1.6154	1.3333	1.3158	0.6061
19	2.0000	2.0000	2.0000	1.6842	1.4848
20	1.5000	1.5385	1.9333	1.4211	1.4091
21	2.0000	1.3846	1.6000	1.5789	1.3333
22.1	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000
22.2	1.0000	1.0769	1.2000	0.8421	0.0606
22.3	0.0000	0.1538	0.0000	0.2105	0.1212
23.1	0.0000	0.1538	0.0000	0.0000	0.0303
23.2	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000	1.9697
24	1.0000	0.8462	0.8667	0.7895	0.7424
25	0.5000	1.0000	0.8667	0.4211	0.6515
25	1.5000	1.7692	1.8000	1.9474	1.1818
25	2.0000	1.8462	1.2000	0.8947	1.0000
25	0.0000	0.4615	0.6000	0.3158	0.3788
25	1.0000	0.9231	0.2667	0.2105	0.0606
25	1.5000	1.3846	1.1333	1.1579	1.1212

ตารางที่ 32: คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบ
แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่ม (แบบที่ 3)

คนที่	คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ				
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5
1	50	41	45	24	36
2	69	45	42	25	39
3		46	29	23	23
4		49	40	27	33
5		52	41	31	25
6		53	47	29	33
7		54	32	28	50
8		61	31	25	31
9		62	21	28	50
10		67	28	22	26
11		68	45	42	38
12		70	35	43	22
13		77	32	31	37
14			37	28	18
15			31	23	36
16				37	24
17				64	35
18				72	30
19				74	18
20					38
21					41
22					27
23					17
24					22
25					26
26					23
27					38
28					24
29					26
30					38
31					16
32					26
33					42
34					19
35					36
36					46
37					34
38					15
39					36
40					21
41					23
42					24
43					23
44					28
45					38
46					39
47					40
48					42
49					43
50					44
51					47
52					48
53					51
54					55
55					56
56					57
57					58
58					59
59					60
60					63
61					65
62					66
63					71
64					73
65					75
66					76

ตารางที่ 33: คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลหลังทดสอบ
แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 5 กลุ่ม (แบบที่ 3)

คนที่	คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ				
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5
1	53	44	55	42	41
2	55	50	48	50	39
3		61	39	38	33
4		51	63	44	30
5		58	57	56	33
6		46	54	42	41
7		58	61	52	46
8		37	34	40	29
9		55	38	39	51
10		53	49	45	31
11		46	56	54	38
12		43	41	50	33
13		63	50	57	45
14			49	37	17
15			56	35	41
16				45	41
17				19	39
18				40	28
19				37	25
20					41
21					48
22					24
23					24
24					26
25					26
26					25
27					25
28					29
29					27
30					41
31					29
32					31
33					51
34					22
35					36
36					43
37					35
38					17
39					46
40					41
41					31
42					33
43					32
44					29
45					43
46					30
47					40
48					42
49					50
50					38
51					31
52					27
53					46
54					36
55					31
56					41
57					40
58					26
59					45
60					44
61					36
62					41
63					24
64					38
65					46
66					36

ตารางที่ 34: คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลก่อนทดสอบ
แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 3 กลุ่ม (แบบที่ 4)

คนที่	คะแนนเฉลี่ยก่อนทดสอบ		
	กลุ่มที่ 1 – 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5
1	50	24	36
2	69	25	39
3	41	23	23
4	45	27	33
5	46	31	25
6	49	29	33
7	52	28	50
8	53	25	31
9	54	28	50
10	61	22	26
11	62	42	38
12	67	43	22
13	68	31	37
14	70	28	18
15	77	23	36
16	45	37	24
17	42	64	35
18	29	72	30
19	40	74	18
20	41		38
21	47		41
22	32		27
23	31		17
24	21		22
25	28		26
26	45		23
27	35		38
28	32		24
29	37		26
30	31		38
31			16
32			26
33			42
34			19
35			36
36			46
37			34
38			15
39			36
40			21
41			23
42			24
43			23
44			28
45			38
46			39
47			40
48			42
49			43
50			44
51			47
52			48
53			51
54			55
55			56
56			57
57			58
58			59
59			60
60			63
61			65
62			66
63			71
64			73
65			75
66			76

ตารางที่ 35: คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการแปลหลังทดสอบ
แบ่งตามลักษณะของข้อมูลแบบราย 3 กลุ่ม (แบบที่ 4)

คนที่	คะแนนเฉลี่ยหลังทดสอบ		
	กลุ่มที่ 1 – 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5
1	53	42	41
2	55	50	39
3	44	38	33
4	50	44	30
5	61	56	33
6	51	42	41
7	58	52	46
8	46	40	29
9	58	39	51
10	37	45	31
11	55	54	38
12	53	50	33
13	46	57	45
14	43	37	17
15	63	35	41
16	55	45	41
17	48	19	39
18	39	40	28
19	63	37	25
20	57		41
21	๔๙		48
22	๔๙		24
23	๔๙		24
24	๔๐		26
25	๙๐		26
26	๔๔		25
27	๙๙		25
28	๔๐		29
29	๙๐		27
30	๔๔		41
31			29
32			31
33			51
34			22
35			36
36			43
37			35
38			17
39			46
40			41
41			31
42			33
43			32
44			29
45			43
46			30
47			40
48			42
49			50
50			38
51			31
52			27
53			46
54			36
55			31
56			41
57			40
58			26
59			45
60			44
61			36
62			41
63			24
64			38
65			46
66			36